

LUONNOS 25.6.2025

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi vuoden 2026 tuloveroasteikosta ja tuloverolain muuttamisesta sekä eräiksi muiksi verolaeiksi

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

[Tämän hallituksen esitysluonnoksen ehdotukset ansiotuloveroperusteisiin sekä laaditut vaikutusarviot perustuvat valtiovarainministeriön kevään 2025 ennusteeseen. Ne tulevat vielä päivittymään syksyllä 2025 tuoreimpien ennusteiden mukaiseksi ennen hallituksen esityksen antamista eduskunnalle.]

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki vuoden 2026 tuloveroasteikosta sekä muutettavaksi tuloverolakia, verotusmenettelylakia, varainsiirtoverolakia, ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annettua lakia, elinkeinotulon verottamisesta annettua lakia ja maatilatalouden tuloverolakia.

Ehdotettu laki vuoden 2026 tuloveroasteikosta sisältää valtionverotuksessa sovellettavan progressiivisen ansiotulon tuloveroasteikon. Asteikkoa uudistettaisiin osana kokonaisuutta, jossa työn verotusta kevennettäisiin ja ansiotuloverotuksen korkeimmat marginaaliveroasteet alennettaisiin noin 52 prosenttiin. Samalla ansiotuloverotuksen indeksitarkistus jätettäisiin tekemättä niillä tulotasoilla, joille ylimpien marginaaliverojen alentaminen kohdistuisi. Muilla tulotasoilla indeksitarkistus tehtäisiin noin 3,8 prosentin mukaisena. Asteikkoon tehtävien muutosten eläketulon verotusta kiristävää vaikutusta pienennettäisiin lieventämällä eläketulon lisävero.

Tuloverolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että työtulovähennyksen enimmäismäärää ja vähennyksen ensimmäistä poistumaa muutettaisiin ja vähennyksen toisesta poistumasta luovutettiin. Lisäksi perusvähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin ja työtulovähennyksen lapsikorotusta kasvatettaisiin 105 euroon per lapsi.

Tuloverolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut sekä sellaisten muiden järjestöjen jäsenmaksut, joilla sääntöjensä mukaan voisi olla työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita, eivät olisi vähennyskelpoisia menoja. Elinkeinotulon verottamisesta annettua lakia ja maatilatalouden tuloverolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että yhdistyksille tai muille oikeushenkilöille, joilla voi niiden sääntöjen tai yhtiöjärjestyksen mukaan olla työmarkkinatoimintaa koskevia tavoitteita, maksetut jäsenmaksut olisivat verotuksessa vähennyskelvottomia.

Työsuhdepolkupyörien verovapaus poistettaisiin. Muutosta sovellettaisiin vuodesta 2026 alkaen polkupyöräetuihin, joiden käyttöönottoon työnantaja ja työntekijä olisivat sitoutuneet 24.4.2025 tai sen jälkeen. Ennen tätä sovittuihin polkupyöräetuihin sovellettaisi nykyisiä säännöksiä sopimuskauden loppuun saakka.

Tuloverolakia muutettaisiin siten, että omassa tai perheen käytössä olevan asunnon tai vapaa-ajan asunnon kustannukset eivät olisi palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuvia vähennyskelpoisia menoja. Muiden tuloverolain mukaan verotettavien tulojen kuin palkkatulojen hankkimisesta johtuvina menoina voisi edellä mainittujen asuntojen osalta vähentää Verohallinnon määräämän työhuonevähennyksen määrän.

Luovutusvoittoverotusta ja varainsiirtoverotusta muutettaisiin ehdollisen lisäkauppahinnan osalta. Luovutusvoitto verotettaisiin kaupantekovuoden jälkeen vahvistuvan lisäkauppahinnan osalta sen verovuoden verotuksessa, jona ehdollisen lisäkauppahinnan peruste ja määrä vahvistuvat. Jos lisävastike vahvistuisi varainsiirtoveron suorittamiselle säädetyt määräajan jälkeen olisi lisävastikkeesta suoritettava vero poikkeuksellisesti vasta kahden kuukauden kuluessa siitä, kun lisävastikkeen peruste ja määrä vahvistuvat.

Ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetussa laissa tarkoitettu palkkatulon lähdevero alennettaisiin 32 prosentista 25 prosenttiin. Mikäli palkkatulosta olisi suoritettava kunnallisveroa Ahvenanmaan maakuntaan kuuluvalla kunnalla, palkkatulon lähdeveron suuruus alennettaisiin 14,5 prosentista 7,3 prosenttiin. Lisäksi lain soveltamisalaa laajennettaisiin Suomeen palaaviin Suomen kansalaisiin. Lakia sovellettaisiin Suomen kansalaisiin enintään 24 kuukauden ajan työskentelyn alkamisesta.

Esitys liittyy valtion vuoden 2026 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2026 alusta.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
PERUSTELUT	5
1 Asian tausta ja valmistelu	5
1.1 Tausta	5
1.2 Valmistelu	5
2 Nykytila ja sen arviointi.....	6
2.1 Ansiotulojen veroperusteet.....	6
2.1.1 Ansiotulojen veroasteikko.....	6
2.1.2 Perusvähennys.....	6
2.1.3 Työtulovähennys	6
2.1.4 Eläketulon lisävero.....	7
2.2 Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen vähentäminen verotuksessa	7
2.3 Työhuonevähennys	9
2.4 Työsuhteepolkupyörien verovapaa etu	11
2.5 Ehdollinen lisäkauppahinta	12
2.5.1 Tuloverotus	13
2.5.2 Varainsiirtoverotus.....	15
2.6 Ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverotus	15
2.6.1 Lainsäädäntö	15
2.6.2 Euroopan unionin lainsäädäntö	16
3 Tavoitteet	17
4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset	17
4.1 Keskeiset ehdotukset.....	17
4.1.1 Ansiotulojen verotus	17
4.1.2 Työtulovähennyksen lapsikorotus.....	18
4.1.3 Eläketulon lisävero.....	18
4.1.4 Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen vähentäminen verotuksessa	18
4.1.5 Työhuonevähennys	19
4.1.6 Työsuhteepolkupyörien verovapaa etu	20
4.1.7 Ehdollinen lisäkauppahinta	20
4.1.7.1 Tuloverotus	20
4.1.7.2 Varainsiirtoverotus	22
4.1.8 Ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverotus	22
4.2 Pääasialliset vaikutukset.....	23
4.2.1 Taloudelliset vaikutukset	23
4.2.1.1 Vaikutukset julkiseen talouteen ja verovelvollisille.....	23
4.2.2 Ehdollinen lisäkauppahinta	48
4.2.2.1 Vaikutukset veronsaajille	48
4.2.2.2 Vaikutukset verovelvollisille	49
4.2.2.3 Vaikutukset viranomaisten toimintaan.....	49
4.2.3 Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta.....	50
4.3 Verotuottomuutosten kompensatio kunnille.....	51
4.3.1 Tulonjakovaikutukset.....	51
4.3.2 Työllisyysvaikutukset	52

4.3.3 Sukupuolivaikutukset.....	53
5 Muut toteuttamisvaihtoehdot	53
5.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset.....	53
5.2 Ulkomaiden lainsäädäntö ja muut ulkomailla käytetyt keinot	54
5.2.1 Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen vähentäminen verotuksessa	54
5.2.2 Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta.....	54
5.2.2.1 Lainsäädäntö Pohjoismaissa.....	54
6 Lausuntopalaute	55
7 Säännöskohtaiset perustelut	56
7.1 Laki vuoden 2026 tuloveroasteikosta.....	56
7.2 Tuloverolaki	56
7.3 Verotusmenettelylaki	62
7.4 Varainsiirtoverolaki.....	63
7.5 Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta	65
7.6 Laki elinkeinotulon verottamisesta	65
7.7 Maatilatalouden tuloverolaki	66
8 Voimaantulo	67
9 Suhde muihin esityksiin.....	68
9.1 Suhde talousarvioesitykseen	68
10 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys	68
10.1 Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta.....	68
10.1.1 Yleistä yhdenvertaisuudesta.....	68
10.1.2 Ehdotettu muutos ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverotuksen saattamista koskemaan Suomen kansalaisia	68
LAKIEHDOTUKSET	72
1. Laki vuoden 2026 tuloveroasteikosta.....	72
2. Laki tuloverolain muuttamisesta	73
3. Laki verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n muuttamisesta.....	76
4. Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 2 ja 3 §:n muuttamisesta.....	77
5. Laki varainsiirtoverolain muuttamisesta	78
6. Laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 8 ja 16 §:n muuttamisesta.....	80
7. Laki maatilatalouden tuloverolain 6 ja 7 §:n muuttamisesta.....	81
LIITE	83
RINNAKKAISTEKSTIT	83
2. Laki tuloverolain muuttamisesta	83
3. Laki verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n muuttamisesta.....	88
4. Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 2 ja 3 §:n muuttamisesta.....	89
5. Laki varainsiirtoverolain muuttamisesta	91
6. Laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 8 ja 16 §:n muuttamisesta.....	93
7. Laki maatilatalouden tuloverolain 6 ja 7 §:n muuttamisesta.....	95

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

1.1 Tausta

Tuloverolain (1535/1992) 124 §:n 5 momentin mukaan kultakin vuodelta toimitettavassa ansiotulon verotuksessa sovellettavasta veroasteikosta säädetään erikseen.

Tuloverolakiin ehdotetut muutokset perustuvat pääministeri Petteri Orpon hallituksen hallitusohjelmaan sekä kevään kehysriihessä tehtyihin päätöksiin. Hallitus tavoittelee veropolitiikallaan kotitalouksien ostovoiman kohentumista, työnteon kannustimien parantumista ja talouskasvun edellytysten vahvistumista. Hallitusohjelman mukaan kotitalouksien ostovoimaa vahvistetaan keventämällä työn ja liikkumisen verotusta.

Hallitusohjelman veropolitiikkaa koskevan liitteen c mukaan hallitus keventää työn verotusta yhteensä 405 miljoonalla eurolla hallituskauden aikana. Työn vastaanottamisen kannustimien parantamiseksi ansiotuloveron kevennystä painotetaan pieni- ja keskituloisiin korottamalla työtulovähennystä.

Hallitus päätti kevään kehysriihessä useista toimista, joilla vahvistetaan Suomen talouskasvun edellytyksiä. Hallitus muun muassa päätti parantaa työnteon kannustimia ja vahvistaa suomalaisten ostovoimaa keventämällä ansiotuloverotusta noin 1,1 miljardilla eurolla. Lisäksi työtulovähennyksen lapsikorotusta kasvatetaan ja eläketulon lisäveroa lievennetään. Hallitus päätti myös alentaa ansiotuloverotuksen korkeimmat marginaaliveroasteet 52 prosenttiin. Samalla ansiotuloverotuksen indeksitarkistus jätetään tekemättä niillä tulotasoilla, joille ylempien marginaaliverojen alentaminen kohdistuu.

Kasvutoimien rahoittamiseksi päätettiin myös verotusta kiristävästä toimista. Muun muassa työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen verovähennysoikeus ja työsuhdepolkupyörien verovapaa osuus päätettiin poistaa. Lisäksi päätettiin poistaa kaavamainen työhuonevähennys.

Esityksessä ehdotetut ulkomaisten avainhenkilöiden lähdeverotuksen lähdeveroprosentin alentaminen sekä soveltamisalan laajentaminen koskemaan Suomen kansalaisia perustuvat puoliväliriihen kirjauksiin.

Hallitus päätti kevään 2025 kehysriihessä muutoksista lisäkauppahinnan verotukseen. Kehysriihen linjauksen mukaan lisäkauppahinnan tuloverotus ja varainsiirtoverotus lykätään siihen verovuoteen, jona saatavan peruste vahvistuu.

1.2 Valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä.

Ehdollisen lisäkauppahinnan tuloverotusta ja lisävastikkeen varainsiirtoverotusta koskevat ehdotukset on valmisteltu valtiovarainministeriössä yhteistyössä Verohallinnon kanssa.

Hallituksen esityksen valmisteluasiakirjat mukaan lukien lausuntopyynnöt ja saadut lausunnot ovat nähtävillä julkisessa palvelussa osoitteessa [https://vm.fi/hankkeet_tunnuksella VM064:00/2024](https://vm.fi/hankkeet_tunnuksella_VM064:00/2024).

2 Nykytila ja sen arviointi

2.1 Ansiotulojen veroperusteet

2.1.1 Ansiotulojen veroasteikko

Tuloverolain 124 §:n 5 momentin mukaan kultakin vuodelta toimitettavassa ansiotulon verotuksessa sovellettavasta veroasteikosta säädetään erikseen. Eriytetyssä tuloverojärjestelmässä progressiivinen tuloveroasteikko koskee luonnollisten henkilöiden ja kuolinpesien saamaa ansiotuloa. Veronalaista ansiotuloa on muun ohessa työsuhteen perusteella saatu palkka ja siihen rinnastuva tulo, eläke sekä tällaisen tulon sijaan saatu etuus tai korvaus.

Vuoden 2025 tuloveroasteikkoon tehtiin 3,4 prosentin indeksitarkistus ansiotuloindeksin muutoksen perusteella muissa tuloluokissa kuin kahdessa ylimmässä tuloluokassa. Kahden ylimmän tuloluokan osalta tuloajat vastaavat vuoden 2024 asteikkoa. Lisäksi asteikon kahden ylimmän tuloluokan marginaaliveroprosentteja muutettiin osana kokonaisuutta, jossa ansiotulovähennys poistettiin ja se korvattiin työtulovähennyksellä. Asteikon toiseksi ylimmän tuloluokan marginaaliveroprosenttia alennettiin 0,25 prosenttiyksiköllä ja ylimmän tuloluokan marginaaliveroprosenttia korotettiin 0,25 prosenttiyksiköllä.

2.1.2 Perusvähennys

Tuloverolain 106 §:ssä säädetään perusvähennyksestä. Säännöksen mukaan verovelvollisen luonnollisen henkilön tulosta vähennetään 4 115 euroa, jos hänen puhdas ansiotulonsa ei muiden vähennysten tekemisen jälkeen ole mainittua määrää suurempi. Jos puhtaan ansiotulon määrä muiden vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 18 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

Koska perusvähennys myönnetään muiden tulosta tehtävien vähennysten tekemisen jälkeen, vähennys kohdistuu päivärahatulon-, palkkatulon- ja eläketulonsaajalla eri tulotasoille mainituista tuloista tehtävien erilaisten vähennysten vuoksi. Perusvähennys tulee täysimääräisenä myönnettäväksi päivärahatuloa saavalla 4 115 euron vuosituloilla, palkkatuloa saavalla noin 5 400 euron ja eläketuloa saavalla noin 13 800 euron vuosituloilla. Perusvähennyksen vaikutus ulottuu päivärahatulonsaajalla noin 26 900 euron vuosituloille, palkkatulonsaajalla noin 30 300 euron ja eläketulonsaajalla noin 30 500 euron vuosituloille.

Perusvähennys myönnetään samoin perustein ja samansuuruisena valtionverotuksessa ja kunnallisverotuksessa.

2.1.3 Työtulovähennys

Työtulovähennyksestä säädetään tuloverolain 125 §:ssä. Työtulovähennys tehdään ensisijaisesti ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta. Siltä osin kuin ansiotulosta valtiolle suoritettava tulovero ei riitä vähennyksen tekemiseen vähennys tehdään kunnallisverosta, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksusta ja kirkollisverosta näiden verojen suhteessa. Vähennys lasketaan verovelvollisen veronalaisten palkkatulojen, muusta toiselle suoritetusta työstä, tehtävästä tai palveluksesta saatujen ansiotulojen, ansiotulona pidettävien käyttökorvausten, ansiotulona verotettavan osingon, jaettavan yritystulon ansiotulo-osuuden sekä yhtymän osakkaan elinkeinotoiminnan tai maatalouden ansiotulo-osuuden perusteella. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä. Työtulovähennyksen tarkoituksena on keventää työn verotusta ja näin edistää työllisyyttä ja työn tarjontaa.

Vuoden 2025 verotuksessa työtulovähennys on 18 prosenttia vähennykseen oikeuttavien tulojen määrästä. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 3 225 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 24 250 euroa vähennyksen määrä pienenee 2,22 prosentilla puhtaan ansiotulon 24 250 euroa ylittävältä osalta. Siltä osin kuin verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää 42 550 euroa, vähennyksen määrä kuitenkin pienenee 3,44 prosentilla ylittävältä osalta. Kun puhdas ansiotulo ylittää noin 125 300 euroa, työtulovähennystä ei enää myönnetä.

Tuloverolain 125 §:n 3 momentin mukaan työtulovähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 200 eurolla, jos verovelvollinen on täyttänyt 65 vuotta ennen verovuoden alkua. Enimmäismäärän korotuksen tavoitteena on edistää ikääntyneiden työllisyyttä. Tarkoituksena on yhtäältä kannustaa ikääntyneitä työntekijöitä pysymään työelämässä pidempään ja toisaalta kannustaa työskentelemiseen eläkkeellä ollessa.

Lisäksi työtulovähennyksen enimmäismäärää korotetaan 50 eurolla jokaisesta alaikäisestä lapsesta, jonka huoltaja verovelvollinen on verovuoden päättyessä. Yksinhuoltajille korotus myönnetään kaksinkertaisena. Työtulovähennyksen lapsikorotuksesta säädetään tuloverolain 125 §:n 4 momentissa, joka lisättiin lakiin vuoden 2024 alusta. Lapsikorotuksen tavoitteena on parantaa alaikäisten lasten huoltajien työnteon kannustimia.

2.1.4 Eläketulon lisävero

Tuloverolain 124 §:n 1 momentin mukaan luonnollisen henkilön ja kuolinpesän on suoritettava valtiolle tuloveroa verotettavasta ansiotulostaan progressiivisen tuloveroasteikon perusteella. Luonnollisen henkilön on eläketulostaan suoritettava valtiolle lisäksi eläketulon lisävero siten kuin 4 momentissa säädetään. Pykälän 4 momentin mukaan luonnollisen henkilön on suoritettava eläketulon lisävero 5,85 prosenttia siltä osin kuin eläketulo vähennettynä eläketulovähennyksen määrällä ylittää 47 000 euroa. Eläketulon lisävero on valtiolle suoritettava tulovero ja siihen sovelletaan, mitä ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta säädetään.

2.2 Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen vähentäminen verotuksessa

Tuloverolain 31 §:n 1 momentin 6 kohdassa säädetään, että työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut ja työttömyyskassamaksut ovat verotuksessa vähennyskelpoisia tulonhankkimisesta johtuneita menoja. Tuloverolain 95 §:n mukaan nämä maksut saadaan vähentää täysimääräisinä eli palkkatulosta automaattisesti viran puolesta myönnettävä 750 euron tulonhankkimisvähennys ei rajoita näiden maksujen vähennysoikeutta.

Oikeuskäytännössä on katsottu, että ammattiyhdistyksen jäsenmaksut ja työttömyyskassan jäsenmaksut voi vähentää myös ansioon suhteutetusta päivärahasta, peruspäivärahasta sekä sairauspäivärahasta (KHO 25.3.1996 taltio 855).

Työmarkkinajärjestöä ei ole tarkemmin määritelty lainsäädännössä. Vakiintuneen käsityksen ja verotuskäytännön mukaan työmarkkinajärjestöjä ovat etujärjestöt, joiden päätehtävänä on keskinäisillä neuvotteluilla sopia molempia osapuolia sitovasti työsopimuksissa tai työsuhteissa muuten noudatettavista ehdoista. Tällaisia palkansaajien etujärjestöjä ovat esimerkiksi Suomen ammattiliittojen keskusjärjestö SAK, Toimihenkilökeskusjärjestö STTK ja Korkeasti koulutettujen työmarkkinakeskusjärjestö Akava sekä niiden suorat jäsenyhdistykset. Muita palkansaajien järjestöjä, esimerkiksi edellä mainittujen järjestöjen yhteistyöjärjestöjä tai tietyn ammattikunnan omia yhdistyksiä, ei pidetä työmarkkinajärjestöinä tai niiden suorina jäsenyhdistyksinä.

Verotuskäytännössä työmarkkinajärjestön jäsenmaksuna pidetään työmarkkinajärjestölle perittävää jäsenmaksua. Myös kyseisen järjestön sääntöjen mukaisessa järjestyksessä määrätty

ylimääräiset jäsenmaksut ovat vähennyskelpoisia. Lisäksi työmarkkinajärjestölle maksetut työttömyyskassamaksut ovat verotuksessa vähennyskelpoisia. Sitä vastoin muut maksut, kuten liittymismaksut, vapaaehtoisten tapaturmavakuutusten maksut, maksut erillisiin rahastoihin tai vapaaehtoiset lakkoavustukset taikka maksun viivästymisen johdosta suoritettavat sakkokorot eivät ole jäsenmaksuina vähennyskelpoisia.

Verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n 1 momentin mukaan työmarkkinajärjestön ja työttömyyskassan on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verotuksessa vähennyskelpoisista jäsenmaksuista ja työttömyyskassamaksuista. Tiedot vähennyskelpoisista työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksuista tulevat siten järjestöjen antamien vuosi-ilmoitusten kautta Verohallinnolle ja luonnollisten henkilöiden esitetyille veroilmoitukselle. Jokaisella on lisäksi velvollisuus tarkistaa esitetyt veroilmoitukset.

Muiden kuin edellä mainittujen työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut eivät ole TVL 31 §:ssä tarkoitettuja työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksuja. Esimerkiksi erilaisten työmarkkinajärjestön yhteistyöjärjestöjen tai tietyn ammattikunnan oman yhdistyksen jäsenmaksut eivät ole työmarkkinajärjestön jäsenmaksuna vähennyskelpoisia.

Tällaisen muun yhteistyöjärjestön tai yhdistyksen jäsenmaksu voi kuitenkin olla palkansaajan verotuksessa vähennyskelpoinen TVL 29 §:ssä tarkoitettuna palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneena menona. Maksu on vähennyskelpoinen, jos se on ammatin tai liiketoiminnan harjoittamisen edellytyksenä tai sitä voidaan muuten pitää tulon hankkimisesta johtuneena kustannuksena.

Tuloverolain mukaisen tulonhankkimismenon vähennyskelpoisuuden edellytyksenä on, että menon suorittamisen tarkoituksena on tulon hankkiminen tai säilyttäminen, ja että meno on johtunut tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä. Myös ne menot ovat vähennyskelpoisia, joiden tarkoituksena on ollut tulojen hankkiminen, vaikka ne eivät ole tuloa kerryttäneetkään. Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut on erikseen säädetty vähennyskelpoisiksi menoiksi vuodesta 1969 alkaen. Tätä ennen jäsenmaksujen ei katsottu olevan tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuvia vähennyskelpoisia menoja. Työmarkkinajärjestöjen toiminta kattaa hyvin monenlaisia toimintoja ja esimerkiksi oikeuskirjallisuudessa jäsenmaksujen luonteesta esitetään erilaisia näkemyksiä.¹ Valtion taloudellisen tutkimuskeskus VATT:n valmisteluraportissa ”Verotuet Suomessa 2009” on katsottu, että lainsäädännössä luonnollisina vähennyksinä pidettyjen työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen vähentäminen ei kuulu normiin, vaan siihen on katsottu sisältyvän tukemistarkoitus. Näin ollen verotukitarkastelussa tuloverolaissa tarkoitettujen jäsenmaksujen vähennyskelpoisuutta on pidetty verotuksena.

Elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 7 §:n mukaan vähennyskelpoisia ovat elinkeinotoiminnassa tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneet menot ja menetykset. Saman lain 8 §:n 1 momentin 9 kohdan mukaan edellä 7 §:ssä tarkoitettuja vähennyskelpoisia menoja ovat muun ohessa työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut.

---

¹ Asiaa käsitelty esimerkiksi teoksissa *Edward Andersson – Esko Linnakangas – Joachim Frände*, Tuloverotus (2016), s. 388–389, *Esko Linnakangas*, On-Off vai Fifty-Fifty verotuksessa? Teoksessa *Minne menet vero-oikeus?* Juhlajulkaisu Raimo Immoselle (2013), s. 81–83, *Pekka Nykänen – Martti Nieminen*, Tuloverolain kommentaari 31 §:n 1 momentin 6 kohta, *Alma Insights* päivittyvä verkkojulkaisu, ja *Heikki Niskakangas ja Reijo Knuutinen*, Henkilöverotus, *Alma Insights* päivittyvä verkkojulkaisu

Vastaavasti maatilatalouden tuloverolain 4 §:n mukaan maatalouden verovuoden puhdas tulo on maataloudesta rahana tai rahanarvoisena etuutena verovuonna saatujen tulojen ja tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneiden menojen erotus. Saman lain 6 §:n 1 momentin 11 kohdan mukaan edellä 4 §:ssä tarkoitettuja tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneita vähennyskelpoisia menoja ovat muun ohessa työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut.

Niin elinkeino- kuin maatalousverotuksessakin tulot ovat laajasti veronalaisia, ja vastaavasti menot laajasti vähennyskelpoisia. Elinkeinopolitiikkaa edistäviin järjestöihin tai muihin tahoihin kuuluminen voi edistää yrityksen toimintaa monin eri tavoin, kuten esimerkiksi järjestöjen tarjoaman koulutuksen, neuvonnan ja edunvalvonnan kautta, ja erikseen ostettuna nämä palvelut olisivat yritykselle vähennyskelpoisia tulonhankkimismenoja.

2.3 Työhuonevähennys

Työhuonevähennyksestä ei ole erikseen säädetty tuloverolaissa. Verotuskäytännössä on katsottu, että jos verovelvollinen käyttää asuntoaan tai asunnosta erillistä työtilaa tulon hankkimiseen, hän voi vaatia vähennettäväksi siitä aiheutuneet menot tulon hankkimisesta aiheutuneena menona. Työhuonevähennyksen voi vaatia joko kaavamaisena tai todellisten menojen mukaan laskettuna, ei molempina.

Oman asunnon osalta työhuonevähennys myönnetään lähtökohtaisesti kaavamaisena vähennyksenä, koska tulon hankkimiseen kohdistuvaa osuutta todellisista oman asunnon menoista on yleensä hyvin vaikea selvittää. Kaavamainen työhuonevähennys kattaa sekä työhuoneesta että kalusteista syntyneet todelliset menot. Kaavamaisen työhuonevähennyksen vaatiminen ei edellytä, että kotona olisi muusta asunnosta erillinen työhuone tai työtila varattuna työskentelyä varten. Kaavamaisen työhuonevähennyksen suuruuteen vaikuttaa kotona tehtävän työn määrä. Työhuonevähennys sisältyy palkkatulojen perusteella automaattisesti myönnettävään kaavamaiseen tulonhankkimisvähennykseen, joten sen määrä vaikuttaa palkansaajan verotukseen vasta, kun työhuonevähennyksen määrä yhdessä muiden palkkatulojen tulonhankkimismenojen kanssa ylittää tulonhankkimisvähennyksen määrän (750 euroa).

Kaavamaisen työhuonevähennyksen nykyinen laskenta perustuu Verohallinnon luontoisetupäätöksessä määrättyyn asuntoedun arvoon sekä kalusteiden ja muiden vastaavien asuntoedun arvoon sisältyvämmien kustannusten osuudesta sekä arvioidusta työikäisen osuudesta. Arviope-
rusteena on luontoisetupäätöksen Jyväskylä, Kuopio, Lahti, Oulu, Tampere, Turku, kehyskun-
nat, muu Helsinki asunnon neliöhinta. Työhuoneen neliömäärää koskevana arviona on käytetty 10 neliötä.

Verohallinnon yhtenäistämisohjeen mukaan kaavamaisena työhuonevähennyksenä myönnetään verovuonna 2024 seuraavat määrät:

960 euroa, jos verovelvollinen käyttää asuntoaan jatkuvasti ja kokopäiväisesti tulojen hankkimiseen tai tekee etätöitä kokopäiväisesti yli 50 prosenttia kalenterivuoden työpäivien kokonaismäärästä

480 euroa, jos verovelvollinen käyttää asuntoaan jatkuvasti, mutta vain osapäiväisesti tulojen hankkimiseen tai tekee säännöllisesti etätöitä, mutta etätöypäiviä on enintään 50 prosenttia kalenterivuoden työpäivien kokonaismäärästä.

240 euroa, jos verovelvollinen käyttää työhuonetta satunnaisten tulojen hankkimiseen tai tekee etätöitä vain satunnaisesti.

Verotuskäytännössä on katsottu, että mikäli verovelvollisen työhön liittyy huomattavasti kotona tehtävää työtä, verovelvollinen voi vaatia vähennettäväksi kaavamaisen työhuonevähennyksen sijaan työhuoneessa työskentelystä aiheutuneet todelliset menot. Vähennyskelpoisia todellisia menoja voivat olla työhuoneesta aiheutuneet vuokra- ja lämmitysmenot sekä rakennuksen hankintamenon poiston osuus, joka kohdistuu työhuoneeseen. Myös työhuoneessa työskentelyä varten hankittujen ja siinä tarvittavien kalusteiden, kuten työpöydän ja työtuolin, todelliset hankintamenot voivat olla vähennyskelpoisia menoja.

Vähennyksen saaminen edellyttää, että menoja on tosiasiaassa syntynyt ja verovelvollinen pysyy esittämään niistä pyydettyä luotettavan selvityksen. Lisäksi edellytetään, että verovelvollinen ei ole vähentänyt menoja muussa yhteydessä.

Todellisina menoina ei voi kuitenkaan vähentää omia ja perheen elantomenoja. Työhuonevähennyksenä vähennyskelvottomia elantomenoja ovat muun muassa asuntolainan lyhennykset sekä korko- ja muut lainamenot. Vähennyskelvottomia elantomenoja ovat myös asumisesta ja elämisestä aiheutuneet menot, kuten jätehuolto- ja kiinteistönhoitokulut sekä nuohous-, vakuutus-, vesi- ja hulevesimaksut. Myös asunnossa olevan työhuoneen remontointimenot ovat lähtökohtaisesti vähennyskelvottomia.

Jos aviopuolisot käyttävät samaa asuntoa tulojensa hankkimiseen, kumpikin aviopuoliso voi vaatia yllä esitetyn mukaisen kaavamaisen työhuonevähennyksen. Jos aviopuolisot vaativat vähennyistä todellisten menojen mukaan, vähennettävä määrä jaetaan puolisoille esitetyn selvityksen perusteella.

Jos verovelvollinen työskentelee luontoisetuasuunnossa, hänellä on oikeus ainoastaan kaavamaiseen työhuonevähennykseen, jos yhtenäistämishojeen mukaiset muut edellytykset vähennyksen myöntämiselle täyttyvät.

Verovelvollinen voi vaatia työhuonevähennyksen vähennettäväksi kaikkien niiden tulolähteiden tulosta, joiden tulonhankintaan asuntoa tai työhuonetta on käytetty. Esimerkiksi kun verovelvollinen käyttää työhuonetta maatalouden ja metsätalouden tulojen hankinnassa, hän voi vaatia vähennettäväksi työhuonevähennyksen sekä maatalouden että henkilökohtaisen toiminnan tulolähteessä. Henkilökohtaisen toiminnan tulolähteessä verovelvollinen voi vaatia vähennettäväksi työhuonevähennyksen sekä ansio- että pääomatulosta, jos työhuonetta on käytetty kummankin tulolajin tulonhankintaan.

Kaikissa tulolähteissä ja tulolajeissa myönnettävien kaavamaisten työhuonevähennysten yhteismäärä voi kuitenkin olla enintään kaavamaisen vähennyksen enimmäismäärä eli 960 euroa vuonna 2024, jos verovelvollinen ei esitä selvitystä tätä suuremmista todellisista kustannuksista.

Jos verovelvollinen tekee vähennyksen todellisten menojen perusteella, menot jaetaan eri tulojen kesken sen mukaan, mikä osuus työhuonevähennyksestä kohdistuu kullekin tulolle.

Liikkeen- ja ammatinharjoittajat eivät voi maksaa itselleen vuokraa oman kodin yhteydessä olevasta työtilasta. He voivat kuitenkin vähentää verotuksessa elinkeinotoiminnan kuluina joko työtilan todelliset kulut tai kaavamaisen työhuonevähennyksen. Todellisten kulujen vähentäminen edellyttää, että kuluista voidaan esittää tositteellinen selvitys. Todellisina menoina ei voi kuitenkaan vähentää omia ja perheen elantomenoja.

Työhuonevähennyksen käyttö on viime vuosina lisääntynyt etenkin etätöiden lisääntymisen myötä. Ennen koronapandemiaa vuonna 2019 työhuonevähennystä myönnettiin yhteensä noin 99 600 verovelvolliselle ja vähennyksen yhteismäärä oli noin 73 miljoonaa euroa. Vuonna 2023

työhuonevähennystä myönnettiin yhteensä jo noin 391 300 verovelvolliselle ja vähennyksen yhteismäärä oli noin 343 miljoonaa euroa. Vähennys kohdistuu valtaosin palkansaajille, jotka tekevät kotona työnantajan kanssa tehtyyn sopimukseen perustuvaa etättyötä.

2.4 Työsuhdepolkupyöräiden verovapaa etu

Työntekijälle syntyy polkupyöräetu, kun työnantaja antaa omistamansa tai leasing sopimuksella hankkimansa polkupyörän työntekijän henkilökohtaiseen käyttöön tai muulla vastaavalla tavalla järjestää työntekijälle polkupyörän käyttöoikeuden vapaa-ajalla. Vuoden 2021 alusta tuloverolain 64 §:ään lisättiin uusi säännös, jonka mukaan työnantajan työntekijälleen antama enintään 1 200 euron arvoinen polkupyöräetu on verovapaata tuloa. Verovapauden tavoitteena on ollut edistää pyöräilyn osuutta liikkumisessa.

Etä arvostetaan käypään arvoon Verohallinnon luontoisetupäätöksen 27 §:n mukaisesti ja näin arvostettu etu on työntekijälle verovapaata tuloa 1 200 euroon saakka. Kyseisen määräyksen mukaan työnantajan omistamasta polkupyörästä muodostuvan edun raha-arvo kuukaudessa on 1/12 polkupyörän vuotuisten pääomakustannusten eli hankintahinnan osan ja pääoman koron sekä huolto-, korjaus- ja muiden käyttökustannusten euromäärästä. Hankintahinnan osan euromäärä lasketaan siten, että hankintahinta jaetaan viidellä käyttövuodella.

Työnantajan leasing sopimuksella hankkimasta tai muulla vastaavalla tavalla järjestämästä polkupyörästä muodostuvan edun raha-arvo kuukaudessa on leasing- tai muun maksun sekä työnantajan erikseen maksamien käyttökustannusten euromäärä kuukaudessa vähennettynä leasingyhtiölle tai muulle taholle maksettujen toimisto- ja käsittelykulujen euromäärällä.

Käyttökustannuksiin laskettavien työnantajan maksamien huolto- ja korjauskustannusten raha-arvo on 30 euroa kuukaudessa sähköavusteisen polkupyörän osalta ja 20 euroa kuukaudessa muun 1 momentissa määritellyn polkupyörän osalta.

Jos polkupyöräetu on osa liikkumispalvelupakettia, edun raha-arvo kuukaudessa on euromäärä, jonka vastaava etu maksaisi erikseen tarjottuna.

Polkupyörään kiinteästi kuuluvat, erikseen hankitut lisävarusteet kuten ajovalot, lukitus ja nastarenkaat sekä pyöräilykypärä otetaan huomioon polkupyöräedun arvoa laskettaessa lisäämällä lisävarusteiden arvo hankintahintaan.

Polkupyöräetu voidaan antaa eri tavoin eikä edun järjestämistavalla ole vaikutusta polkupyöräedun verovapauteen. Työnantaja voi ensinnäkin antaa työntekijälle polkupyöräedun palkanliksinä. Tällöin ainoastaan polkupyöräedun verovapaan tulon ylittävä määrä lisätään bruttopalkkaan veronalaista luontoisetuna.

Työnantaja voi tarjota polkupyöräedun myös siten, että työntekijän kanssa sovitaan polkupyöräedun sisältyvän hänen palkkaansa. Työnantaja ja työntekijä voivat lisäksi sopia, että työntekijä saa polkupyöräedun rahapalkan korotuksen sijaan. Tällöin polkupyöräedun verovapaan tulon määrällä on vaikutusta työntekijän veronalaiseen palkkaan.

Edellä mainitulla tavalla osana palkkaa annettu polkupyöräetu alentaa työntekijän veronalaista bruttopalkkaa, josta pidätetään ennakonpidätys ja maksetaan sairausvakuutusmaksut. Työeläke- ja työttömyysvakuutusmaksut sekä työtapaturma- ja ammattitautivakuutusmaksu tulee kuitenkin edelleen laskea palkasta, josta ei ole vähennetty luontoisedun arvoa.

Työnantajat ilmoittavat polkupyöräedun tulorekisteriin kuukausittain palkkatietoilmoituksella. Polkupyöräetu on aina ilmoitettava tulorekisteriin, vaikka työntekijälle ei muodostuisi verotettavaa etua.

Työsuhdepolkupyörien käyttö on lisääntynyt selvästi veroedun käyttöönoton jälkeen ja tällä hetkellä työsuhdepyöriä on yli 100 000 kappaletta. Alkuvuoden 2025 kuukausikohtaisten tietojen perusteella kasvu vaikuttaisi kuitenkin tasaantuneen. Työsuhdepyörien verovapauden kautta yhteiskunnan tukea on ohjautunut pääasiassa tavallista kalliimpien pyörien hankintaan. Esimerkiksi Pyöräliiton vuonna 2023 tekemän kyselytutkimuksen mukaan polkupyöräedulla hankitaan huomattavasti kalliimpia pyöriä kuin muuten. Tutkimuksen mukaan lähes kaksi kolmasosaa oli käyttänyt polkupyöräetua sähköpyörän hankintaan. Edulla hankitun pyörän keskihinta (sekä sähköpyörät että tavalliset) oli 3 407 euroa. Sähköpyörien hinnan keskiarvo oli 3 867 euroa ja tavallisten pyörien 2 652 euroa. Kaikkien tuettujen pyörien mediaanihinta oli 3 500 euroa.

2.5 Ehdollinen lisäkauppahinta

Kaupan ehdot, kuten kauppahinta, määritellään tavallisesti osapuolten kesken laadittavassa kauppakirjassa. Kauppahinta voi koostua kiinteästä osasta sekä myöhemmin määräytyvästä lisäosasta, niin sanotusta ehdollisesta lisäkauppahinnasta. Ehdollinen lisäkauppahinta sidotaan tyypillisesti ostettavan yrityksen taloudelliseen menestykseen tai muun kaupan kohteen tuottamaan tuloon kaupanteon jälkeisenä ajanjaksona. Lisäkauppahinta on yleisesti käytetty kauppahintamekanismi erityisesti yrityskaupoissa, joissa sillä pyritään sovittamaan yhteen ostajan ja myyjän toisistaan poikkeavat näkemykset kohteen arvosta.

Kauppahinnan määrä ja sen suorittamisvelvollisuus voivat perustua joko kiinteään sopimukseen tai määräytyä kokonaan tai osittain tulevien tapahtumien perusteella. Yrityskaupassa voidaan esimerkiksi sopia, että ehdollista lisäkauppahintaa maksetaan myöhempien suoritusten tai tavoitteiden täytyessä, kuten yrityksen tulevien tilikausien tuloksen perusteella. Ehdollisen lisäkauppahinnan määräytyminen voidaan myös sitoa omaisuuden arvonnousuun, esimerkiksi kiinteistön tai liiketoiminnan arvon kasvuun tietyn ajanjakson aikana. Lisäksi kauppakirjassa voi olla muita ehtoja, joiden täytyminen on edellytyksenä lisäkauppahinnan suorittamiselle. Jos kauppahinnan suorittamisvelvollisuus syntyy vasta tiettyjen jälkikäteisten olosuhteiden toteutuksessa, on kyse ehdollisesta lisäkauppahinnasta. Ehdollisesta lisäkauppahinnasta ei sen sijaan ole kyse sellaisissa kauppahinnan rahoitusjärjestelyissä, kuten osamaksukaupassa, joissa luovutus-sopimuksella sovittu kauppahinta eräännyy maksettavaksi myöhemmin. Myöskään kauppahinnan niin sanottu escrow-talletusta ei katsota ehdolliseksi luovutushinnaksi, vaan kaupantekovuoden luovutushintana pidetään koko sovittua kauppahintaa.

Kiinteistöjen, erityisesti maatilojen, luovutuksiin liittyy usein toistuvaisluonteisia suoritusvelvoitteita, kuten syytinkijärjestelyjä, joissa luovutuksensaaja sitoutuu suorittamaan luovuttajalle toistuvia suorituksia määräajan tai tämän eliniän ajan. Toistuvaisluonteisissa suoritusvelvoitteissa, kuten syytinkijärjestelyissä, suorittamisvelvollisuus syntyy jo luovutussopimuksella, ellei velvollisuuden syntymiselle ole asetettu nimenomaisia erityisiä ehtoja. Tavanomaisissa toistuvaisluonteisissa ei siten ole kyse ehdollisesta lisäkauppahinnasta.

Ehdollista lisäkauppahintaa koskevat määräykset ovat tyypillisiä yrityskaupan ehtoja. Ehdollisten lisäkauppahintojen käyttöala ei kuitenkaan rajoitu vain yrityskauppoihin, vaan niitä voidaan käyttää myös muun omaisuuden luovutuksissa.

2.5.1 Tuloverotus

Tuloverolain (1535/1992) 32 §:n 1 momentin mukaan omaisuuden luovutuksesta saatu voitto on veronalaista pääomatuloa. Tuloverolaissa ei ole nimenomaisia säännöksiä ehdollisesta lisäkauppahinnasta.

Tuloverolain 46 §:n 1 momentin mukaan luovutusvoiton määrä lasketaan vähentämällä luovutushinnasta omaisuuden hankintamenon poistamatta olevan osan ja voiton hankkimisesta olleiden menojen yhteismäärä. Muun verovelvollisen kuin yhteisön tai avoimen yhtiön taikka kommandiittiyhtiön saamasta luovutushinnasta vähennettävä määrä on kuitenkin aina vähintään 20 prosenttia ja, jos luovutettu omaisuus on ollut luovuttajalla vähintään 10 vuoden ajan, vähintään 40 prosenttia luovutushinnasta (hankintameno-olettama). Luovutuksesta muodostuu luovutusvoittoa, jos luovutetun omaisuuden myyntihinta ylittää sen hankintamenon ja voiton hankkimisesta aiheutuneet menot. Luovutustappiota puolestaan muodostuu silloin, kun luovutetun omaisuuden hankintamenon ja voiton hankkimisesta aiheutuneiden menojen yhteismäärä on luovutushintaa suurempi.

Tuloverolain 110 §:n 1 momentin mukaan tulo katsotaan sen verovuoden tuloksi, jona se on nostettu, merkitty verovelvollisen tilille tai muutoin saatu vallintaan. Säännöksen 2 momentin mukaan luovutusvoitto katsotaan kuitenkin sen verovuoden tuloksi, jona kauppa tai vaihto on tehty tai muu luovutus on tapahtunut. Vastaavasti myös mahdollisen luovutustappion katsotaan muodostuvan sinä verovuonna, jona sitova kauppa tai muu luovutus on tapahtunut.

Korkein hallinto-oikeus on käsitellyt ehdollisen lisäkauppahinnan verotusajankohtaa ennakkopäätöksissä KHO 1992 B 523, KHO 1994 B 533, KHO 1994 B 534 ja KHO 1995 B 524. Ehdollinen lisäkauppahinta on katsottu korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisukäytännössä kaupantekovuoden tuloksi siltä osin kuin sen määrä on ollut tiedossa ennen kaupantekovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä. Jos lisäkauppahinnan suorittamisvelvollisuus ja määrä ovat vahvistuneet vasta kaupantekovuoden verotuksen päättymisen jälkeen, on korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisukäytännössä lisäkauppahinta kuitenkin verotettu vasta sen verovuoden tulona, jonka aikana sen suorittamisvelvollisuus ja määrä ovat vahvistuneet.

Jos ehdollinen lisäkauppahinta vahvistuu vasta kaupantekovuoden verotuksen päättymisen jälkeen, lasketaan lisäkauppahinnan vahvistumisvuoden verotuksessa luovutusvoitto uudelleen ottamalla luovutushintana huomioon myös lisäkauppahinta. Se osa luovutusvoitosta, jota ei ole aiemmin verotettu, katsotaan lisäkauppahinnan maksuvuoden tuloksi. Luovutusvoiton laskemiseen sovelletaan myös uudelleen laskettaessa niitä säännöksiä, jotka olivat voimassa kaupantekovuonna. Hankintameno-olettaman perusteena oleva omistusaika määräytyy kaupantekohetken, eikä lisäkauppahinnan saamishetken mukaan. Lisäkauppahinnan perusteella muodostuvaan luovutusvoittoon sovelletaan sen vuoden pääomatuloverokantaa, jonka verotuksessa lisäkauppahinta otetaan huomioon.

Lisäkauppahinnan lisäksi kauppahintaa voidaan sopia myös palautettavaksi myöhemmin täyttyvän ehdon perusteella. Tällaisessa tilanteessa kaupantekovuoden verotus toimitetaan kauppakirjassa sovitun myyntihinnan perusteella. Jos kauppahinta palautusehdon täytyessä myöhemmin alenee, verovelvollinen voi hakea verotukseen muutosta tekemällä oikaisuvaatimuksen.

Lisäkauppahinnan verottamisesta tappiollisessa kaupassa ei ole oikeuskäytäntöä. Asiaan liittyvää verotuskäytäntöä on kuvattu Verohallinnon ohjeessa Omaisuuden luovutusvoitot ja tappiot luonnollisen henkilön tuloverotuksessa (VH/5188/00.01.00/2022). Jos alkuperäinen luovutus on ollut tappiollinen, lisäkauppahinnan seurauksena pienenevä tappio poistetaan luovutusvuoden verotuksesta määräaikaisten sallimissa rajoissa verotuksen oikaisulla siltä osin kuin tappiota

ei ole käytetty ennen lisäkauppahinnan verottamisvuotta. Jos tappio on jo aiempien verovuosien verotuksessa käytetty, käytetyn tappion määrä lisätään lisäkauppahinnan verottamisvuonna luovutusvoittoon.

Suomessa yleisesti verovelvolliset ovat tuloverolain mukaan velvollisia suorittamaan Suomeen veroa maailmanlaajuisesti myös omaisuuden luovutusvoitoista. Rajoitetusti verovelvolliset ovat Suomessa verovelvollisia vain Suomesta saadusta tulosta. Tuloverolain 10 §:n mukaan esimerkiksi Suomessa olevan kiinteistön ja rakennuksen, rakennelman tai muun laitoksen sekä niihin tai maahan kohdistuvan hallintaoikeuden, käyttö- tai tuotto-oikeuden luovutuksesta saatu voitto on Suomesta saatua tuloa. Sen sijaan esimerkiksi irtaimen omaisuuden, kuten osakkeiden, luovutuksesta saatu voitto ei pääsääntöisesti ole Suomesta saatua tuloa. Verosopimukset voivat kuitenkin rajat ylittävissä tilanteissa rajoittaa Suomen sisäisen lainsäädännön mukaista verotusoikeutta, jos myös lähdevaltiolla on verosopimuksen mukaan verotusoikeus luovutusvoittoon.

Luovutusvoiton veronalaisuutta Suomessa on arvioitu luovutussopimuksen tekohetkellä. Jos myyjä on luovutussopimuksen tekohetkellä Suomessa yleisesti verovelvollinen, on myös myöhemminä vuosina verotettava ehdollinen lisäkauppahinta katsottu yleisesti verovelvollisena saaduksi tuloksi riippumatta siitä, onko myyjä ollut yleisesti verovelvollinen ehdollisen kauppahinnan suorittamisvelvollisuuden ja määrän vahvistuessa. Vastaavasti jos myyjä on luovutussopimuksen tekohetkellä ollut rajoitetusti verovelvollinen, on myös myöhemminä vuosina vahvistuva ehdollinen lisäkauppahinta katsottu rajoitetusti verovelvollisena saaduksi tuloksi, vaikka myyjä olisi yleisesti verovelvollinen ehdollisen kauppahinnan suorittamisvelvollisuuden ja määrän vahvistuessa.

Lisäkauppahinnan selviäminen kaupantekovuoden jälkeen ennen verotuksen päättymistä vaikeuttaa nykyisessä oikeustilassa verovelvollisen mahdollisuuksia ennakoida, minä verovuonna lisäkauppahinnasta tulisi maksaa veroa ja minkä verovuoden verotukseen lisäkauppahinta tulisi ilmoittaa. Yksilöllisen tuloverotuksen päättymisajankohdan vuoksi luovutusvuotta seuraavana vuonna vahvistuva lisäkauppahinta voi tulla samassa luovutustapahtumassa luovuttajina olevilla luonnollisilla henkilöillä verotettavaksi eri verovuosien verotuksessa.

Nykyinen käytäntö lisäkauppahinnan tuloverotuksessa voi olla ongelmallinen tilanteissa, joissa lisäkauppahinta verotetaan kaupantekovuotta myöhemmän verovuoden verotuksessa ja luovutusvuoden verotuksessa luovutuksesta on muodostunut tappio. Nykykäytännön mukaan jo käytetty tappio oikaistaan lisäämällä käytettyä tappiota vastaava määrä lisäkauppahinnan verotusvuoden luovutusvoittoon. Tämä menettely on hallinnollisesti yksinkertainen ja pääsääntöisesti verovelvolliselle edullinen. Ongelmatilanteita voi kuitenkin muodostua, jos tappion käyttövuoden verotus muuttuu siten, että käytetyn tappion määrä pienenee. Menettely voi olla verovelvolliselle epäedullinen myös silloin, kun lisäkauppahinnan verotusvuonna pääomatulojen verotus on ankarampaa kuin tappion käyttövuonna. Lisäksi on tulkinnanvaraista, voidaanko luovutustappion käytön muutoksen perusteella muuttaa seurannaismuutoksena lisäkauppahinnan verovuoden verotusta pienentämällä luovutusvoittoon lisätyn käytetyn tappion määrää.

Nykyinen käytäntö kaupantekovuoden jälkeen mutta ennen kaupantekovuoden verotuksen päättymistä vahvistuvan ehdollisen lisäkauppahinnan verottamisesta kaupantekovuoden tulona on verovelvollisen kannalta ongelmallinen myös huojennetun viivästyskoron kannalta. Jotta verovelvollinen voisi välttää lisäkauppahinnasta johtuvalta huojennetulta viivästyskorolta, on hänen haettava lisäkauppahinnan perusteella ennakoveroa erääntyväksi viimeistään kaupantekovuotta seuraavan vuoden tammikuun loppuun mennessä, vaikka lisäkauppahinnan suorittamisvelvollisuus ja määrä eivät olisi vielä tuolloin selvillä.

2.5.2 Varainsiirtoverotus

Varainsiirtoverolain (931/1996) 7 §:n mukaan varainsiirtovero on suoritettava kiinteistön luovutuksen osalta viimeistään lainhuutoa tai kirjaamista haettaessa tai jos lainhuutoa tai kirjaamista ei ole säädettyssä ajassa haettu tai sitä ei ole haettava, kuuden kuukauden kuluessa luovutussopimuksen tekemisestä. Varainsiirtoverolain 29 §:n 1 momentin mukaan lainhuutoa ja kirjaamista haettaessa hakijan on esitettävä selvitys veron suorittamisesta ja muu tarpeellinen selvitys veron määrään vaikuttavista seikoista. Veron suorittamisesta ei tarvitse esittää selvitystä, jos kirjaamisviranomaisen on saanut sitä koskevan tiedon Verohallinnolta.

Varainsiirtoverolain 21 §:n mukaan varainsiirtovero on suoritettava arvopaperin luovutuksen osalta pääsääntöisesti kahden kuukauden kuluessa luovutussopimuksen tekemisestä. Varainsiirtoverolain 24 §:n 1 momentin mukaan, kun muun kuin arvo-osuusjärjestelmään liitetyn osakkeen tai osuustodistuksen siirtyminen ilmoitetaan merkittäväksi yhteisön osake- tai osuustodistuluetteloon, on ilmoittajan samalla esitettävä selvitys siitä, että luovutuksesta on suoritettu tai peritty säädetty vero.

Varainsiirtoverolaissa ei ole säädetty poikkeavaa määräaikaa ehdolliseen lisävastikkeeseen perustuvan veron suorittamiselle tai ilmoittamiselle. Vakiintuneen verotuskäytännön mukaan ehdollisen lisävastikkeen perusteella suoritettava vero on arvioitava ja maksettava varainsiirtoverolaissa säädettyssä luovutussopimuksen tekemiseen perustuvassa määräajassa, vaikka lopullinen lisävastikkeen määrä ei olisi vielä tiedossa. Luovutuksensaajan on annettava varainsiirtoveroilmoituksella arvio lopullisesta vastikkeesta sekä selvitys sen määrittymisen perusteista.

Jos myöhemmin ilmenee, että lopullinen kokonaisvastike ylittää aiemman arvion, lisävastikkeen vahvistuttua on annettava korvaava varainsiirtoveroilmoitus ja maksettava lisääntynyt vero kahden kuukauden kuluessa siitä, kun lisäkauppahinnan lopullinen määrä on selvinnyt. Jos lopullinen vastike jää arvioitua pienemmäksi, liikaa suoritettu varainsiirtovero palautetaan varainsiirtoverolain 40 §:ssä säädettyssä hakemusmenettelyssä.

Nykyinen ehdollisen lisäkauppahinnan verotuskäytäntö varainsiirtoverotuksessa on sekä verovelvollisten että Verohallinnon kannalta haastava ja työläs. Ehdollisen lisäkauppahinnan määrän arviointi on sekä verovelvollisille että Verohallinnolle vaikeaa. Lisävastiketta koskevat kauppahintaehdot ovat usein monimutkaisia ja niiden tulkinta vie paljon aikaa. Lisäksi lisävastikkeen johdosta veroa on ilmoitettava pääsääntöisesti kahteen kertaan, ensin arvion perusteella ja myöhemmin vahvistuneen lisäkauppahinnan perusteella.

2.6 Ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverotus

2.6.1 Lainsäädäntö

Vuoden 1996 alusta voimassa olleen ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain (1551/1995) mukaan ulkomailta tulevat henkilöt, joilla on erityisasiantuntemusta taikka jotka toimivat opettajina suomalaisessa ylemmässä oppilaitoksessa, esimerkiksi yliopistossa, tai harjoittavat tieteellistä tutkimusta yleiseksi eduksi, voivat Suomesta saadun palkkatulonsa verotuksessa tietyin edellytyksin valita tavallisen tuloverotuksen asemesta palkkatulon lähdeverotuksen enintään 84 kuukauden ajaksi. Ennen vuotta 2024 palkkatulon lähdeverotuksen piiriin oli mahdollista päästä enintään 48 kuukauden ajaksi. Lähdeveron piiriin tulevat avainhenkilöt maksavat lähdeveroa kunnallisveron, valtion ansiotuloveron sekä vakuutetun sairausvakuutusmaksun sijasta.

Lain voimassaolo tarkoitettiin alun perin määräajaiseksi. Siten lakia sovellettiin alkuperäisessä muodossaan vain kahden vuoden ajan eli vuosina 1996 ja 1997 alkaneeseen työskentelyyn. Lain tarkoitus eli pyrkimys edistää sellaisten henkilöiden Suomeen tuloa, joilla on erityisasiantunte-
musta, ei kuitenkaan toteutunut toivotussa laajuudessa. Lakia sovellettiin sen ensimmäisenä so-
veltamisvuonna 1996 noin 40 henkilöön. Elinkeinoelämän edustajien mielestä syynä oli lain
lyhyt soveltamisaika, minkä vuoksi lain soveltamista jatkettiin.

Avainhenkilölaki säädettiin lailla 1558/2019 pysyväksi. Määräaikaisen lain soveltamisen jatka-
mista oli aikaisemmin perusteltu sillä, että on tärkeää kannustaa henkilöitä, joilla on erityistietoa
ja -taitoa, tulemaan Suomeen. Tilanteen ei katsottu muuttuneen, vaan erityistä asiantuntemusta
omaavien avainhenkilöiden Suomeen tulon edistäminen oli edelleen tärkeää. Samassa yhtey-
dessä avainhenkilöiden palkkatulosta perittävä lähdevero alennettiin 35 prosentista 32 prosent-
tiin, koska myös ansiotulojen verotuksessa oli tapahtunut kevenemistä. Lakimuutokset tulivat
voimaan vuoden 2020 alussa.

Avainhenkilölaissa on määritelty erillinen lähdeveroprosentti niille palkansaajille, joiden on
suoritettava kunnallisveroa Ahvenanmaan maakuntaan kuuluvalla kunnalla. Ahvenanmaan
maakuntaan kuuluvalla kunnalla kunnallisveroa suorittaneen palkansaajan lähdevero alennettiin
17,5 prosentista 14,5 prosenttiin lailla 1133/2021. Lakimuutos tuli voimaan vuoden 2022 alussa.
Lakimuutosta voitiin kuitenkin soveltaa verovelvollisen hakemuksista vuosina 2020 ja 2021
maksettuihin palkkatuloihin laissa säädetyistä määräajoista huolimatta.

Vuonna 2025 keskimääräinen kunnallisveroprosentti Ahvenanmaan maakunnassa oli 17,7 pro-
senttia. Lain tarkoittaman avainhenkilön veroprosentiksi vuonna 2025 muodostuu siten keski-
määräisen kunnallisveroprosentin sekä Ahvenanmaan maakunnalle kunnallisverovelvollisen
avainhenkilön palkkatulosta pidätettävän lähdeveron yhteismäärä 32,2 prosenttia.

Avainhenkilön lähdeveroprosentti ei nykyisellään ole kaikilla avainhenkilölain edellytykset
täyttävillä tulotasoilla progressiivista verotusta edullisempi, mikä luo haasteita verotuksen ym-
märrettävyyden sekä johdonmukaisuuden näkökulmasta. Nykyinen lähdeveroprosentti ei myös-
kään ole kansainvälisesti tarkasteltuna kaikilta osin kilpailukykyinen.

Jotta henkilöä voidaan pitää laissa tarkoitettuna ulkomailta tulevana palkansaajana, on edelly-
tyksenä muun muassa se, että kyseessä ei ole Suomen kansalainen eikä hän ole ollut Suomessa
yleisesti verovelvollinen tässä laissa tarkoitetun työskentelyn alkamisvuotta edeltäneiden viiden
kalenterivuoden aikana. Suomen kansalaisten rajaaminen edun ulkopuolelle on nähty haasteel-
liseksi, sillä kahta lain muut edellytykset täyttävää erityisasiantuntijaa kohdellaan verotukselli-
sesti eri tavalla ainoastaan kansalaisuuden perusteella.

2.6.2 Euroopan unionin lainsäädäntö

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä *EUT-sopimus*, 45 artiklassa ja
Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, jäljempänä *ETA-sopimus*, 28 artiklassa turvataan
työvoiman vapaa liikkuvuus.

Missään EU-valtiossa ei saa kohdella toisista jäsenvaltioista olevia työntekijöitä työsuhteen eh-
doissa kyseisen valtion omia kansalaisia huonommin. Muista EU-valtioista olevilla työnteki-
jöillä pitää esimerkiksi olla oikeus yhtä edulliseen verotukseen. EU-tuomioistuimella on tuomiois-
saan katsonut, että EUT-sopimuksen vastaista syrjintää on, kun samanlaisia tilanteita kohdel-
laan eri tavalla tai erilaisia tilanteita kohdellaan samalla tavalla. Syrjivää verotusta ei sallita, jos
syrjintää ei voida perustella oikeuttamisperusteella.

Joulukuussa 1999 Suomi teki Euroopan yhteisöjen komissiolle ilmoituksen, jossa pyydettiin komission kannanottoa siitä, onko ulkomailta tulevaan palkansaajaan sovellettava lähdeverojärjestelmä yhteensopiva yhteisön lainsäädännön kanssa. Suomessa järjestelmää ei pidetty valtion tukena. Ilmoituksen olivat Suomea ennen tehneet vastaavista järjestelmistään myös Tanska ja Ruotsi. Komission ratkaisua odottaessa lain soveltaminen oli keskeytyneenä vuonna 2000 alkaneen työskentelyn osalta. Kesäkuussa 2000 Suomelle antamassaan kannanotossa komissio totesi, että ulkomailta tulevaan palkansaajaan sovellettava lähdeverojärjestelmä on niin sanottu yleinen toimenpide, joka ei ole yhteisön lainsäädännön vastainen.

3 Tavoitteet

Hallituksen veropolitiikan tavoitteena on kotitalouksien ostovoiman kohentuminen, työnteon kannustimien parantuminen ja talouskasvun edellytysten vahvistuminen. Verotuksen pitää kannustaa yrittäjyyteen ja tukea kotimaista omistajuutta.

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi vuoden 2026 ansiotuloveroperusteet. Ansiotuloverotuksen keventämisen tavoitteena on vahvistaa talouskasvun edellytyksiä parantamalla työnteon kannustimia sekä kotitalouksien ostovoimaa. Työtulovähennyksen lapsikorotuksen tavoitteena on lisäksi parantaa alaikäisten lasten huoltajien työnteon kannustimia.

Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen verovähennysoikeuden, työsuhdepolkupyörien verovapaan osuuden ja työhuonevähennyksen poistamisen tavoitteena on tiivistää veropohjaa ja näin kasvattaa verotuloja. Lisäksi toimenpiteiden tavoitteena on yksinkertaistaa verojärjestelmää.

Ehdollista lisäkauppahintaa koskevien muutosten keskeisenä tavoitteena on sujuvoittaa verotusprosesseja, keventää verovelvollisten hallinnollista taakkaa sekä vähentää viranomaisten työ määrää. Lisäksi tavoitteena on parantaa verotuksen ennakoitavuutta siten, että verovelvollisen ei jatkossa tarvitsisi arvioida ehdollisen lisäkauppahinnan määrää puutteellisten tietojen perusteella. Ehdotetut muutokset tukevat pääministeri Petteri Orpon hallituksen hallitusohjelman tavoitteita, joiden mukaan veronkantoa on sujuvoitettava, verotuksen ennakoitavuutta parannettava sekä sääntelyä purettava ja hallinnollista taakkaa kevennettävä.

Avainhenkilölain muutosten tavoitteena on edistää ulkomailla asuvien erityisasiantuntemusta omaavien henkilöiden tuleamista Suomeen.

4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

4.1 Keskeiset ehdotukset

4.1.1 Ansiotulojen verotus

Hallitusohjelman mukaan työn vastaanottamisen kannustimien parantamiseksi ansiotuloverotusta kevennetään painottaen kevennystä pieni- ja keskituloisiin korottamalla työtulovähennystä. Kevennyksen suuruus koko hallituskaudella on 405 miljoonaa euroa, josta vuoden 2026 verotuksessa tehtävän kevennyksen osuus on noin 100 miljoonaa euroa. Hallitusohjelman mukainen työn verotuksen kevennys ehdotetaan toteutettavaksi korottamalla työtulovähennystä.

Työnteon kannustimien parantamiseksi ja ostovoiman vahvistamiseksi hallitus päätti kevään kehysriihessä keventää pieni- ja keskituloisten työn verotusta vuodelle 2026. Kevennys ehdotetaan toteutettavaksi muuttamalla työtulovähennystä. Lisäksi ansiotuloverotuksen korkeimmat marginaaliveroasteet alennettaisiin noin 52 prosenttiin. Korkeimpien marginaaliveroasteiden alentamisen yhteydessä hallitusohjelmassa kaikille tulotasoille tehtäväksi sovittu

ansiotuloverotuksen indeksitarkistus jätettäisiin tekemättä niillä tulotasoilla, joille ylempien marginaaliverojen alentaminen kohdistuu. Ylimpien marginaaliverojen alentaminen ehdotetaan toteutettavaksi poistamalla työtulovähennyksen toinen poistuma sekä muuttamalla valtion tuloveroasteikon tulo-rajat ja marginaaliveroprosentteja. Muutoksen yhteydessä tuloveroasteikosta poistuu väliaikainen ylin porras, joka on vuonna 2025 ollut 150 000 euron kohdalla.

4.1.2 Työtulovähennyksen lapsikorotus

Hallitus päätti kevään kehysriihessä kasvattaa työtulovähennyksen lapsikorotusta noin 100 miljoonalla eurolla vuodesta 2026 alkaen alaikäisten lasten huoltajien työnteon kannustimien parantamiseksi. Tähän perustuen työtulovähennyksen lapsikorotusta ehdotetaan korotettavaksi nykyisestä 50 eurosta 105 euroon per lapsi. Korotuksen myöntämiseen ei ehdoteta muutoksia, joten se myönnettäisiin jatkossakin samoin perustein kuin nykyisin, mutta korotuksen määrä olisi suurempi.

4.1.3 Eläketulon lisävero

Hallitus päätti kevään kehysriihessä alentaa korkeimmat marginaaliveroasteet noin 52 prosenttiin. Tämän muutoksen yhteydessä tehdään valtion tuloveroasteikkoon muutoksia, jotka kiristävät eläketulon verotusta tulovälillä noin 41 000–126 000. Tuloveroasteikkoon tehtävien muutosten eläketulon verotusta kiristävää vaikutusta päätettiin pienentää lieventämällä eläketulon lisäveroa noin 80 miljoonalla eurolla vuodesta 2026 alkaen. Tähän perustuen eläketulon lisäveron veroprosenttia ehdotetaan alennettavaksi nykyisestä 5,85 prosentista 4 prosenttiin. Lisäksi tulo-rajaa, jonka ylittävistä tulon osasta eläketulon lisäveroa on suoritettava, ehdotetaan korotettavaksi nykyisestä 47 000 eurosta 57 000 euroon.

4.1.4 Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen vähentäminen verotuksessa

Hallitus päätti kevään kehysriihessä useista toimista, joilla vahvistetaan Suomen talouskasvun edellytyksiä. Näiden kasvutoimien rahoittamiseksi päätettiin myös monista verotusta kiristävistä toimista. Yhtenä toimenpiteenä hallitus päätti tiivistää veropohjaa poistamalla työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen verovähennysoikeuden vuodesta 2026 alkaen. Tähän perustuen tuloverolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut eivät olisi enää vähennyskelpoisia menoja vuodesta 2026 alkaen.

Koska varsinaisten työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen verovähennysoikeudesta ehdotetaan luovuttavan, on perusteltua tarkastella myös muiden vastaavan tyyppistä toimintaa harjoittavien järjestöjen jäsenmaksujen verotuksellista kohtelua. Verotuksellisen kohtelun yhdenmukaisuuden johdosta ehdotetaan, että jäsenmaksujen vähennyskeltottomuus koskisi varsinaisten työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen lisäksi myös sellaisten järjestöjen jäsenmaksuja, joilla voisi olla sääntöjensä mukaan työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita. Tämä olisi linjassa myös työnantajajärjestöjen jäsenmaksujen vähennyskelpoisuutta koskevien ehdotusten kanssa.

Hallituksen linjauksen mukaan jäsenmaksujen vähennyskelpoisuuden poistaminen toteutetaan symmetrisesti sekä työnantaja- että työntekijäjärjestöjen jäsenmaksuihin. Yrityksen yritystoiminnan edistämiseen tähtäävälle järjestölle maksamat jäsenmaksut ehdotetaan säädettäväksi vähennyskeltottomiksi, jos järjestöllä on mahdollista sen omien sääntöjen mukaan olla työmarkkinatoimintaa koskevia tavoitteita. Jäsenmaksut olisivat kokonaan vähennyskeltottomia, vaikka järjestö tarjoaisi jäsenilleen jäsenmaksua vastaan muitakin palveluita kuin työmarkkinatoimintaan liittyvää edunvalvontaa, koska jäsenmaksuista ei käytännössä ole mitenkään mahdollista eritellä eri palveluille kohdistuvia osuuksia. Tämä vastaisi myös työntekijöiden työmarkkinajärjestöille maksamien jäsenmaksujen ehdotettua verokohtelua.

Ehdotettu sääntely ei vaikuttaisi yritysten järjestöiltä hankkimien koulutus-, neuvonta- tai muiden vastaavien palvelumaksujen vähennyskelpoisuuteen, jos kysymys olisi yksilöidyistä palveluista. Vastaavia yksilöityjä palveluita yritykset voisivat hankkia muualtakin, jolloin niistä maksetut palvelumaksut olisivat vähennyskelpoisia. Sen sijaan järjestöjen kaikilta jäseniltään veloittamat yksilöimättömät palvelumaksut rinnastettaisiin vähennyskelpoisuuden osalta jäsenmaksuihin, koska tällaisilla yksilöimättömillä palvelumaksuilla voitaisiin muutoin pyrkiä korvaamaan vähennyskeltottomia jäsenmaksuja.

Lisäksi työnantajajärjestöjen osalta vähennyskeltottomiksi ehdotetaan säädettäväksi jäsenmaksut järjestöissä, jotka ovat jäseninä toisissa järjestöissä, joilla voi olla työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita. Vähennyskeltottomia olisivat myös jäsenmaksut järjestöissä, joilla on läheinen suhde toiseen toimijaan, jolla voi olla työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita.

Joissakin tilanteissa yksittäisen jäsenmaksua maksavan yrityksen voisi olla haastavaa selvittää, onko sen maksama jäsenmaksu vähennyskelpoinen vai ei. Käytännössä ongelmaa helpottaisi olennaisesti, jos järjestöt itse ilmoittaisivat jäsenilleen, ovatko jäsenmaksut ehdotetun sääntelyn nojalla vähennyskelpoisia.

4.1.5 Työhuonevähennys

Osana kasvutoimien rahoitusta hallitus päätti poistaa kaavamaisen työhuonevähennyksen. Tässä yhteydessä kaavamaisella työhuonevähennyksellä tarkoitetaan palkansaaajille työnantajan kanssa sovitun etätöön perusteella myönnettävää työhuonevähennystä. Työsuhteessa työtä tehdään työnantajan johdon ja valvonnan alaisena, ja kotona työskentely perustuu aina työntekijän ja työnantajan väliseen sopimukseen. Etätöystä myös harvemmin muodostuu sellaisia lisäntyneitä kustannuksia, joiden perusteella olisi perusteltua myöntää vähennystä verovelvollisen oman kodin kustannuksista. Oman kodin kustannukset ovat elantomenoja, jotka eivät ole verotuksessa vähennyskelpoisia menoja.

Tuloverolakiin ehdotetaan lisättäväksi säännökset verovelvollisen omassa tai perheen käytössä olevan asunnon tai vapaa-ajan asunnon kustannusten vähennyskelpoisuudesta tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuvina menoina. Ehdotuksen mukaan kyseisen asunnon kustannukset eivät olisi palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuvia menoja. Jos verovelvollinen käyttäisi edellä mainittua asuntoa muiden tuloverolain mukaan verotettavien tulojen kuin palkkatulojen hankintaan, vähennykseksi hyväksyttäisiin Verohallinnon määräämän kaavamaisen työhuonevähennyksen määrä. Verohallinto vahvistaisi kaavamaisen työhuonevähennyksen määrän nykyistä vastaavalla tavalla ja lakiin otettaisiin tästä valtuutussäännös.

Oman kodin tai vapaa-ajan asunnon perusteella ei siten voisi enää jatkossa saada vähennystä todellisten kustannusten perusteella tuloverolain mukaan verotettavien tulojen hankkimisesta johtuvana menona, vaan vähennysoikeuden perusteiden täytyessä myönnettäisiin kaavamainen vähennys. Tämä olisi perusteltua, koska tulon hankkimiseen kohdistuvaa osuutta todellisista oman asunnon menoista on yleensä erittäin vaikeaa selvittää. Myös nykytilassa vähennys myönnetään pääsääntöisesti kaavamaisena vähennyksenä. Kaavamainen vähennys myös keventäisi vähennykseen liittyvää hallinnollista taakkaa. Ehdotettu säännös koskisi vain säännöksessä mainittujen asuntojen kustannuksia. Esimerkiksi kodin ulkopuolelta hankitun työtilan kustannuksia arvioitaisiin tulon hankkimista ja säilyttämistä koskevien menojen vähennyskelpoisuutta koskevien yleisten säännösten mukaan.

Ehdotettu muutos koskisi säännöksessä mainitun asunnon käyttämistä tuloverolain mukaan verotettavien tulojen hankintaan. Muutoksella ei olisi vaikutusta elinkeinotoiminnan tai maatalouden menoiksi katsottavien kulujen vähennyskelpoisuuteen.

4.1.6 Työsuhdepolkupyörien verovapaa etu

Osana kasvutoimien rahoitusta hallitus päätti poistaa työsuhdepolkupyörien verovapaan edun. Tähän perustuen tuloverolaista ehdotetaan kumottavaksi työsuhdepyörien verovapautta koskevat säännökset. Työnantajat ja työntekijät ovat kuitenkin sitoutuneet polkupyöraetuuun useamman vuoden ajaksi työsuhdepyörän hankintahetkellä. Tämän vuoksi katsotaan kohtuulliseksi, että muutosta sovellettaisiin vain niihin polkupyöraetuihin, joihin työntekijä ja työnantaja olisivat sitoutuneet kehysriihessä tehdyn päätöksen julkaisemisen jälkeen. Muutosta sovellettaisiin siten polkupyöraetuihin, joiden käyttöönottoon työnantaja ja työntekijä olisivat sitoutuneet 24.4.2025 tai sen jälkeen. Tätä ennen sovittujen polkupyöraetujen osalta ehdotetaan säädettäväksi siirtymäsäännös, jonka mukaan nykyistä verovapautta sovellettaisiin näihin polkupyöraetuihin sopimuskauden loppuun saakka.

Työsuhdepolkupyörä olisi siten veronalainen etu koko käyvästä arvostaan vuodesta 2026 alkaen, jos työnantaja ja työntekijä olisivat sitoutuneet polkupyöraedun käyttöönottoon 24.4.2025 tai sen jälkeen. Tätä ennen sovittuihin polkupyöraetuihin sovellettaisiin siirtymäaikaa. Siirtymäajan jälkeen polkupyöraetu olisi kaikissa tilanteissa veronalainen etu käyvästä arvostaan.

4.1.7 Ehdollinen lisäkauppahinta

4.1.7.1 Tuloverotus

Tuloverolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että luovutusvoitto verotettaisiin luovutussopimuksessa sovitun ehdollisen lisäkauppahinnan osalta sen verovuoden tulona, jona lisäkauppahinnan suorittamisvelvollisuus ja määrä ovat vahvistuneet.

Muutoksen myötä verovelvollisen olisi nykyistä helpompi arvioida sitä, minkä verovuoden tulona ehdollinen lisäkauppahinta verotetaan. Luovutussopimuksen tekemistä seuraavana vuonna vahvistunut ehdollinen lisäkauppahinta otettaisiin aina huomioon vasta lisäkauppahinnan vahvistumisvuoden verotuksessa. Luovutusvoittoa ei ehdollisen lisäkauppahinnan osalta verotettaisi kaupantekovuoden tulona silloinkaan, kun lisäkauppahinnan suorittamisvelvollisuus ja määrä vahvistuvat vasta kaupantekovuoden päättymisen jälkeen, mutta ennen kaupantekovuoden verotuksen päättymistä.

Tuloverolaissa ehdotetaan säädettäväksi lisäksi ehdolliseen lisäkauppahintaan kohdistuvan luovutusvoiton osan määrittämisestä lisäkauppahinnan vahvistumisvuoden verotuksessa. Ehdolliseen lisäkauppahintaan kohdistuva osa määritettäisiin laskemalla luovutusvoitto kokonaan uudelleen käyttämällä luovutushintana lisäkauppahinnan vahvistumisvuoteen mennessä vahvistuneiden luovutushinnan osien yhteismäärää. Ehdollisen lisäkauppahinnan vahvistumisvuonna verotettaisiin uudelleen lasketusta luovutusvoitosta osuus, joka ylittäisi aiempina verovuosina samasta luovutusvoitosta verotetun luovutusvoiton määrän. Jos luovutussopimuksessa olisi sovittu useista eri vuosina vahvistuvista lisäkauppahinnan osista, määritettäisiin kunkin ehdollisen lisäkauppahinnan vahvistumisvuoden verotuksessa kyseiseen vuoteen kohdistuva osuus edellä mainitulla tavalla.

Ehdollisen lisäkauppahinnan suorittamisvelvollisuuden ja määrän katsottaisiin vahvistuvan sinä ajankohtana, jolloin ehdon täytyminen ja suoritettavan lisäkauppahinnan määrä ovat todettavissa. Jos lisäkauppahinnan olisi sovittu määräytyvän esimerkiksi kaupantekovuoden jälkeen laadittavan tilinpäätöksen perusteella, ehdollisen lisäkauppahinnan ei voitaisi katsoa vahvistuvan vielä tilinpäätöspäivänä, vaan vasta silloin, kun tilinpäätös vahvistetaan. Jos luovutussopimuksessa olisi sovittu suoritettavan lisäkauppahinnan määrän vahvistamisesta tiettyä päivänä, voitaisiin ehdollisen lisäkauppahinnan katsoa vahvistuvan lähtökohtaisesti tänä ajankohtana.

Jos kuitenkin olisi ilmeistä, että lisäkauppahinta olisi voitu todeta sovittua ajankohtaa aiemmin ja ehdollisen lisäkauppahinnan vahvistamista on viivästetty seuraavalle verovuodelle, katsottaisiin ehdollisen lisäkauppahinnan kuitenkin vahvistuneen ajankohtana, jona sen suorittamisvelvollisuus ja määrä olisi voitu todeta.

Tuloverolakiin ehdotetaan lisättäväksi myös säännös vahvistetun luovutustappion oikaisemisesta vastaamaan ehdollisen lisäkauppahinnan vahvistumisen vuoksi uudelleen lasketun luovutusvoiton tai luovutustappion määrää. Jos luovutuksesta muodostuisi uudelleen laskettaessa edelleen luovutustappiota, pienennettäisiin luovutusvuoden verotuksessa vahvistettua tappiota vastaamaan uudelleen lasketun luovutustappion määrää. Jos luovutus muuttuisi uudelleen laskettaessa tappiollisesta voitolliseksi, oikaistaisiin vahvistettu luovutustappio vastaamaan uudelleen lasketun luovutusvoiton määrää poistamalla vahvistettu luovutustappio luovutusvuoden verotuksesta kokonaan. Luovutuksesta muodostuva luovutusvoitto verotettaisiin sen verovuoden tulona, jona ehdollisen lisäkauppahinnan suorittamisvelvollisuus ja määrä ovat vahvistuneet.

Luovutussopimuksessa sovittu ehdollinen lisäkauppahinta voisi vahvistua ja luovutusvoitto tulla lasketuksi sen seurauksena uudelleen useita vuosia luovutussopimuksen tekemisen jälkeen. Lisäkauppahinta voisi vahvistua vasta kaupantekovuoden verotuksen oikaisun määräajan täyttymisen jälkeen. Jotta verotus voitaisiin myös tällaisissa tilanteissa toimittaa oikein, luovutuksesta vahvistettu tappio säädettäisiin oikaistavaksi verotuksen oikaisun määräaikojen estämättä.

Jos luovutuksesta vahvistetaan kaupantekovuoden verotuksessa luovutustappio, voi tappio tulla vähennetyksi kaupantekovuotta seuraavien vuosien verotuksessa ennen ehdollisen lisäkauppahinnan vahvistumista. Kun vahvistettua tappiota oikaistaisiin ehdollisen lisäkauppahinnan vahvistumisen johdosta, voisi tappion määrä muuttua myöhempinä vuosina vähennettyä määrää pienemmäksi. Tällaisessa tilanteessa Verohallinto muuttaisi seurannaismuutoksin tappioiden vähentämisvuosien verotusta siltä osin kuin luovutustappiosta käytetty määrä ylittäisi oikaistun luovutustappion määrän.

Ehdotetut muutokset koskisivat luovutusvoiton jaksottamista eri verovuosina verotettavaksi. Luovutusvoiton katsottaisiin kuitenkin omaisuuden luovutuksesta saaduksi tuloksi ja realisoituvan sinä verovuonna, jona kauppa tai vaihto olisi tehty tai muu luovutus olisi tapahtunut. Tämän vuoksi esimerkiksi hankintameno-olettaa sovellettaessa myyjän omistusaajan katsottaisiin nykyiseen tapaan päättyvän luovutussopimuksen tekemiseen.

Jos myyjä olisi kaupantekohetkellä yleisesti verovelvollinen, katsottaisiin luovutusvoitto edelleen saaduksi yleisesti verovelvollisena myös siltä osin kuin ehdollinen lisäkauppahinta vahvistuisi sellaisena vuonna, jolloin myyjä on ollut rajoitetusti verovelvollinen. Vastaavasti jos myyjä olisi kaupantekohetkellä rajoitetusti verovelvollinen, katsottaisiin luovutusvoitto nykyiseen tapaan rajoitetusti verovelvollisena saaduksi myös siltä osin kuin ehdollinen lisäkauppahinta vahvistuisi sellaisena vuonna, jolloin myyjä olisi yleisesti verovelvollinen. Luovutusvoiton katsottaisiin nykyiseen tapaan olevan kaupantekovuoden tuloa myös määritettäessä Suomen verosopimukseen perustuvaa oikeutta verottaa luovutusvoittoa.

Luovutussopimuksessa voidaan sopia myös ehdollisesta kauppahinnan palauttamisesta sopimuksessa määritettyjen edellytysten täytyessä. Ehdotetut muutokset eivät koske ehdollista kauppahinnan palauttamista. Jos kauppahinnan palauttamista koskeva ehto ei olisi täyttynyt ennen kaupantekovuoden verotuksen päättymistä, luovutusvoitto laskettaisiin edelleen kaupantekovuoden verotuksessa ensi vaiheessa luovutussopimuksessa sovitun kauppahinnan perusteella huomioimatta palauttamista koskevaa ehtoa. Jos luovutushintaa tulisi luovutussopimuksen

ehdon perusteella myöhemmänä vuonna palautettavaksi, verovelvollinen voisi vaatia muutosta kaupantekovuoden verotukseen oikaisuvaatimuksella, kuten nykyisin.

4.1.7.2 Varainsiirtoverotus

Varainsiirtoverolakiin ehdotetaan lisättäväksi säännökset kiinteistön tai arvopaperin luovutus-sopimuksessa sovitun ehdollisen lisävastikkeen perusteella suoritettavan veron määräajasta. Jos ehdollisen lisävastikkeen suorittamisvelvollisuus ja määrä vahvistuisivat vasta veron suorittamiselle säädetyn määräajan jälkeen, olisi lisävastikkeen osalta vero suoritettava kahden kuukauden kuluessa siitä, kun sen suorittamisvelvollisuus ja määrä ovat vahvistuneet. Ehdollisesta lisävastikkeesta suoritettava vero olisi myös ilmoitettava samassa määräajassa, jossa vero tulee suorittaa.

Ehdotettujen muutosten jälkeen kiinteistön luovutussopimuksessa sovitun ehdollisen lisävastikkeen perusteella voisi veroa tulla suoritettavaksi vasta sen jälkeen, kun ostajan tulisi luovutuksen johdosta hakea lainhuutoa tai omistuksen kirjaamista. Vastaavasti arvopaperin luovutuksessa sovittua ehdollista lisävastiketta voisi tulla suoritettavaksi vasta pitkän ajan kuluttua luovutuksesta. Jotta ehdollisen lisäkauppahinnan jaksottaminen ei viivästyttäisi lainhuudon myöntämistä, omistuksen kirjaamista tai osakseluetteloon merkitsemistä kohtuuttomasti, varainsiirtoverolakiin ehdotetaan lisättäväksi säännökset siitä, että riittävänä selvityksenä veron suorittamisesta lainhuutoa tai kirjaamista haettaessa tai osakseluetteloon merkittäessä pidettäisiin selvitystä siitä, että vero on suoritettu muusta kuin veron suorittamiselle säädetyn määräajan jälkeen vahvistuvasta lisäkauppahinnasta.

Jos ehdollisen lisävastikkeen perusteella suoritettaisiin veroa myöhemmin kuin kahden kuukauden kuluessa lisävastikkeen vahvistumisesta, laskettaisiin myöhässä suoritettulle verolle viivästytkorkoa lisävastikkeesta suoritettavan veron suorittamisen määräpäivää seuraavasta päivästä suorittamispäivään. Jos lisävastiketta ei ilmoitettaisi lisävastikkeesta suoritettavan veron suorittamista koskevassa määräajassa, tulisi laiminlyönnistä määrättäväksi myöhästymismaksu tai veronkorotus.

Luovutussopimuksessa voidaan sopia myös ehdollisesta vastikkeen palauttamisesta sopimuksessa määritettyjen edellytysten täytyessä. Ehdotetut muutokset eivät koske ehdollista vastikkeen palauttamista. Jos vastiketta tulisi tällaisen ehdon täyttymisen seurauksena palautettavaksi ja veroa on suoritettu luovutussopimuksessa sovitun vastikkeen perusteella liikaa, voi verovelvollinen hakea palautetusta vastikkeesta suoritettua veroa palautettavaksi varainsiirtoverolain 40 §:ssä säädettyssä menettelyssä

4.1.8 Ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverotus

Avainhenkilölain mukaista yleistä avainhenkilönlähdeveroa ehdotetaan alennettavaksi 25 prosenttiin. Ahvenanmaan maakuntaan kunnallisveroa maksavan ulkomailta tulevan palkansaajan osalta lähdeveroa ehdotetaan alennettavaksi 7,3 prosenttiin. Vuonna 2025 keskimääräinen kunnallisveroprosentti Ahvenanmaan maakunnassa oli 17,7 prosenttia. Tällöin lähdeveron ja Ahvenanmaan keskimääräisen kunnallisveron yhteismäärä olisi 25 prosenttia. Lisäksi lakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että muiden edellytysten täytyessä, myös Suomen kansalaisten on mahdollista päästä avainhenkilölähdeveron piiriin enintään 24 kuukauden ajaksi. Muutosehdotukset perustuvat puoliväliriihen kirjauksiin työnteon kannustimien parantamisesta.

Lähdeveroprosentin alentaminen lisää avainhenkilöverotuksen kannustavuutta selvästi, kun ulkomaisten erityisasiantuntijoiden Suomeen tuloa pyritään edistämään. Alhaisempi lähdeverokanta on myös kansainvälisessä tarkastelussa kilpailukykyisempi. Lain 3 §:ssä säädettyä

palkkatulosta perittävän lähdeveron määrän alentamista 32 prosentista 25 prosenttiin sekä lain 7 §:ssä säädetyn Ahvenanmaan maakuntaan kuuluvalla kunnalla kunnallisveroa maksavan palkansaajan lähdeveron alentamista 14,5 prosentista 7,3 prosenttiin voitaisiin näin ollen pitää perusteltuna. Lisäksi alempi lähdeverokanta tekee lähdeverotuksesta jatkossa kannattavaa kaikilla avainhenkilölain edellytykset täyttävillä tulotasoilla, mikä parantaa verotuksen ymmärrettävyyttä ja johdonmukaisuutta.

Avainhenkilölain laajentaminen takaisin muuttaviin Suomen kansalaisiin tekisi paluun nykyistä houkuttelevammaksi erityisesti työikäisille. Soveltamisajan rajaaminen enintään 24 kuukauteen voisi kuitenkin olla perusteltua, jotta ulkomailla asuneet Suomen kansalaiset eivät pääsisi Suomessa pysyvästi asuneita olennaisesti edullisempaan asemaan, sillä Suomen kansalaisuuden voidaan jo itsessään katsoa luovan siteitä Suomeen. Lisäksi edun lyhyempi soveltamisaika on perustelua myös siitä syystä, että välttyttäisiin tilanteilta, joissa veroedun saamiseksi ryhdyttiin keinotekoisiiin muutto- ja asumisjärjestelyihin.

4.2 Pääasialliset vaikutukset

4.2.1 Taloudelliset vaikutukset

4.2.1.1 Vaikutukset julkiseen talouteen ja verovelvollisille

Yleistä

Esityksessä ehdotettujen muutosten vaikutuksia on pääosin arvioitu Verohallinnon ylläpitämällä HVSU-mikrosimulointimallilla. Vaikutusten arvioinnissa on lisäksi hyödynnetty Tilastokeskuksen ylläpitämää SISU-mikrosimulointimallia.

Esityksessä ehdotettujen muutosten arvioidaan vähentävän verotuloja staattisesti arvioituna vuonna 2026 yhteensä noin 1 805 miljoonalla eurolla. Valtion verotulojen arvioidaan vähentyvän noin 1 768 miljoonalla eurolla. Kuntien verotulojen arvioidaan vähentyvän noin 30 miljoonalla eurolla. Seurakuntien verotulojen arvioidaan vähentyvän noin 4 miljoonalla ja sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun tuoton noin 3 miljoonalla eurolla.

Valtion tuloveroasteikkoon ehdotettujen muutosten arvioidaan kasvattavan verotuloja yhteensä 53 miljoonaa euroa. Valtion verotulot kasvaisivat 58 miljoonaa euroa ja kuntien verotulot vähenisivät 5 miljoonaa euroa.

Työtulovähennykseen ehdotettujen muutosten arvioidaan vähentävän verotuloja yhteensä 1 952 miljoonaa euroa, josta valtion osuus on 1 892 miljoonaa euroa, kuntien osuus 50 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus 5 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 5 miljoonaa euroa.

Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen vähennyskelpoisuuden poistamisen arvioidaan kasvattavan yhteisöveron tuottoa yhteensä noin 20 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus olisi 15 miljoonaa euroa ja kuntien osuus 5 miljoonaa euroa. Ehdotus ehdollisen lisävastikkeen perusteella suoritettavan veron määrääjasta arvioidaan vähentävän varainsiirtoveron tuottoa noin 4 miljoonalla eurolla.

Esityksessä ehdotettujen muutosten arvioidaan vaikuttavan kotitalouksien ja yhteisöjen taloudelliseen toimintaan, joten muutoksiin liittyy myös epäsuoria vaikutuksia. Ansiotuloverotuksen keventäminen kasvattaa kotitalouksien käytettävissä olevia tuloja ja voi lisätä kulutuskysyntää,

ja työn verotuksen keventämisellä arvioidaan olevan positiivisia vaikutuksia työllisyyteen. Lisääntyneen taloudellisen toiminnan voidaan arvioida kasvattavan vero- ja maksutuottoja, kuten arvonlisäveroa, tuloveroa ja sosiaalivakuutusmaksuja. Lisäksi sen voidaan arvioida pienentävän julkisia menoja, kuten työttömyyskorvauksia ja muita työllisyyteen liittyviä menoja. Epäsuorat vaikutukset ovat kuitenkin vaikeasti arvioitavissa, eikä niitä ole voitu kattavasti sisällyttää tässä esityksessä esitettyihin taloudellisiin vaikutuksiin.

Ansiotuloveroperusteiden indeksitarkistus

Hallituksen kehysriihessä tehdyn päätöksen mukaisesti ansiotuloveroperusteisiin ehdotetaan tehtäväksi täysimääräinen 3,8 prosentin ansiotasoindeksin mukainen indeksitarkistus, pois luki tuloveroasteikon kolme ylintä tuloluokkaa. Valtiovarainministeriön syksyn 2025 ennusteen mukainen arvio kuluttajahintaindeksin muutoksesta vuonna 2026 on x,x prosenttia ja ansiotasoindeksin muutoksesta x,x prosenttia. Indeksitarkistus ehdotetaan toteutettavaksi korottamalla progressiivisen tuloveroasteikon tuloajoja, lukuun ottamatta kolmea ylintä tuloajoa, sekä muuttamalla perusvähennyksen enimmäismäärää ja työtulovähennyksen enimmäismäärää sekä kertymä- ja poistumaprosentteja siten, että indeksitarkistus ei koskisi niitä tulotasoja, joille ylempien marginaaliverojen alentaminen kohdistuisi. Ansiotuloveroperusteiden indeksitarkistuksen arvioidaan vähentävän ansiotuloveroja noin 697 miljoonalla eurolla.

Valtion progressiiviseen tuloveroasteikkoon indeksitarkistuksen johdosta ehdotettavien muutosten arvioidaan vähentävän verotuloja vuositasolla yhteensä noin 409 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus on 404 miljoonaa euroa ja kuntien osuus 5 miljoonaa euroa. Muutoksen vaikutus seurakuntien ja Kansaneläkelaitoksen verotuloihin arvioidaan vähäiseksi.

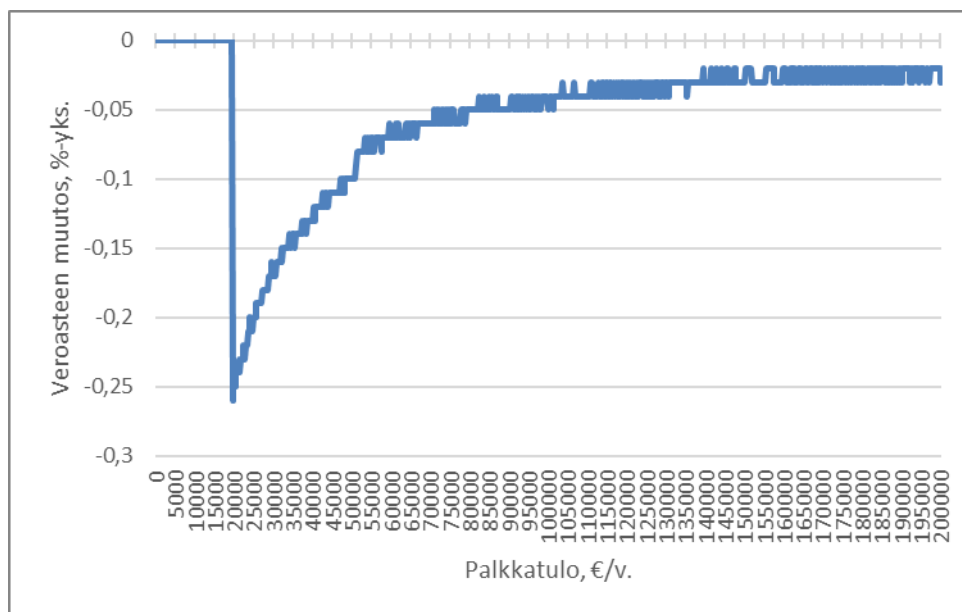
Indeksitarkistukseen liittyvän työtulovähennyksen korotuksen arvioidaan vähentävän verotuloja noin 217 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus on 192 miljoonaa euroa, kuntien osuus 21 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus 2 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 2 miljoonaa euroa. Perusvähennyksen korotuksen arvioidaan vähentävän verotuloja noin 71 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus on 32 miljoonaa euroa, kuntien osuus 30 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus 4 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 5 miljoonaa euroa.

Indeksitarkistuksen tekemättä jättäminen kolmen ylimmän tuloluokan osalta kasvattaa verotuloja yhteensä noin 210 miljoonalla eurolla suhteessa siihen, että indeksitarkistus tehtäisiin täysimääräisenä kaikkiin tuloluokkiin.

Hallitusohjelman mukainen työtulovähennyksen korottaminen pieni- ja keskituloisille

Hallitusohjelman mukaisen pieni- ja keskituloisiin painottuvan työn verotuksen keventämisen työtulovähennystä korottamalla arvioidaan vähentävän verotuloja noin 100 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus on 89 miljoonaa euroa, kuntien osuus 9 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus 1 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 1 miljoonaa euroa.

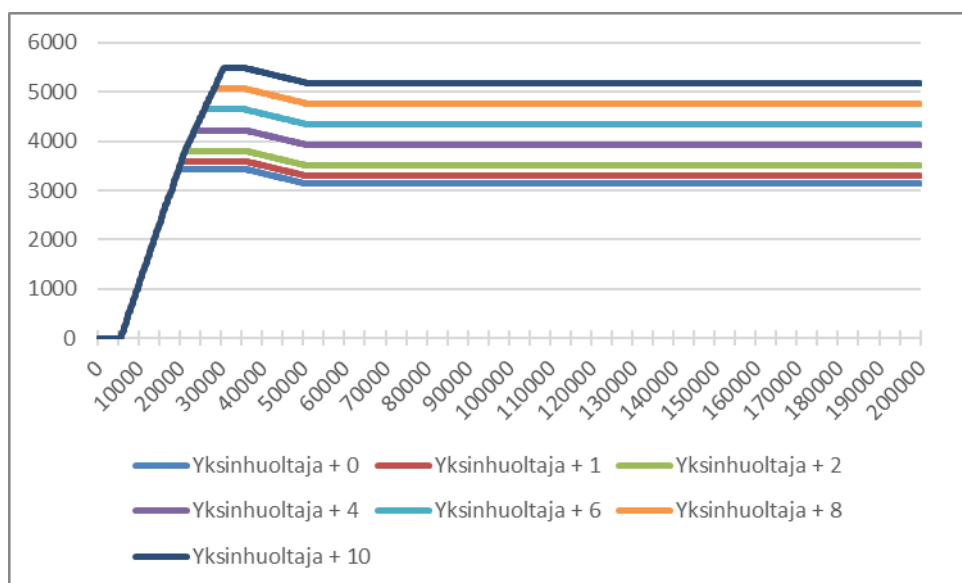
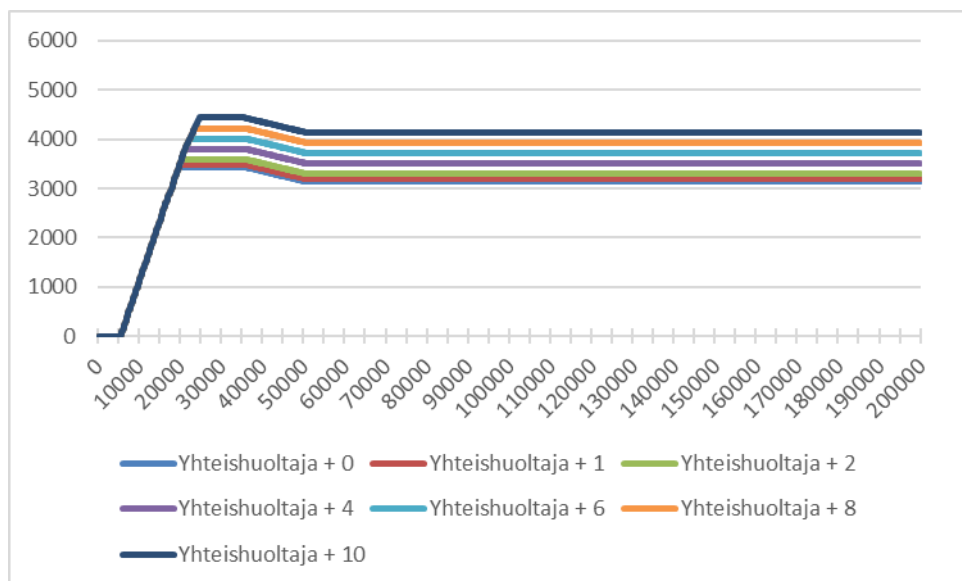
Kuviossa alla esitetään ehdotetun muutoksen vaikutus palkansaajan veroasteeseen eri tulotasoilla. Kuviosta käy ilmi, että veroaste alenisi kaikilla tulotasoilla, mutta vaikutus olisi suurin pieni- ja keskituloisilla — erityisesti noin 20 000–50 000 euron vuositulojen välillä. Veroasteen lasku pienenesi tulojen kasvaessa, ja korkeilla tulotasoilla muutos olisi enää vähäinen, vajaa – 0,05 prosenttiyksikköä.

Työtulovähennyksen korottaminen alaikäisen lapsen perusteella

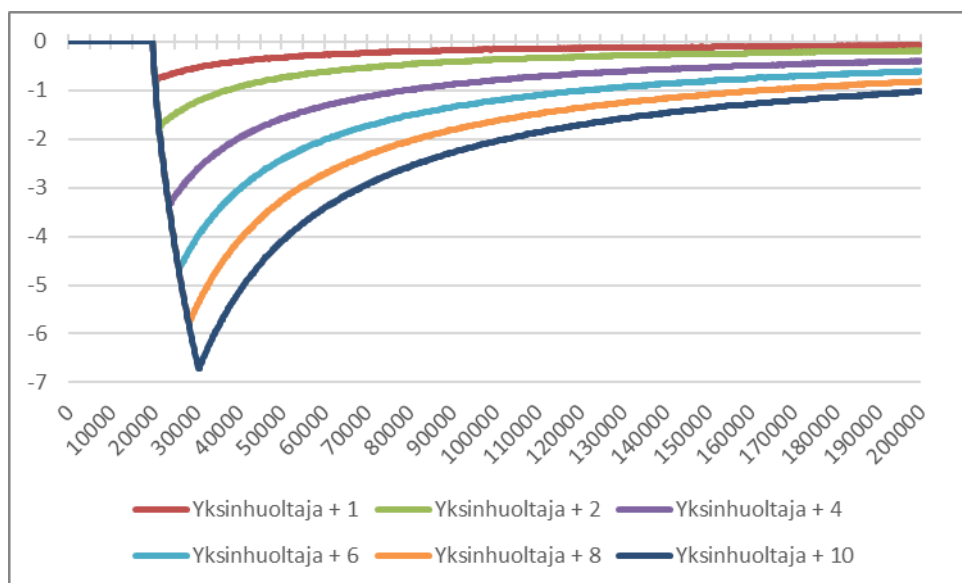
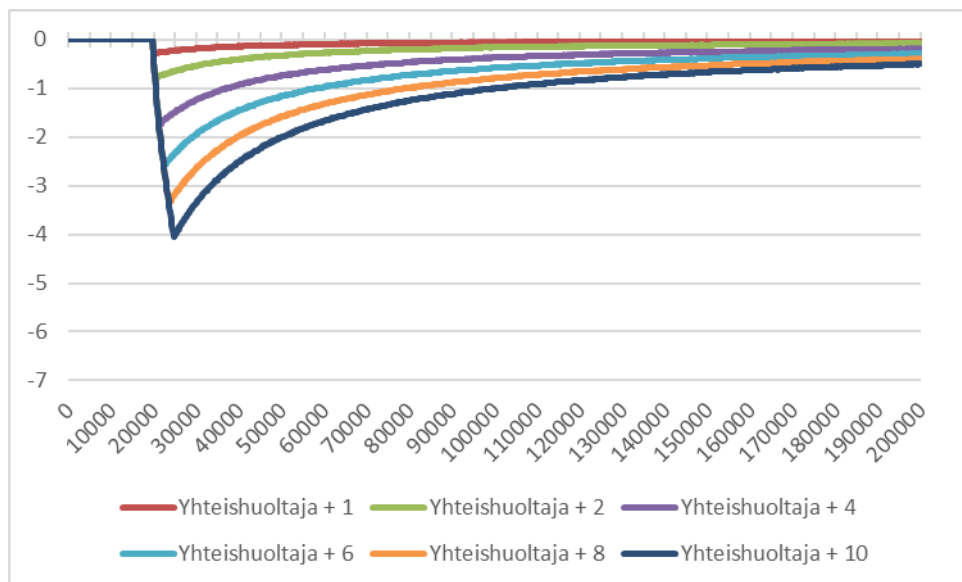
Hallituksen puoliväliriihen linjauksen mukaisesti lapsiperheiden työnteon kannustimia parannetaan ja ostovoimaa vahvistetaan kasvattamalla työtulovähennyksen lapsikohtaista korotusta. Vuonna 2025 voimaan tullutta työtulovähennyksen 50 euron suuruista lapsikohtaista korotusta kasvatettaisiin edelleen 55 eurolla, jolloin lapsikohtainen työtulovähennyksen korotus nousisi yhteensä 105 euroon yhteishuoltolasta kohden ja 210 euroon yksinhuoltolasta kohden. Tämän 55 euron lisäkorotuksen arvioidaan vähentävän verotuloja noin 100 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus on 91 miljoonaa euroa, kuntien osuus 7 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus 1 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 1 miljoonaa euroa.

Alla olevista kuvioista käy ilmi ehdotuksen vaikutus työtulovähennyksen määrään eri tulotasoilla eri lapsimäärillä sekä yhteishuoltajalla että yksinhuoltajalla.

Kuvioista alla käy ilmi ehdotuksen vaikutus palkkatulon veroasteeseen eri tulotasolla eri lapsimäärillä sekä yhteishuoltajalla että yksinhuoltajalla. Esimerkiksi korotuksen piirissä olevalla kahden lapsen yhteishuoltajalla verotus kevenisi enimmillään noin 0,8 prosenttiyksikköä tulotasolla noin 21 000 euroa vuodessa. Suhteellinen veronkevennys pienenesi tulojen kasvaessa ja tulovälillä 25 000–50 000 euroa vuodessa veroasteen muutos olisi keskimäärin noin 0,45 prosenttiyksikköä. Esimerkiksi kahden lapsen yhteishuoltajalla verosta tehtävä työtulovähennys olisi vähennyksen enimmäismäärän kohdalla sekä poistuma-alueella 210 euroa korkeampi kuin henkilön, jolla ei ole huollettavanaan alaikäistä lasta. Vastaavasti kahden lapsen

yksinhuoltajalla verotus kevenisi enimmillään noin 1,75 prosenttiyksikköä tulotasolla noin 21 000 euroa vuodessa, ja tulovälillä 25 000–50 000 euroa vuodessa keskimäärin noin 1 prosenttiyksikköä.

Kehysriihessä 2025 päätetty työn verotuksen keventäminen ja ylimpien marginaaliveroasteiden alentaminen

Hallituksen puoliväliriihen linjauksen mukaisesti työnteon kannustimia parannetaan ja ostovoimaa vahvistetaan keventämällä pieni- ja keskituloisten työn verotusta. Lisäksi

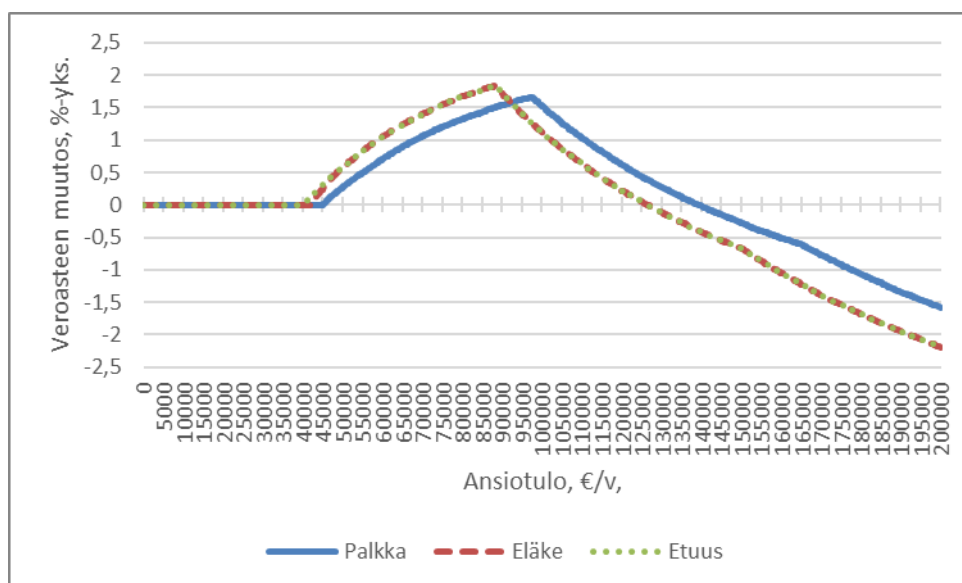
ansiotuloverotuksen korkeimmat marginaaliveroasteet alennetaan noin 52 prosenttiin. Muutos toteutettaisiin muuttamalla työtulovähennyksen parametreja ja poistamalla vähennyksen toinen poistuma, sekä muuttamalla valtion tuloveroasteikon tulo-rajajoja ja marginaaliveroprosentteja.

Tuloveroasteikkoon ehdotetun muutoksen arvioidaan kasvattavan valtion verotuloja noin 426 miljoonalla eurolla. Muutoksen vaikutus kuntien, seurakuntien ja Kansaneläkelaitoksen verotuloihin olisi vähäinen.

Alla olevassa kuviossa esitetään vuoden 2026 tuloveroasteikko, johon ei ole tehty indeksitarkistusta kolmen ylimmän tuloluokan osalta. Lisäksi kuviossa esitetään uudistettu asteikko, jonka avulla ylimpiä marginaaliveroasteita alennettaisiin noin 52 prosenttiin.

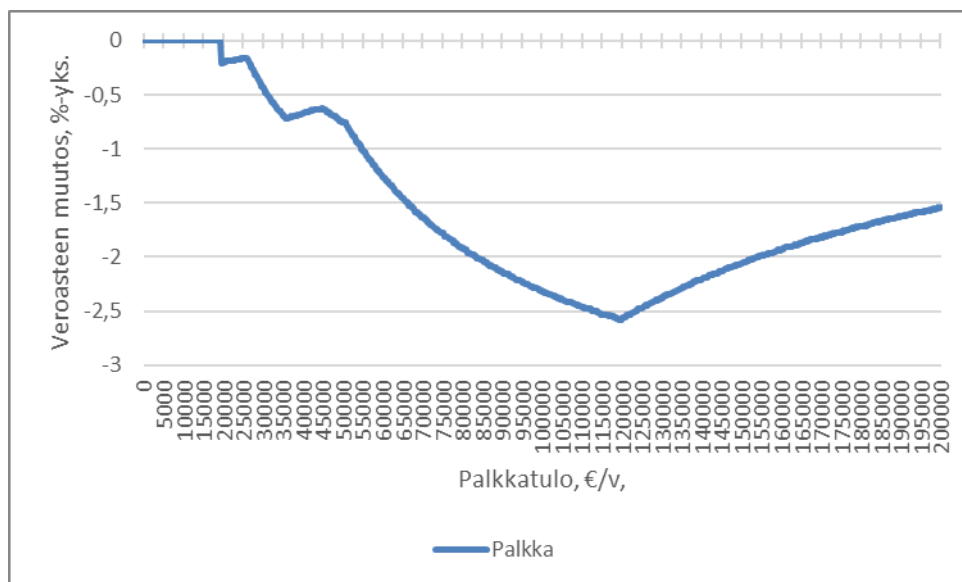
Osittain indeksitarkistettu asteikko 2026			Uudistettu asteikko		
Verotettava ansiotulo, €	Vero alarajan kohdalla, €	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, %	Verotettava ansiotulo, €	Vero alarajan kohdalla, €	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, %
0-22 000	0	12,64	0-22 000	0	12,64
22 000-32 700	2 780,80	19	22 000-32 700	2 780,8	19
32 700-52 100	4 813,80	30,25	32 700-40 200	4 813,8	30,25
52 100-88 200	10 682,30	34	40 200- 52 100	7 082,55	33,25
88 200-150 000	22 956,30	41,75	52 100-	11 039,3	37,5
150 000-	48 757,80	44,25			

Alla olevassa kuviossa esitetään valtion tuloveroasteikkoon ehdotetun muutoksen vaikutus eri tulonsaajien veroasteeseen eri tulotasolla. Kuvioista käy ilmi, että muutos kiristäisi ansiotuloverotusta tulovälillä noin 41 000–138 000 euroa vuodessa, kun taas tätä korkeammilla tulotasolla verotus kevenisi.

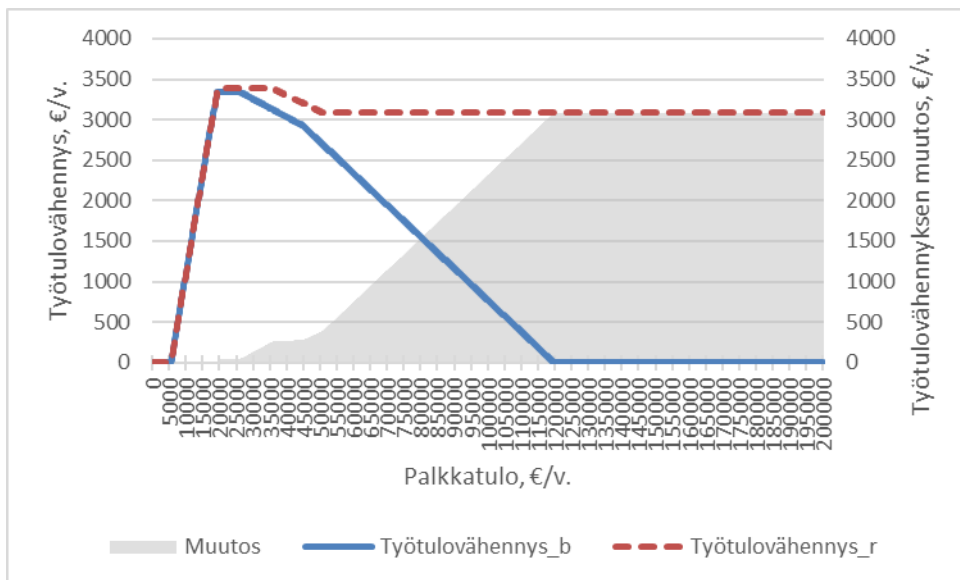

Työtulovähennykseen ehdotettavien muutosten arvioidaan vähentävän verotuloja yhteensä noin 1 535 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus on 1 520 miljoonaa euroa, kuntien osuus 13 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus 1 miljoona euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 1 miljoona euroa.

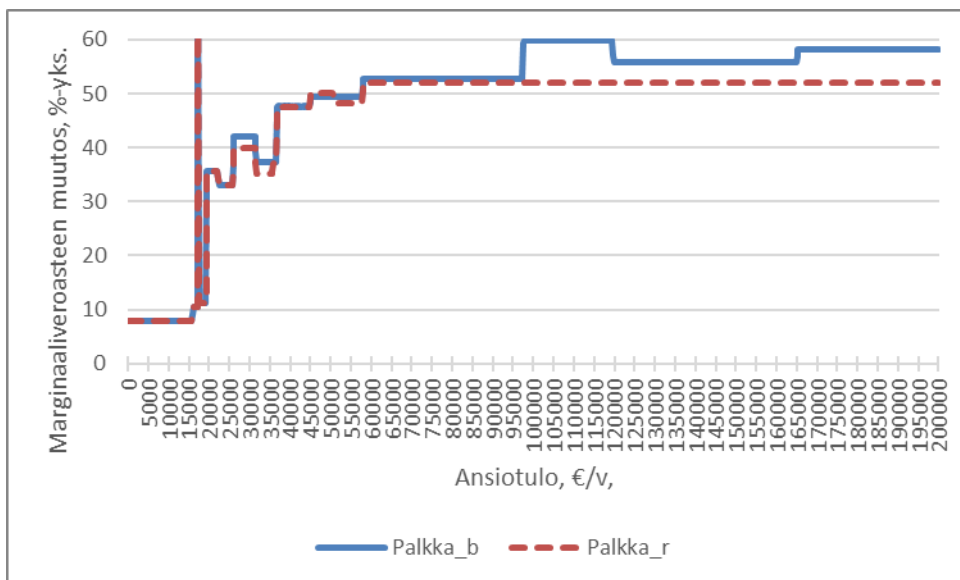
Alla olevassa kuviossa esitetään ehdotetun muutoksen vaikutus palkansaajan veroasteeseen eri tulotasolla. Kuvio osoittaa, että veroaste alenisi vuositulojen ylittäessä noin 19 800 euroa. Suurin kevennys kohdistuisi tulotasolle noin 120 000 euroa vuodessa, jolloin keskimääräinen veroaste alenisi noin 2,6 prosenttiyksikköä.

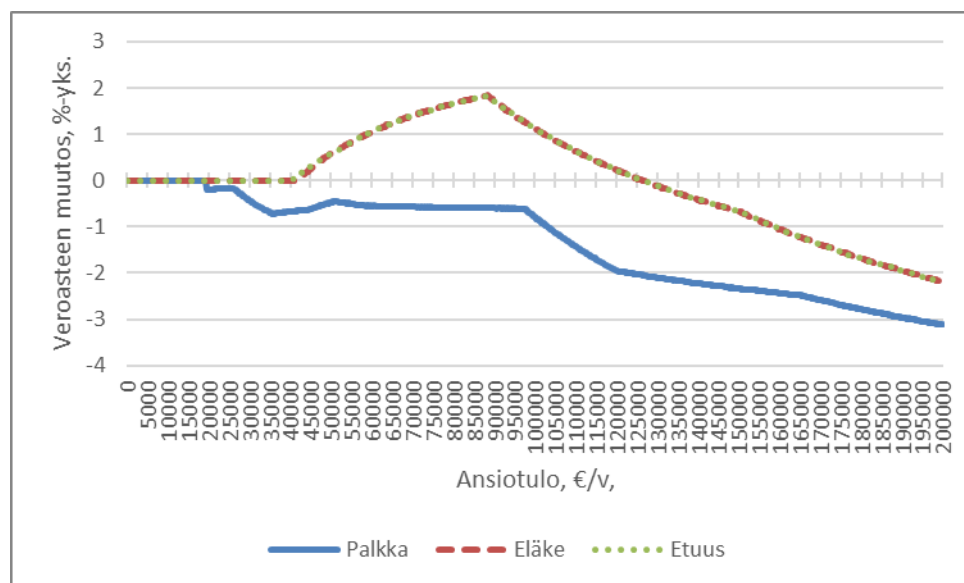
Alla olevassa kuviossa esitetään ehdotetun muutoksen vaikutus työtulovähennyksen määrään eri tulotasoilla. Kuvio osoittaa, että vähennyksen profiili muuttuisi toisen poistuman poistamisen seurauksena siten, että vähennys myönnettäisiin jatkossa samansuuruisena noin 50 500 euron vuosituloista alkaen.

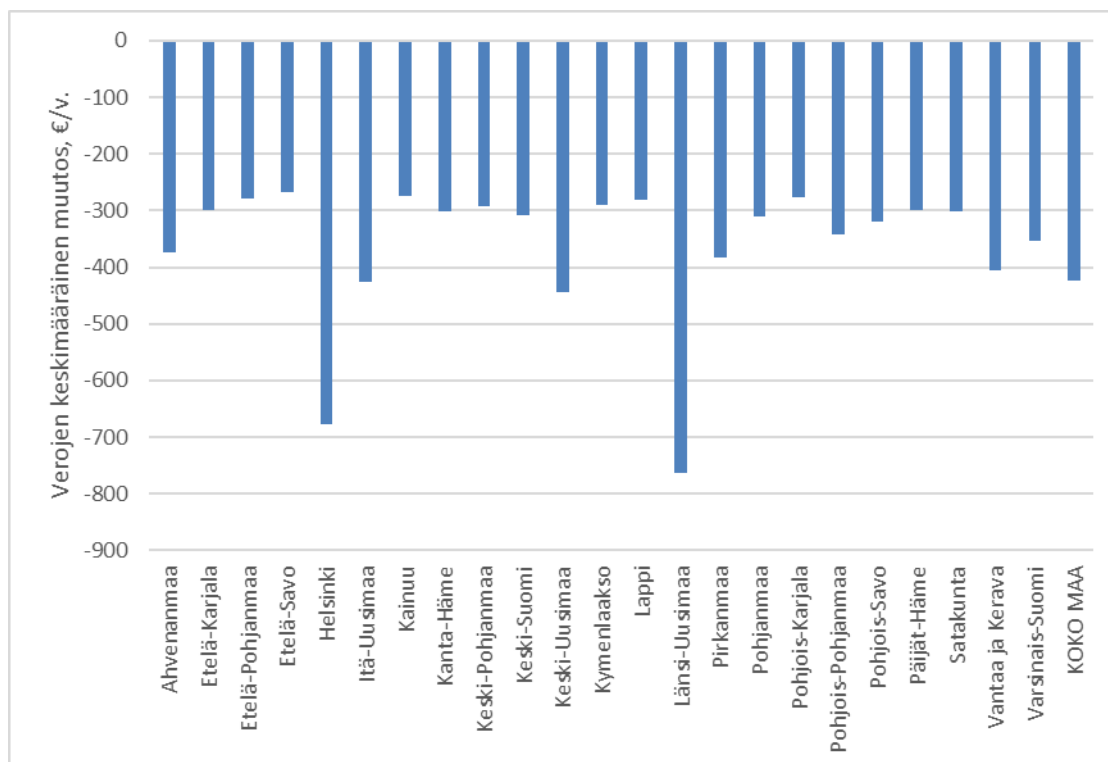
Kun otetaan huomioon sekä tuloveroasteikkoon että työtulovähennykseen ehdotetut muutokset, marginaaliveroasteet rajautuisivat enimmillään noin 52 prosenttiin. Alla olevassa kuviossa esitetään palkansaajan marginaaliveroaste eri tulotasoilla ennen muutosta ja muutoksen jälkeen.

Alla olevassa kuviossa esitetään ehdotettujen muutosten yhteisvaikutus eri tulonsaajilla eri tulotasoilla. Muutokset keventäisivät työn verotusta noin 19 800 euron vuosituloista alkaen. Noin 100 000 euron vuosituloista lähtien alkaisi näkyä selkeämmin marginaaliveroprosenttien pienennysten sekä työtulovähennyksen toisen poistuman poistamisen vaikutus. Eläke- ja etuustulojen verotus kiristyisi tulovälillä noin 41 000–126 000 euroa vuodessa, minkä jälkeen verotus alkaisi jälleen keventyä. Eläkkeensaajien verotuksen kiristymistä ehdotetaan lievennettäväksi keventämällä eläketulon lisäveroa.

Alla olevasta kuvioista käy ilmi verojen keskimääräiset muutokset alueittain. Muutos olisi keskimääräistä suurempi Helsingissä ja Uudellamaalla ja jonkin verran keskimääräistä pienempi Etelä-Pohjanmaan, Etelä-Savon, Kainuun ja Pohjois-Karjalan hyvinvointialueilla.

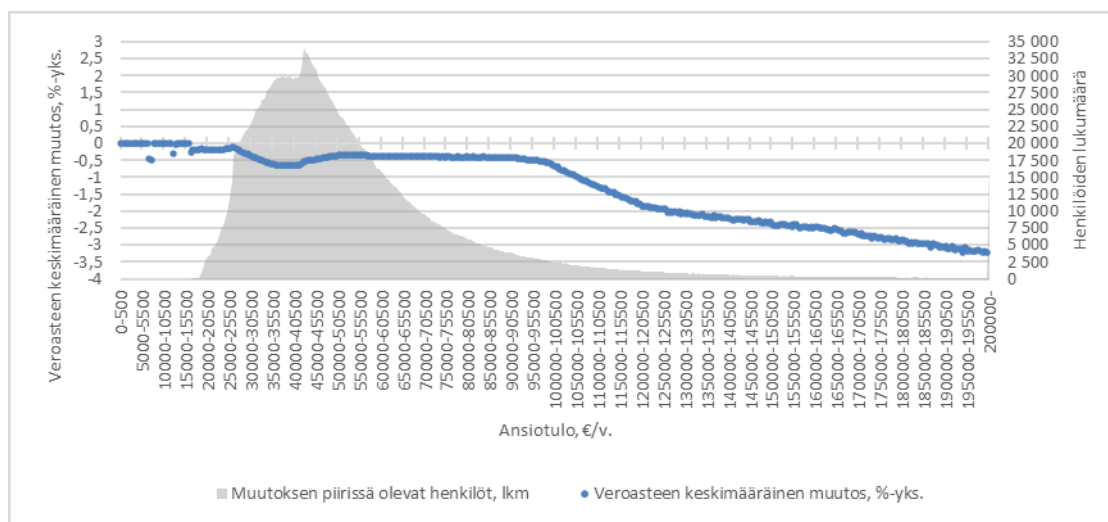
Muutos vaikuttaisi noin 2,5 miljoonan verovelvollisen verotukseen. Vaikutuksesta noin 35,5 prosenttia arvioidaan kohdistuvan naisiin ja 64,5 prosenttia miehiin. Muutoksen piirissä olevien osalta käytettävissä oleva tulo nousisi keskimäärin 320 eurolla naisilla ja 518 eurolla miehillä.

Alla olevasta taulukosta käy ilmi muutoksen verotuottovaikutukset tulodesiileittäin ja tulonsaajaryhmittäin. Tulonsaajaryhmittäin tarkasteltuna muutos kohdistuisi pääasiassa palkansaajiin ja yrittäjiin. Tulodesiileittäin tarkasteltuna noin 64 prosenttia verotuottovaikutuksesta kohdistuisi ylimpään desiiliin.

SOCA Desiili	Palkansaaja	Eläkeläinen	Yrittäjä	Työtön	Muut	YHTEENSÄ
1	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
2	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
3	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
4	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
5	1 %	0 %	0 %	0 %	0 %	1 %
6	4 %	0 %	0 %	0 %	0 %	4 %
7	9 %	0 %	0 %	0 %	0 %	9 %
8	11 %	0 %	0 %	0 %	0 %	10 %
9	13 %	-2 %	0 %	0 %	0 %	11 %

SOCA Desiili	Palkansaaja	Eläkeläinen	Yrittäjä	Työtön	Muut	YHTEENSÄ
10	60 %	0 %	3 %	0 %	2 %	64 %
YHTEENSÄ	96 %	-2 %	4 %	0 %	2 %	100 %

Alla olevassa kuviossa esitetään henkilöverotuksen kokonaisaineiston perusteella laskettu arvio ansiotulon veroasteen keskimääräisestä muutoksesta ja muutoksen piirissä olevien henkilöiden lukumäärästä 500 euron tuloluokittain työn verotuksen ja ylimpien marginaaliveroasteiden alentamisen seurauksena, kun työn verotusta ja ylimpiä marginaaliveroasteita alennetaan. Muutoksen johdosta verotus kiristyy noin 0,15 miljoonalla verovelvollisella ja kevenisi noin 2,4 miljoonalla verovelvollisella. Keskimääräinen kiristys olisi noin 462 euroa vuodessa ja keskimääräinen kevenys noin -480 euroa vuodessa.

Tutkimuskirjallisuuden perusteella ylimpien marginaaliveroprosenttien alentamisen voidaan olettaa rahoittavan itsensä osittain tai jopa kokonaan pitkällä aikavälillä. Vaikutukset todennäköisesti realisoituisivat vasta pidemmällä aikavälillä ja niiden täsmällinen arviointi on vaikeaa.

Ylimpien marginaaliverojen alentaminen parantaa kannustimia työntekoon, yritteliäisyyteen ja henkisen pääoman kasvattamiseen, ja se vaikuttaa työn määrän lisäksi työnteon tehokkuuteen. Muutoksen vaikutuksia käyttäytymiseen voidaan arvioida verotettavan tulon jouston avulla. Verotettavan tulon jousto kuvaa sitä, kuinka monta prosenttia työnteko, jota tyypillisesti mitataan tuloina, muuttuu kun verotuksen jälkeen käteen jäävä tulo muuttuu yhdellä prosentilla. Jousto kuvaa samaan aikaan sekä työhön käytetyn ajan että työn tehokkuuden (osaamisen ja ahkeruuden) muutosta. Tutkimuskirjallisuudessa suurin osa empiirisesti arvioiduista joustoestimaateista asettuu nollan ja yhden väliin. Aikaisempien tutkimusten perusteella jouston arvioitiin jäävän 0,16–0,2 tasolle², mutta viimeaikainen tutkimus on pyrkinyt huomioimaan paremmin myös

² Jäntti, M., Pirttilä, J., Selin, H., 2015. Estimating labour supply elasticities based on cross-country micro data: A bridge between micro and macro estimates? Journal of Public Economics 127, 87–99 (the Nordic Model).

pitkän aikavälin vaikutuksia ja esimerkiksi Kleven et al. (2023)³ arvioivat tanskalaisella aineistolla pitkän aikavälin joustoksi 0,4.

Ylimpien marginaaliveroasteiden alentamisen itserahoittavuutta voidaan arvioida käyttämällä Kuusi et al. (2025)⁴ esittämää tapaa ja tulonmuunnon parametreja. Jos verotettavan tulon joustoksi oletetaan 0,2, marginaaliveron alentamisen itserahoitusasteeksi saadaan 76 prosenttia. Jouston arvoa 0,2 voidaan kuitenkin pitää hyvin varovaisena ottaen huomioon muun muassa lyhyen aikavälien reagointiin liittyvät rajoitteet. Käyttäen jouston arvoa 0,4 itserahoitusaste nousee selvästi yli 100 prosentin. Itserahoittavuuden suuruuden ja ajoituksen arviointiin liittyy kuitenkin merkittäviä epävarmuuksia.

Eläketulon lisäveron lieventäminen

Ylimpiä marginaaliveroasteita alennettaisiin poistamalla työtulovähennyksen toinen poistuma sekä muuttamalla valtion tuloveroasteikkoa. Asteikkoon tehtävät muutokset kiristäisivät muiden kuin palkka- ja tulojen verotusta. Muutosten eläketulojen verotusta kiristävää vaikutusta lievennettäisiin alentamalla eläketulon lisäveroa. Eläketulon lisäveron alentamisen arvioidaan vähentävän valtion verotuottoja noin 80 miljoonalla eurolla.

Alla olevassa kuviossa esitetään eläketulon veroasteen muutos prosenttiyksikköinä eri tulotasoilla eläketulon lisäveroon tehtävän muutoksen jälkeen.

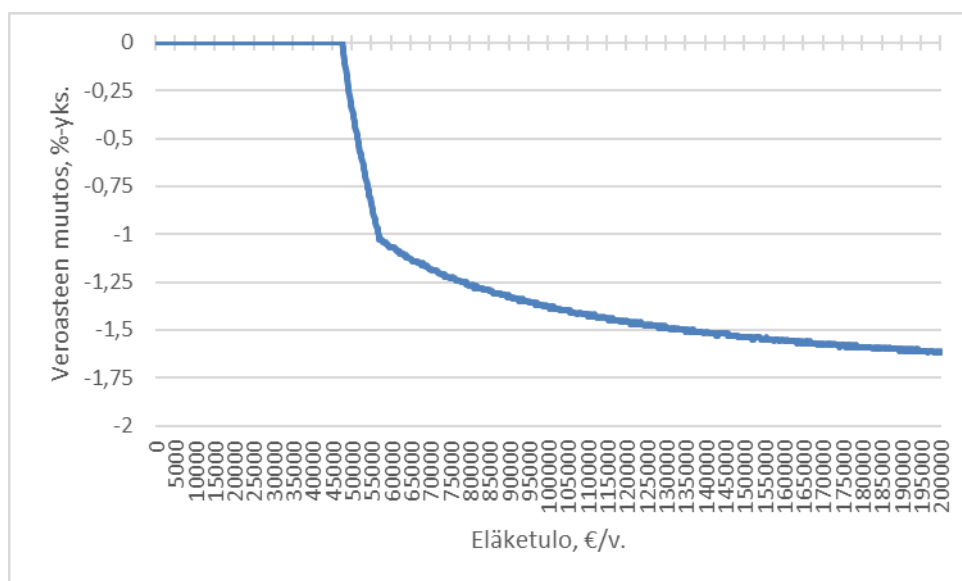

Matikka, T. (2018). Elasticity of Taxable Income: Evidence from Changes in Municipal Income Tax Rates in Finland. *The Scandinavian Journal of Economics*, 120(3), 943-973.

Miao, D., Selin, H., & Söderström, M. (2022). Earnings Responses to Even Higher Taxes. IFAU Working Paper 2022:12.

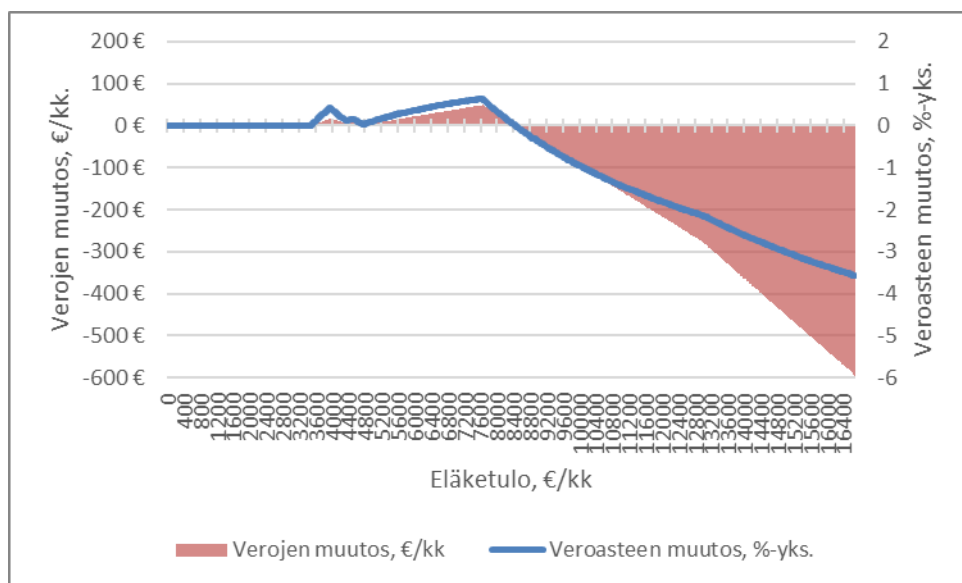
³ Kleven, Henrik and Kreiner, Claus Thustrup and Larsen, Kristian and Søgaard, Jakob Egholt, Micro vs Macro Labor Supply Elasticities: The Role of Dynamic Returns to Effort (August 2023). NBER Working Paper No. w31549.

⁴ Kuusi, T., Kotamäki, M., Kirkko-Jaakkola, M. (2025). Talous takalukossa – Suomen korkeiden rajaverojen ongelma. Etla Raportti 158.

Asteikkoon ja eläketulon lisäveroon tehtävien muutosten jälkeen eläketulon verotus kiristyi tulovälillä noin 42 000–101 000 euroa vuodessa keskimäärin noin 20 euroa kuukaudessa ja enimmillään noin 50 euroa kuukaudessa. Eläketulon verotus kevenisi yli noin 101 000 euron vuosituloilla.

Alla olevassa kuviossa esitetään eläketulon veroasteen muutos prosenttiyksikköinä (sininen viiva) sekä eläketulosta maksettavien verojen muutos euroina kuukaudessa (punainen alue) eri tulotasoilla.

Ehdotettujen muutosten yhteisvaikutukset veroasteisiin

Alla oleviin taulukkoihin on koottu tuloveroperusteisiin tässä esityksessä valtion progressiiviseen tuloveroasteikkoon, työtulovähennykseen, perusvähennykseen ja eläketulon lisäveroon tehtyjen muutosehdotusten yhteisvaikutukset eri tulotasoilla olevien alle 53-vuotiaiden palkansaajien, eläketuloa saavien sekä etuustuloa saavien veroasteisiin. Taulukon luvuissa ovat mukana valtion tulovero, keskimääräinen kunnallisvero, yleisradiovero, keskimääräinen kirkollisvero, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu ja päivärahamaksu sekä työntekijän työeläkevakuutusmaksu ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu. Laskelmassa on käytetty vuoden 2025 keskimääräistä kunnallis- ja kirkollisveroprosenttia sekä vuoden 2025 palkansaajamaksuja.

Palkkatulo, €/v.	Vuoden 2025 perusteet	Vuodelle 2026 ehdotetut perusteet	Veroasteen muutos, %-yks	Veron muutos, €/v.
5 000	7,74	7,74	0	0
10 000	7,74	7,74	0	0
20 000	10,88	9,62	-1,26	-252
30 000	19,96	18,54	-1,42	-426
40 000	25,54	23,93	-1,61	-644
50 000	30,11	28,9	-1,21	-605
60 000	33,35	32,29	-1,06	-636
70 000	36,05	35,1	-0,95	-665
80 000	38,07	37,21	-0,86	-688
90 000	39,64	38,85	-0,79	-711
100 000	41,09	40,17	-0,92	-920
110 000	42,75	41,24	-1,51	-1 661
120 000	44,13	42,14	-1,99	-2 388
130 000	45	42,9	-2,3	-2 964
140 000	45,94	43,54	-2,40	-3 360
150 000	46,60	44,11	-2	-3 735
160 000	47,18	44,60	-2,58	-4 128
170 000	47,76	45,03	-2,73	-4 641
180 000	48,34	45,42	-2,92	-5 256
190 000	48,85	45,77	-3,08	-5 852
200 000	49,3	46,08	-3,24	-6 480

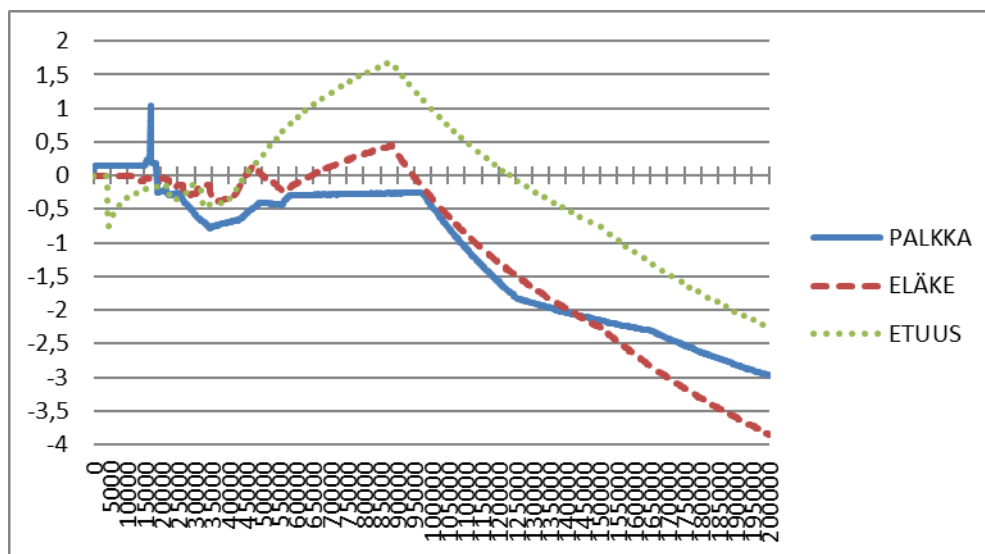
Eläketulo, €/v.	Vuoden 2025 perusteet	Vuodelle 2026 ehdotetut perusteet	Veroasteen muutos, %-yks	Veron muutos, €/v.
5 000	0	0	0	0

Eläketulo, €/v.	Vuoden 2025 perusteet	Vuodelle 2026 ehdotetut pe- rusteet	Veroasteen muutos, %-yks	Veron muutos, €/v.
10 000	0	0	0	0
20 000	13,41	13,01	-0,4	-80
30 000	21,66	21,15	-0,51	-153
40 000	27,01	26,41	-0,6	-240
50 000	31,51	31,37	-0,14	-70
60 000	34,49	34,17	-0,3	-192
70 000	36,74	36,7	-0,04	-28
80 000	38,43	38,6	0,17	136
90 000	39,89	40,07	0,18	162
100 000	41,7	41,25	-0,45	-450
110 000	43,18	42,22	-0,96	-1 056
120 000	44,41	43,02	-1,39	-1 668
130 000	45,5	43,70	-1,75	-2 275
140 000	46,35	44,29	-2,06	-2 884
150 000	47,12	44,79	-2,33	-3 495
160 000	47,96	45,23	-2,73	-4 368
170 000	48,69	45,6	-3,07	-5 219
180 000	49,35	45,97	-3,38	-6 084
190 000	49,93	46,28	-3,65	-6 935
200 000	50,46	46,56	-3,90	-7 800

Etuustulo, €/v.	Vuoden 2025 perusteet	Vuodelle 2026 ehdotetut pe- rusteet	Veroasteen muutos, %-yks	Veron muutos, €/v.
5 000	4,81	3,96	-0,85	-43
10 000	15,98	15,56	-0,42	-42
20 000	22,17	21,96	-0,21	-42
30 000	25,41	25,24	-0,17	-51
40 000	28,79	28,33	-0,46	-184
50 000	31,16	31,37	0,21	105
60 000	33,23	33,97	0,74	444
70 000	34,82	35,96	1,14	798
80 000	36,01	37,45	1,44	1 152

Etuustulo, €/v.	Vuoden 2025 perusteet	Vuodelle 2026 ehdotetut pe- rusteet	Veroasteen muutos, %-yks	Veron muutos, €/v.
90 000	37,1	38,61	1,51	1 359
100 000	38,6	39,53	0,93	930
110 000	39,83	40,29	0,46	506
120 000	40,85	40,92	0,07	84
130 000	41,72	41,46	-0,26	-338
140 000	42,46	41,91	-0,55	-770
150 000	43,11	42,31	-0,8	-1 200
160 000	43,83	42,66	-1,17	-1 872
170 000	44,46	42,97	-1,49	-2 533
180 000	45,02	43,24	-1,78	-3 204
190 000	45,53	43,48	-2,05	-3 895
200 000	45,98	43,7	-2,28	-4 560

Kokonaisuutena tarkastellen, ottaen huomioon tässä esityksessä ehdotetut muutokset, ansiotason nousu sekä maksujärjestelmän sosiaalivakuutusmaksujen muutokset syksyn 2025 ennusteen mukaisina, pieni- ja keskituloisten palkansaajien – jotka maksavat muitakin kuin veronluonteisia maksuja – tuloverotus kevenisi hieman vuonna 2026 vuoteen 2025 verrattuna. Suurituloisten verotus kevenisi selvästi, mikä johtuu erityisesti korkeimpien marginaaliveroasteiden alentamisesta. Eläkkeensaajien verotus kiristyisi lievästi tulotasolla noin 45 000–50 000 euroa vuodessa, ja keskimäärin noin 0,25 prosenttiyksikköä tulotasolla noin 65 000–94 000 euroa vuodessa. Etuustulojen verotus kevenisi hieman pieni- ja keskituloisilla päivärahatuloa saavilla, mutta kiristyisi tulotasolla noin 45 000–122 000 euroa vuodessa. Tätä suuremmilla tulotasoilla päivärahatulon verotus puolestaan kevenisi.

Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen verovähennysoikeuden poistaminen henkilöverotuksessa

Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen verovähennysoikeuden poistamisen arvioidaan vähentävän verotuloja yhteensä noin 181 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus on 134 miljoonaa euroa, kuntien osuus 38 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus 4 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 5 miljoonaa euroa.

Ehdotus vaikuttaisi henkilöihin, jotka ovat tai tulevat ammattiliiton jäseniksi ja maksavat jäsenmaksua. Ehdotuksen myötä jäsenmaksun verovähennysoikeus poistuisi, mikä kasvattaisi jäsenmaksun todellista kustannusta yksittäiselle jäsenelle.

Esimerkiksi henkilö, jonka vuosittainen jäsenmaksu on 300 euroa, on voinut aiemmin vähentää maksun verotuksessa marginaaliveroprosentin (esim. 47 prosenttia) mukaan. Tämä on tarkoittanut noin 141 euron verohyötyä, jolloin jäsenmaksun todellinen kustannus on ollut noin 159 euroa vuodessa. Ehdotuksen toteutuessa verovähennysoikeus poistuisi, jolloin jäsenmaksu maksettaisiin täysimääräisesti – eli 300 euroa vuodessa. Näin ollen henkilön todellinen kustannus jäsenyydestä kasvaisi noin 89 prosentilla.

Jos jäsenmaksu olisi esimerkiksi 150 euroa, ja henkilö on aiemmin saanut siitä verotuksessa vähennystä 35 prosentin marginaaliveroprosentin mukaan, tämä on tarkoittanut noin 52,50 euron verohyötyä, jolloin jäsenmaksun todellinen kustannus on ollut noin 97,50 euroa vuodessa. Verovähennysoikeuden poistuessa jäsenmaksu maksettaisiin täysimääräisesti, eli 150 euroa vuodessa. Näin ollen todellinen kustannus kasvaisi noin 54 prosentilla, eli 52,50 eurolla.

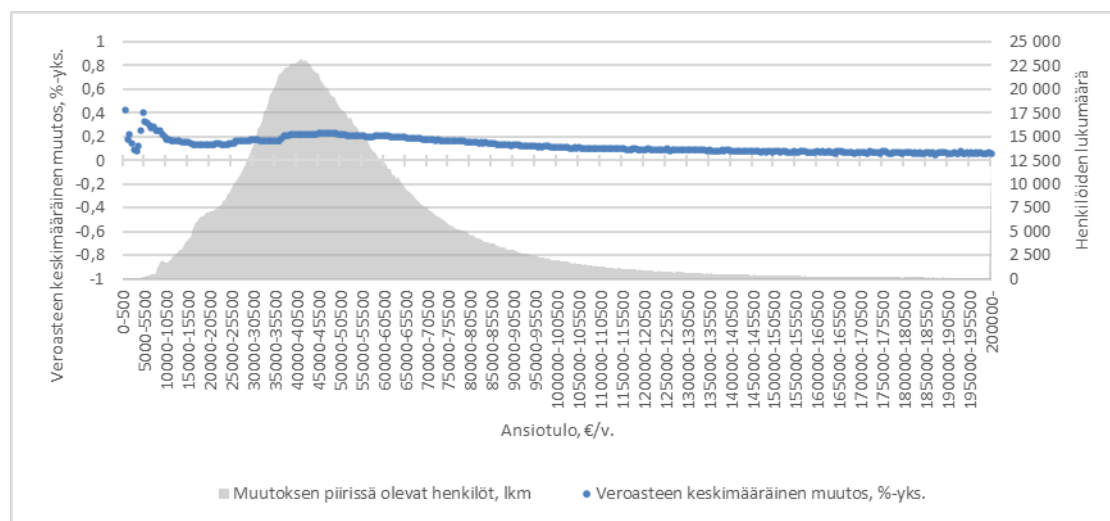
Muutos vaikuttaisi noin 1,98 miljoonan verovelvollisen verotukseen. Vaikutuksesta noin 51 prosenttia arvioidaan kohdistuvan naisiin ja 49 prosenttia miehiin. Muutoksen piirissä olevien osalta käytettävissä oleva tulo pieneneisi keskimäärin 91 eurolla naisilla ja 93 eurolla miehillä.

Alla olevasta taulukosta käy ilmi muutoksen verotuottovaikutukset tulodesiileittäin ja tulonsaajaryhmittäin. Tulonsaajaryhmittäin tarkasteltuna muutos kohdistuisi pääasiassa palkansaajiin.

Tulodesiileittäin tarkasteltuna noin 55 prosenttia verotuottovaikutuksesta kohdistuisi kahteen ylimpään desiiliin.

SOCA Desiili	Palkansaaja	Eläkeläinen	Yrittäjä	Työtön	Muut	YHTEENSÄ
1	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
2	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
3	0 %	0 %	0 %	0,1 %	0 %	0,2 %
4	0,3 %	0,1 %	0 %	0,3 %	0 %	0,7 %
5	1,7 %	0,1 %	0,1 %	0,4 %	0 %	2,3 %
6	5,9 %	0,1 %	0,1 %	0,3 %	0 %	6,4 %
7	13,3 %	0,2 %	0,1 %	0,1 %	0 %	13,7 %
8	21,4 %	0,2 %	0,1 %	0,1 %	0 %	21,8 %
9	27,0 %	0,2 %	0,2 %	0,0 %	0 %	27,5 %
10	26,2 %	0,4 %	0,5 %	0,0 %	0,3 %	27,4 %
YHTEENSÄ	95,9 %	1,3 %	1,0 %	1,3 %	0,4 %	100,0 %

Alla olevassa kuviossa esitetään henkilöverotuksen kokonaisaineiston perusteella laskettu arvio ansiotulon veroasteen keskimääräisestä muutoksesta ja muutoksen piirissä olevien henkilöiden lukumäärästä 500 euron tuloluokittain, kun työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen vähennyskelpoisuus poistettaisiin. Muutoksen johdosta verotus kiristyisi noin 1,97 miljoonalla verovelvollisella. Keskimääräisen veroasteen muutoksen arvioidaan olevan noin 0,2 prosenttiyksikköä ja keskimääräisen veronmuutoksen veronmuutos noin 92 euroa vuodessa.

Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen verovähennysoikeuden poistaminen henkilöverotuksessa saattaisi heikentää ammatiliittoihin ja työnantajajärjestöihin kuulumisen houkuttelevuutta. Verovähennysoikeus alentaa jäsenmaksun todellista kustannusta yksittäiselle jäsenelle,

ja sen poistaminen voisi johtaa siihen, että jäsenyyttä alettaisiin arvioida kriittisemmin suhteessa sen tarjoamiin hyötyihin.

Ruotsissa vastaava muutos toteutettiin vuosina 2007 ja 2019, kun ammattiliittojen jäsenmaksujen verovähennysoikeus poistettiin. Tämän seurauksena järjestäytymisaste laski erityisesti yksityisellä sektorilla. Vaikka jäsenmaksujen verovähennys palautettiin osittain myöhemmin, järjestäytymisaste ei palannut aiemmalle tasolle.

Tuoreiden suomalaisten kyselytutkimusten⁵ perusteella noin viidennes liittojen jäsenistä harkitsi eroamista liitosta, jos vähennysoikeus poistettaisiin. Erityisesti nuoremmat ja matalamman tulotason työntekijät näyttäisivät olevan herkempiä muutokselle. Vaikka osa edellä tarkoitetuista harkitsevista jäsenistä saattaisi pysyä jäsenenä vakaumuksellisista tai käytännöllisistä syistä, esimerkiksi työttömyysturvan takia, kokonaisvaikutus voisi silti olla merkittävä jäsenmäärien ja järjestäytymisasteen kannalta.

Norjalaisen tutkimuksen⁶ mukaan yritykset menestyvät paremmin, kun työntekijöiden järjestäytymisaste eli ammattiliittoon kuulumisen on korkeampi. Liittoon kuulumisella havaittiin olevan selkeä ja myönteinen vaikutus yritysten tuottavuuteen.

Tutkimuksessa käytettiin hyväksi muutoksia verotuksessa, jotka vaikuttivat liittojen jäsenmaksujen hintaan. Näin voitiin osoittaa, että jos liittoon kuulumisen olisi ollut kalliimpaa, yritysten kehitys olisi jäänyt heikommaksi.

Hyötyjä syntyy erityisesti silloin, kun liittoon kuuluu riittävä määrä työntekijöitä. Tällöin työpaikalle syntyy toimivia yhteistyökanavia työnantajan ja henkilöstön välille, mikä voi parantaa työilmapiiriä, lisätä luottamusta ja tukea yrityksen kehitystä. Lisäksi liittoihin kuuluvilla työpaikoilla palkkataso on usein korkeampi.

Tutkijat kuitenkin huomauttavat, että tuloksia ei voi suoraan yleistää muihin maihin, koska työelämän käytännöt vaihtelevat paljon.

Yhteenvetona voidaan arvioida, että jäsenmaksujen verovähennysoikeuden poistaminen saattaisi heikentää liittoon kuulumisen houkuttelevuutta ja siten laskea työntekijöiden järjestäytymisastetta Suomessa hieman, erityisesti pitkällä aikavälillä, jos korvaavia kannusteita tai järjestelmiä ei oteta käyttöön. Ruotsin kokemukset tukevat tätä arvioita.

Järjestöjen jäsenmaksujen verovähennysoikeuden poistaminen työnantajilta

Ehdotettu muutos lisäisi yhteisöveron tuottoa karkeasti arvioituna noin 20 miljoonalla eurolla vuodessa, josta valtion osuus olisi 15 miljoonaa euroa ja kuntien osuus 5 miljoonaa euroa. Työnantajajärjestöjen tai näiden jäsenjärjestöjen jäsenmaksuja ei ilmoiteta erikseen yritysten veroilmoituksilla vastaavaan tapaan kuten henkilöverotuksessa. Edellä mainittu vaikutusarvio pohjautuu sen sijaan yhdistysten verotustietoihin sekä tietoihin suurimpien yritysjärjestöjen jäsenmaksuista. Käytetyt tiedot eivät välttämättä sisällä kattavasti kaikkia ehdotetun muutoksen kohteena olevia järjestöjä tai niiden jäsenjärjestöjä. Siten edellä mainittua arviota on pidettävä

---

⁵ [Näin moni aikoo erota liitosta, jos jäsenmaksujen verovähennys poistuu | HS.fi](#)
[Tutkimus: Näin ay-jäsenmaksujen verovähennysten poisto vaikuttaa suomalaisiin - Ilta-Sanomat.](#)

⁶ Barth E., Bryson A., Dale-Olsen H. (2020). 'Union Density Effects on Productivity and Wages', The Economic Journal, Volume 130, Issue 631, October 2020, Pages 1898–1936.

suuruusluokka-arviona. Muutoksella arvioidaan olevan lisäksi vähäisiä vaikutuksia ansio- ja pääomatuloveron tuottoon.

Ehdotus vaikuttaisi yrityksiin, jotka ovat ehdotetun muutoksen kohteena olevien järjestöjen jäseniä. Koska jäsenmaksuista ei ole käytettävissä yrityskohtaista aineistoa, muutoksen kohdentumista ei ole voitu tarkastella yritystasolla tarkemmin.

Ehdotuksen myötä jäsenmaksun verovähennysoikeus poistuisi, mikä kasvattaisi jäsenmaksun todellista kustannusta jäsenyritykselle. Esimerkiksi yhteisö, jonka vuosittainen jäsenmaksu on ollut 1000 euroa, on voinut vähentää maksun verotuksessa yhteisöveroprosentin (20 %) mukaisesti. Yrityksen saama verohyöty on tällöin ollut 200 euroa, jolloin jäsenmaksun todellinen kustannus yritykselle on ollut 800 euroa vuodessa. Ehdotetun muutoksen jälkeen verovähennysoikeus poistuisi, jolloin yrityksen todellinen kustannus jäsenyydestä kasvaisi 25 prosentilla.

Verovähennysoikeuden poistamisesta kasvanut kustannus pienentäisi jäsenyritysten verojen jälkeistä voittoa. Järjestöjen jäsenmaksut on usein porrastettu jäsenyritysten koon mukaan, perustuen esimerkiksi yrityksen henkilöstön määrään, palkkasummaan tai jalostusarvoon. Siten muutoksella olisi euromääräisesti enemmän merkitystä suuremmille yrityksille kuin pienille yrityksille. Koska suuret yritykset myös maksavat keskimäärin suuremman määrän yhteisöveroa, muutos muistuttaisi vaikutuksiltaan tälle yritysjoukolle hyvin pientä yritysverotuksen tason korotusta.

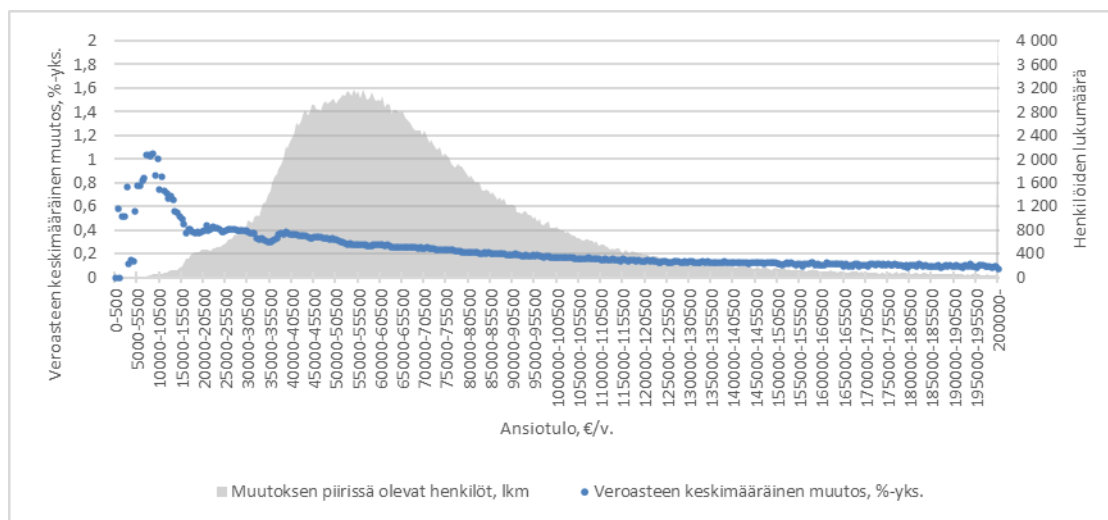
Jäsenmaksujen verovähennysoikeuden poistaminen yritysten verotuksessa saattaisi heikentää työnantajajärjestöihin kuulumisen houkuttelevuutta. Verovähennysoikeus alentaa jäsenmaksun todellista kustannusta yksittäiselle jäsenelle, ja sen poistaminen voisi johtaa siihen, että jäsenyyttä alettaisiin arvioida kriittisemmin suhteessa sen tarjoamiin hyötyihin.

Työhuonevähennyksen rajaaminen

Osana kasvutoimien rahoitusta hallitus päätti poistaa kaavamaisen työhuonevähennyksen. Tässä yhteydessä kaavamaisella työhuonevähennyksellä tarkoitettiin palkansaajille pääasiassa työnantajan kanssa sovitun etätyön perusteella myönnettävää työhuonevähennystä.

Työhuonevähennyksen rajaaminen arvioidaan kasvattavan verotuloja yhteensä noin 57 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus on 44 miljoonaa euroa, kuntien osuus 10 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus 1 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 2 miljoonaa euroa.

Alla olevassa kuviossa esitetään henkilöverotuksen kokonaisaineiston perusteella laskettu arvio ansiotulon veroasteen keskimääräisestä muutoksesta sekä muutoksen kohteena olevien henkilöiden lukumäärästä 500 euron tuloluokittain, mikäli työhuonevähennystä rajoitettaisiin. Muutoksen seurauksena verotus kiristyisi noin 360 000 verovelvollisella. Veroasteen mediaanimuutoksen keskimääräisen muutoksen arvioidaan olevan noin 0,2 prosenttiyksikköä, ja mediaani veron keskimääräinen muutos noin 108 euroa vuodessa.

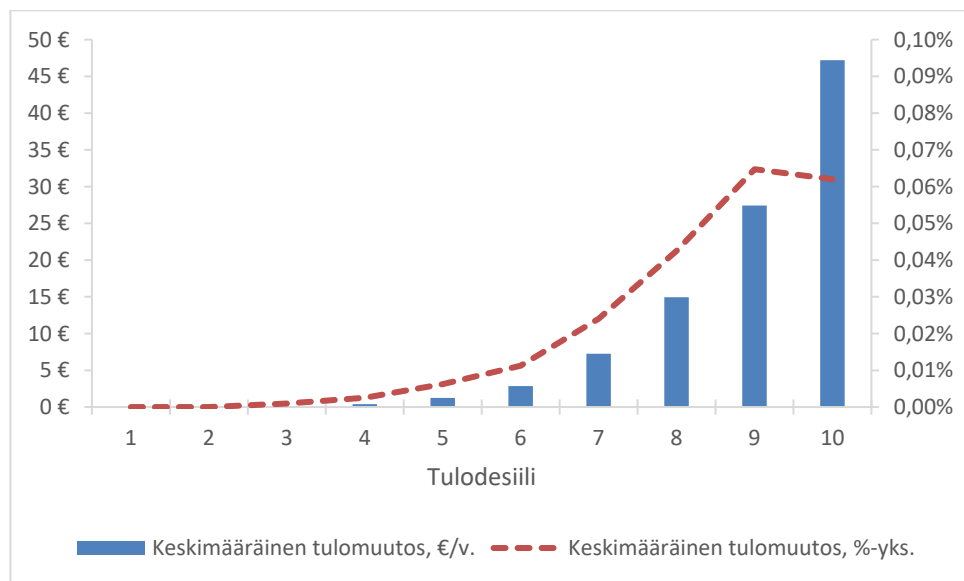

Alueellisesti tarkasteltuna muutos jakautuisi keskimäärin melko tasaisesti eri alueille. Ahvenanmaan maakunnassa keskimääräinen muutos olisi kuitenkin hieman koko maan keskiarvoa pienempi.

Lukumäärällisesti tarkasteltuna muutos kohdistuisi noin 49,7 prosenttisesti miehiin, ja euromääräisestä veron muutoksesta noin 52,3 prosenttia kohdistuisi miehiin.

Työhuonevähennystä hyödynnetään tasaisesti kaikissa työikäisissä ikäryhmissä, mutta eniten sitä käytetään 40–50-vuotiaiden ikäluokassa.

Oheisessa kuviossa esitetään arvio työhuonevähennyksen rajaamisen tulonjakovaikutusta desileittäin.

Muutoksen vaikutusta tulonjakoon on arvioitu henkilöverotuksen rekisteriaineiston perusteella. Gini-kertoimella mitattuna vaikutus olisi noin -0,01 prosenttiyksikköä, eli toimenpide kaventaisi tuloeroja hieman.

Työsuhdepolkupyörien verovapauden poistaminen

Polkupyöräedun verovapauden poistamisen arvioidaan kasvattavan verotuloja yhteensä noin 46 miljoonalla eurolla kun verovapaus on poistunut kokonaan. Tästä valtion osuus on 36 miljoonaa euroa, kuntien osuus 8 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus 1 miljoona euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 1 miljoona euroa.

Koska verovapautta sovellettaisiin edelleen niihin työsuhdepolkupyöriin, joihin työntekijä ja työnantaja ovat sitoutuneet ennen kehysriihessä tehtyä päätöstä, verotuottovaikutus jakautuisi useammalle vuodelle sitä mukaan kuin näiden pyörien sopimukset päättyvät. Arviossa on oletettu, että vaikutukset jakautuisivat pääasiassa kolmelle seuraavalle vuodelle. Siirtymäkauden aikana verotulojen arvioidaan lisääntyvän vuonna 2026 yhteensä 15 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus on 12 miljoonaa euroa ja kuntien osuus 3 miljoonaa euroa. Muutoksen vaikutus seurakuntien ja Kansaneläkelaitoksen verotuotto arvioidaan jäävän vähäiseksi. Vuonna 2027 verotulojen arvioidaan lisääntyvän yhteensä 31 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus on 24 miljoonaa euroa, kuntien osuus 5 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus 1 miljoona euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 1 miljoona euroa. Vuonna 2028 verotulojen arvioidaan lisääntyvän yhteensä 46 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus on 36 miljoonaa euroa, kuntien osuus 8 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus 1 miljoona euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 1 miljoona euroa.

Työsuhdepolkupyöräetu otettiin käyttöön vuonna 2021 ja työsuhdepolkupyörien käyttö on lisääntynyt selvästi veroedun käyttöönoton jälkeen. Noin 109 000 henkilön arvioidaan saavan työsuhdepolkupyöriin liittyvää verotukea vuonna 2026. Polkupyöräedussa on pääsääntöisesti hyödynnetty verohuojennus kokonaisuudessaan, eli noin 100 euroa kuussa työntekijää kohden.

Työsuhdepolkupyörän verovapauden poistuessa verotus kiristyisi työntekijän marginaaliveroprosentin verran edun suuruudesta. Jos veroetu on ollut täysimääräinen eli 1 200 euroa vuodessa ja marginaaliveroprosentti ilman palkansaajamaksuja olisi esimerkiksi 40 prosenttia, kiristyisi henkilön verotus 480 euroa vuodessa.

Verovapaan polkupyöräedun käyttäjistä noin 72 prosenttia on miehiä, ja verotuesta miehille on suuntautunut noin 74 prosenttia. Polkupyöräetua käytetään kaikissa työikäisten ryhmissä, mutta suurinta se on ollut 36–55-vuotiaiden ikäryhmissä.

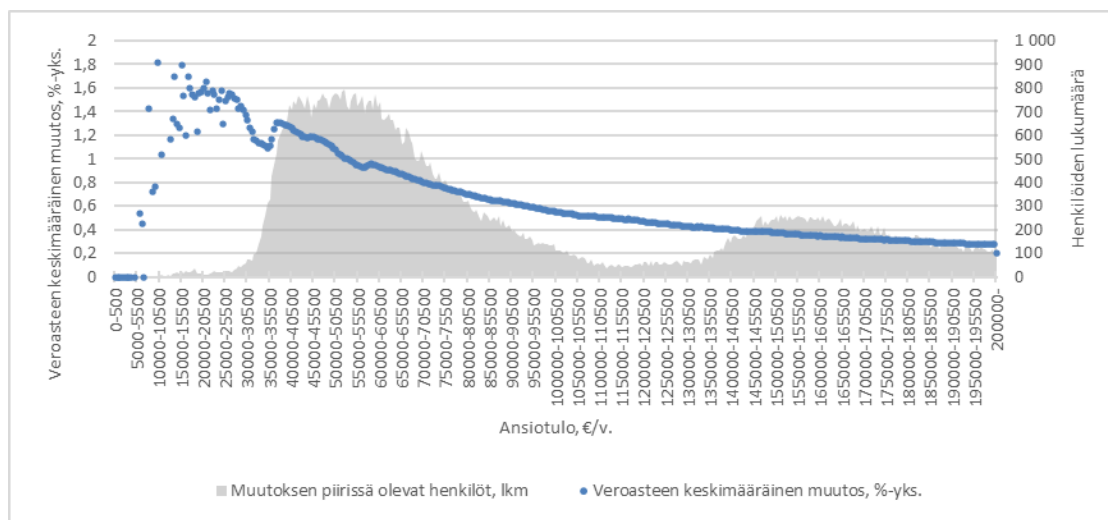
Verohallinnon tietojen mukaan vuonna 2023 työsuhdepolkupyöräedun käyttäjiä oli eniten Helsingissä, Oulussa, Espoossa ja Tampereella sekä muissa suuremmissa kaupungeissa. Verovelvollisten lukumäärään suhteutettuna edun käyttö jakautui kuitenkin tasaisemmin, ja suhteellisesti eniten verovapaata työsuhdepyöräetua käytettiin Torniossa (4,6 % verovelvollisista) ja Kokkolassa (4,0 %), maan keskiarvon ollessa noin 1,4 prosenttia.

Mikäli työsuhdepyöräedun käyttäjien määrä alenisi jo vuoden 2025 aikana vanhojen leasingjaksojen umpeutuessa, jos uusia sopimuksia ei veroedun päättymisen johdosta enää tehtäisi aikaisempaan tapaan, ei tällä kuitenkaan olisi merkittävää vaikutusta ehdotetun muutoksen tuotoarvioon. Suurimmalla osalla edun käyttäjistä pyöräetu on sisältynyt osaksi palkkaa ja vähennetty bruttopalkasta. Pyöräedusta luopuminen tai sen käyttämättä jättäminen nostaisi vastaavasti henkilön rahapalkkaa, jolloin ansiotuloveroa kertyisi odotettua enemmän jo vuoden 2025 aikana.

Tapauksissa, joissa ehdotettu muutos lisäisi veronalaisten ansiotulojen määrää, ei arvioida olevan merkittäviä vaikutuksia yhteisöveron- tai arvonlisäveron tuottoon. Pyöräedun sijaan rahatulona saatu palkka käytettäisiin todennäköisesti suurelta osin muuhun arvonlisäverolliseen kulutukseen.

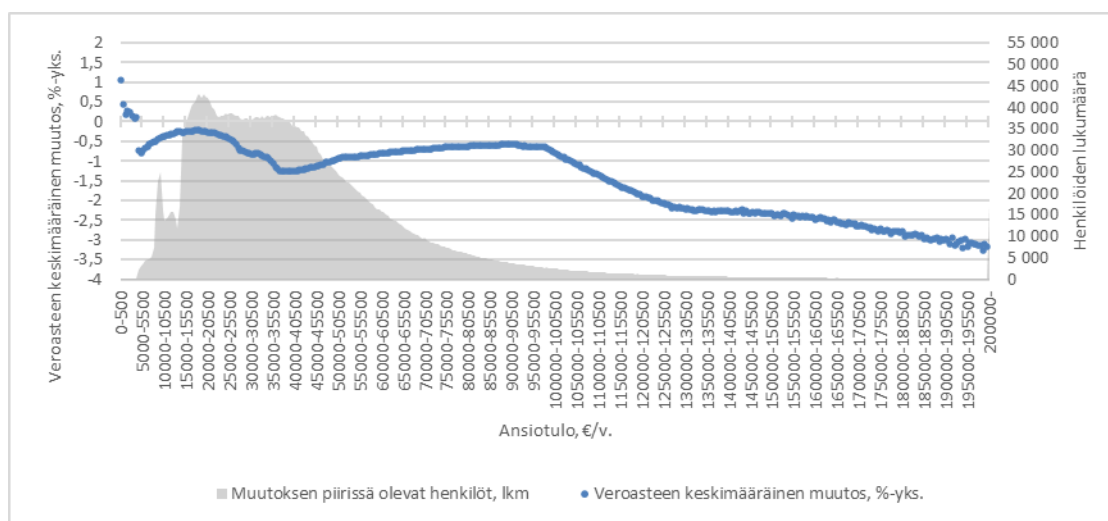
Tietoa siitä, kuinka moni jättäisi työsuhdepyörän ottamatta edun verovapauden poistuessa, ei ole käytettävissä. On kuitenkin todennäköistä, että työsuhdepyörien käyttö vähenisi, jolloin muutoksella olisi negatiivisia vaikutuksia alan toimintaedellytyksiin, yrityksiin ja työllisyyteen.

Alla olevassa kuviossa esitetään arvio muutoksen piirissä olevien henkilöiden lukumäärästä, sekä arvio ansiotulon veroasteen muutoksesta 500 euron tuloluokittain. Veroastearvio perustuu oletukseen, että työsuhdepolkupyöräedun verovapaus poistettaisiin ja edun piirissä olevien henkilöiden veronalainen ansiotulo kasvaisi täyden edun määrällä. Muutoksen seurauksena verotus kiristyisi arviolta noin 110 000 verovelvollisella. Keskimääräinen veroasteen muutos olisi noin 0,7 prosenttiyksikköä.

Esityksessä ehdotettujen muutosten yhteisvaikutukset verovelvollisille

Alla olevassa kuviossa esitetään henkilöverotuksen kokonaisaineiston perusteella laskettu arvio ansiotulon veroasteen keskimääräisestä muutoksesta 500 euron tuloluokittain, kun huomioidaan kaikki tässä esityksessä ehdotetut muutokset, pois lukien lisäkauppahinnan ja -vastikkeen verotukseen sekä avainhenkilölakiin ehdotettavia muutoksia. Muutosten johdosta verotus kevenisi noin 3,88 miljoonalla verovelvollisella ja kiristyisi noin 83 000 verovelvollisella. Keskimääräinen kiristys olisi noin 64 euroa vuodessa ja keskimääräinen kevennys noin -456 euroa vuodessa.

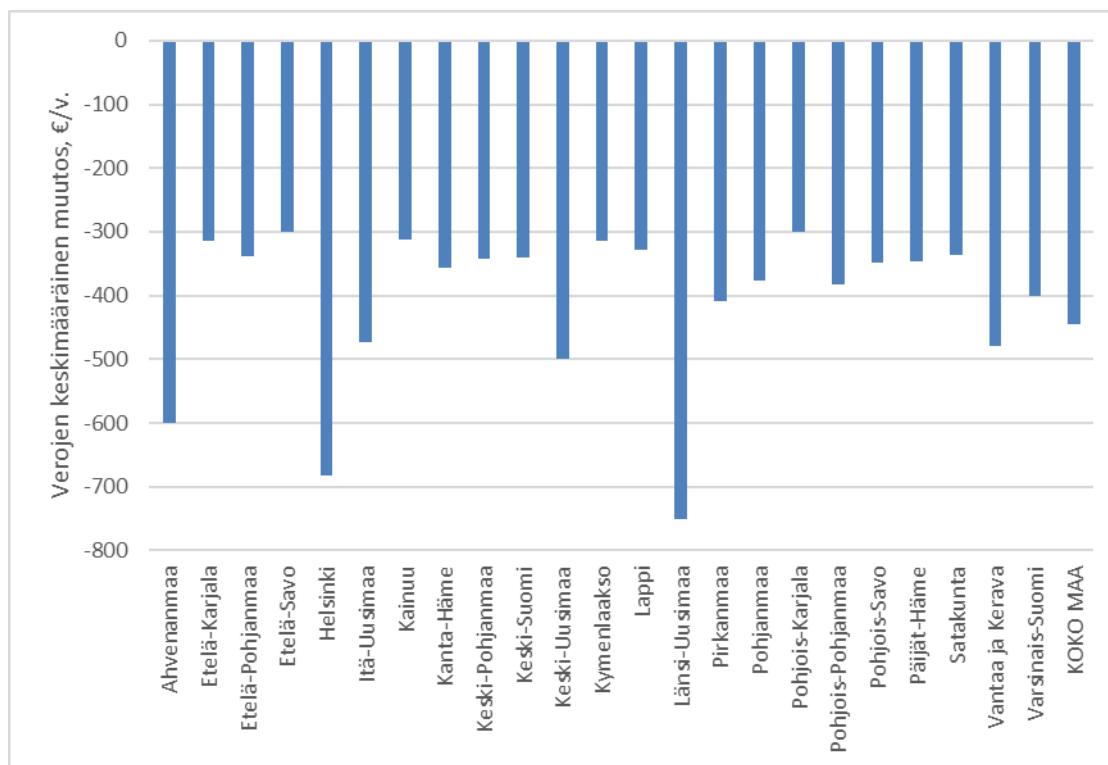
Ikäryhmittäin tarkasteltuna muutoksesta noin 3,1 prosenttia kohdistuisi alle 25-vuotiaisiin, noin 85,8 prosenttia 25–64-vuotiaisiin ja noin 11,1 prosenttia 65 vuotta täyttäneisiin verovelvollisiin.

Perhetyypeittäin tarkasteltuna ehdotetuista muutoksista 32,4 prosenttia kohdistuisi yksin asuviin, 27,5 prosenttia pariskuntiin ilman alaikäisiä lapsia ja 40,1 prosenttia perheisiin, joissa on alaikäisiä lapsia.

Tulodesiileittäin ja tulonsaajaryhmittäin tarkasteltuna muutosten verotusta keventävä vaikutus kohdistuisi pääasiassa palkansaajiin ja eläkeläisiin. Muutoksesta aiheutuvat veronkevennykset kohdistuisivat noin 44 prosenttisesti ylimpään tulokymmenyksen. Alla olevasta taulukosta käy ilmi muutoksen verotuottovaikutukset tulonsaajaryhmittäin.

SOCA Desiili	Palkansaaja	Eläkeläinen	Yrittäjä	Työtön	Muut	YHTEENSÄ
1	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
2	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
3	0 %	0 %	0 %	0,3 %	0,1 %	0,4 %
4	0,2 %	0,7 %	0 %	0,1 %	0 %	1,0 %
5	2,0 %	0,9 %	0,2 %	0 %	0 %	3,1 %
6	6,1 %	1,3 %	0,3 %	0,1 %	0 %	7,8 %
7	11,6 %	1,4 %	0,3 %	0,1 %	0 %	13,5 %
8	14,0 %	0,9 %	0,3 %	0 %	0 %	15,3 %
9	13,7 %	0,7 %	0,4 %	0 %	0,1 %	14,9 %
10	37,5 %	3,0 %	2,0 %	0 %	1,6 %	44,0 %
YHTEENSÄ	85,1 %	8,9 %	3,6 %	0,5 %	1,9 %	100,0 %

Alueellisesta näkökulmasta ehdotettujen muutosten muutoksen verotusta keventävän yhteisvaikutuksen keventävä vaikutus arvioidaan olevan jokseenkin epätasainen. Ahvenanmaalla, Helsingissä, Länsi-Uudenmaan hyvinvointialueilla vaikutus olisi enemmän kuin 30 prosenttia keskimääräistä suurempi ja vastaavasti vaikutus olisi enemmän kuin 30 prosenttia keskimääräistä pienempi Etelä-Savon- ja Kainuun hyvinvointialueilla.

4.2.2 Ehdollinen lisäkauppahinta

4.2.2.1 Vaikutukset veronsaajille

Muutos myöhentäisi sekä lisäkauppahinnan perusteella suoritettavan varainsiirtoveron että luovutusvoitosta maksettavan tuloveron kertymisen ajankohtaa.

Verohallinnolta saatujen lisäkauppahintatietojen perusteella voidaan arvioida, että ehdotetuilla muutoksilla ei olisi merkittäviä pysyviä vaikutuksia julkisen talouden kokonaistuloihin. Lyhyellä aikavälillä muutokset vaikuttaisivat varainsiirto- ja luovutusvoittoverotuottojen kertymien ajoitukseen, mutta noin neljän vuoden tarkastelujaksolla vaikutusten voitaisiin arvioida olevan kokonaisuutena neutraaleja.

Ehdotetun muutoksen seurauksena valtion verotulot vähenisivät vuonna 2026 arviolta noin 19 miljoonalla eurolla, josta noin 4 miljoonaa euroa kohdistuisi varainsiirtoveroon ja noin 15 miljoonaa euroa pääomatuloveroon.

Luovutusvoittoverotuottojen arvioidaan vähenevän vuonna 2026 noin 15 miljoonalla eurolla ja vastaavasti kasvavan saman verran vuonna 2027. Vuoden 2027 verotuottoa alentaa kuitenkin kyseisenä vuonna sovittuihin luovutuksiin liittyvä vastaava verotuoton siirtymä vuodelle 2028, joten muutoksen vaikutus luovutusvoittoverotuottoon olisi julkisen talouden näkökulmasta staattisesti arvioiden neutraali jo vuonna 2027.

Vuoden 2026 luovutusten osalta varainsiirtoverotuottojen arvioidaan vähenevän noin 4 miljoonalla eurolla. Verohallinnon lisäkauppahintatietojen perusteella voidaan arvioida, että varainsiirtoverotuotot kasvaisivat näiden luovutusten osalta vuonna 2027 noin 3,3 miljoonalla eurolla, vuonna 2028 noin 0,5 miljoonalla eurolla ja vuonna 2029 noin 0,2 miljoonalla eurolla. Näin ollen vuoden 2026 verotuottomenetyks voitaisiin kattaa kokonaisuudessaan vuoteen 2029 mennessä. Muutoksen kokonaisvaikutus julkiseen talouteen olisi voimaantulovuotta seuraavasta vuodesta lukien hyvin pieni, ollen neutraali neljän vuoden kuluttua voimaantulosta.

Tuloverotuksen muutoksen vaikutukset jakautuisivat omaisuuslajeittain hyvin epätasaisesti. Selvästi suurin vaikutus kohdistuisi liikeosakkeisiin, joiden osuus tuloverotulojen vähenemisestä olisi noin 98,6 prosenttia. Muutos vaikuttaisi siis erityisesti yrityskauppojen luovutusvoitoverotukseen. Kiinteistöihin, määräosiin, määräaloihin ja kirjattaviin vuokraoikeuksiin kohdistuisi noin 0,5 prosenttia vaikutuksesta, asuinhuoneistojen osakkeisiin noin 0,4 prosenttia, muiden kiinteistöosakeyhtiöiden osakkeisiin noin 0,1 prosenttia, ja autopaikkojen, varastojen, toimistojen sekä muiden tilojen ja arvopaperien yhteisvaikutus jäisi alle 0,4 prosentin.

Varainsiirtoverotuksen muutoksen vaikutukset jakautuisivat omaisuuslajeittain seuraavasti: suurin osa vaikutuksesta kohdistuisi liikeosakkeisiin, joiden osuus varainsiirtoverotulojen vähenemisestä olisi noin 83,5 prosenttia. Tämä viittaisi siihen, että muutos kohdistuisi ensisijaisesti liikeosakkeisiin. Kiinteistöihin, määräosiin, määräaloihin ja kirjattaviin vuokraoikeuksiin kohdistuisi noin 7,4 prosenttia vaikutuksesta, mikä tekisi niistä toiseksi merkittävimmän omaisuuslajin. Asuinhuoneistojen osakkeiden osuus olisi noin 2,7 prosenttia ja autopaikkojen, varastojen, toimistojen sekä muiden tilojen osuus noin 2,3 prosenttia. Muiden kiinteistöosakeyhtiöiden osakkeiden osuus olisi noin 3,7 prosenttia, ja rakennukset ilman maapohjaa muodostaisivat vain 0,3 prosenttia vaikutuksesta, ollen vähäisimmin vaikuttava omaisuuslaji.

4.2.2.2 Vaikutukset verovelvollisille

Tuloverolain muutos ehdollisen lisäkauppahinnan verotukseen lisäisi verotuksen ennakoitavuutta, kun luovutusvoiton verottamisesta ehdollisen lisäkauppahinnan osalta säädettäisiin laissa. Muutoksen jälkeen verovelvollisen olisi nykyistä helpompaa arvioida sitä, minkä verovuoden tulona luovutusvoitto ehdollisen lisäkauppahinnan osalta verotetaan, kun verovelvolliskohtaisella kaupantekovuoden verotuksen päättymisajankohdalla ei olisi merkitystä luovutusvoiton verotuksen jaksotukseen.

Muutos vähentäisi verovelvollisten hallinnollista taakkaa, kun mahdollisesti suoritettavaksi tulevan ehdollisen lisäkauppahinnan määrää ei tarvitsisi arvioida luovutuksesta suoritettavan varainsiirtoveron ilmoittamista ja suorittamista varten. Muutoksen jälkeen verovelvollisen ei tarvitsisi ilmoittaa ja suorittaa varainsiirtoveroa ehdollisen lisävastikkeen perusteella kahteen kertaan ilmoittamalla ja suorittamalla ensin veroa arvioidun lisävastikkeen perusteella ja lisävastikkeen vahvistuttua joko ilmoittaa ja suorittaa veroa lisää lisävastikkeen ylittäessä arvioidun määrän tai hakea palautusta, jos arvioitu lisävastikkeen määrä osoittautuu toteutunutta lisävastiketta korkeammaksi.

4.2.2.3 Vaikutukset viranomaisten toimintaan

Nykyinen lisäkauppahinnan verotuskäytäntö edellyttää runsaasti virkailijatyötä ohjauksessa ja neuvonnassa, ennakkoperinnässä, säännönmukaisessa verotuksessa, varainsiirtoverotuksessa sekä muutosverotuksessa. Ehdotetut muutokset yksinkertaistaisivat verotuksen toimittamista sekä verovalvontaa. Ehdotetut muutokset vähentäisivät Verohallinnon työmäärää vuosittain arviolta noin 5 henkilötyövuotta. Muutos aiheuttaisi Verohallinnossa tietojärjestelmämuutoksia sekä päivitystarvetta ohjeistukseen ja lomakkeisiin.

Tietojärjestelmien muutoksen toteutuksen Verohallinnon ulkoisten henkilötyökustannusten enustetaan olevan alustavan arvion perusteella vähintään 16 000 euroa ja enintään 23 000 euroa. Tietojärjestelmien muutoksen toteutuksen Verohallinnon henkilöstömenojen ennuste on alustavan arvion perusteella vähintään 5 000 euroa (14,5 henkilötyöpäivää) ja enintään 7 000 euroa (21 henkilötyöpäivää). Näissä olisi kyse kertaluonteisista kustannuksista, yhteismäärältään vähintään 21 000 euroa ja enintään 30 000 euroa. Lisäksi muutoksista seuraisi ylläpitokuluja 7 vuoden aikana noin 2 000 euroa.

4.2.3 Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta

Hallituksen kehysriihessä tehdyn päätöksen mukaisesti avainhenkilölain lähdeveroprosentin alentaminen ja sen laajentaminen koskemaan Suomen kansalaisia vähentäisi verotuottoa pitkällä aikavälillä yhteensä noin 12 miljoonaa euroa vuodessa, josta valtion osuus on noin 10 miljoonaa ja kuntien noin 2 miljoonaa euroa. Muutoksella ei arvioida olevan vaikutusta kirkollisveron tai sairausvakuutusmaksujen tuottoon. Vuoden 2026 osalta verotuoton arvioidaan alenevan yhteensä noin 9 miljoonaa euroa, josta lähdeveroprosentin alentamisen vaikutus on noin 8 miljoonaa euroa ja avainhenkilölain laajentamisen koskemaan myös Suomen kansalaisia noin 1 miljoona euroa.

Nykyisen 32 prosentin avainhenkilölähdeveron alentaminen 25 prosenttiin vähentäisi valtion verotuloja noin 10 miljoonaa euroa vuodessa. Verotuotto alenisi mekaanisesti noin 8 miljoonaa euroa vuonna 2026. Tämän lisäksi jatkossa aikaisempaa useamman avainhenkilölain edellytykset täyttävän maahan tulevan ulkomaalaisen henkilön olisi kannattavaa hakea avainhenkilöstatusta, mikä kasvattaisi vuosittaista verotuoton menetystä noin 0,4 miljoonalla eurolla vuosittain vuoteen 2032 asti, jolloin staattinen verotuoton menetys olisi ulkomaalaisten asiantuntijoiden osalta noin 10 miljoonaa euroa.

Suomalaisten tulevien avainhenkilöiden osalta voidaan Verohallinnon tietojen perusteella arvioida, että avainhenkilölain edellytykset täyttäisi vuosittain noin 70–80 maahan muuttavaa Suomen kansalaista. Ansiotuloverotuksen korvaaminen lähdeverotuksella pienentäisi verotuottoa noin 1 miljoonalla eurolla vuonna 2026 ja vuodesta 2027 eteenpäin noin 2 miljoonalla eurolla vuosittain. Verotuoton menetys kohdistuisi suomalaisten maahanmuuttajien osalta erityisesti muiden veronsaajien kuin valtion verotuottoon, sillä ansiotuloveroa korvaava lähdetulovero tilitetään kokonaisuudessaan valtiolle. Suomeen on viimeisten kymmenen vuoden aikana muuttanut keskimäärin noin 4 400 25–64-vuotiasta Suomen kansalaista vuosittain.

Verohallinnon tietojen mukaan vuonna 2022 Suomeen muutti noin 15 000 ulkomaalaista, joista avainhenkilölain piiriin tuli noin 130 henkilöä. Yhteensä avainhenkilön palkkaa on viime vuosina saanut noin 600 henkilöä vuosittain. Avainhenkilöiden lähdeverotus edellyttää 5 800 euron kuukausitulota, mutta erityisesti ansiotuloverotukseen vuonna 2026 tehtävien muutosten jälkeen 32 prosentin lähdeverotus olisi veronmaksajalle kuitenkin epäedullisempi noin 10 000 euron kuukausituloihin asti. Ehdotetun lähdeveroprosentin alennuksen jälkeen käytännössä kaikkien avainhenkilölain edellytykset täyttävien henkilöiden olisi kannattavaa hakeutua lähdeverotuksen piiriin, mikä lisäisi ulkomaalaisten avainhenkilöstatusta hakevien henkilöiden määrää vuoden 2022 tietojen perusteella teknisesti noin 150 henkilöllä vuosittain. Koska maassa jo olevan yleisesti verovelvollisen henkilön ei ole mahdollista vaihtaa nykyistä veronmaksajan statustaan, arvioidaan ulkomaalaisten avainhenkilöiden määrän kasvavan vähitellen seitsemän vuoden ajan teknisesti noin 150 henkilöllä vuosittain, ollen vuonna 2032 noin 1 650 henkeä.

Luvuissa ei ole huomioitu dynaamisia vaikutuksia. On kuitenkin mahdollista, että ehdotettu muutos houkuttelee maahan nykyistä enemmän ulkomaalaisia ja suomalaisia erityisosaajia, minkä vaikutus julkiseen talouteen olisi todennäköisesti positiivinen.

Vuonna 2023 avainhenkilöiden palkkaa saaneista henkilöistä noin 16 % oli naisia. Suomalaisten mahdollisten avainhenkilöiden sukupuolijakaumasta ei ole tietoa.

4.3 Verotuottomuutosten kompensaatio kunnille

Hallitusohjelman mukaisesti kunnille aiheutuvat verotulomuutokset kompensoidaan nettomääräisesti. Tässä esityksessä vuodelle 2026 ehdotetut muutokset alentavat kunnallisveron tuottoa 30 miljoonaa euroa. Ansiotuloveroperusteiden muutosten kompensoinnit toteutetaan valtion talousarvion määrärahamomentin 28.90.35. Valtion korvaus kunnille veroperustemuutoksista aiheutuvista verotulojen menetyksistä kautta.

Yhteisöveron osalta kompensoinnit ehdotetaan toteutettavaksi verojärjestelmän sisällä yhteisöveron jako-osuuksia muuttamalla.

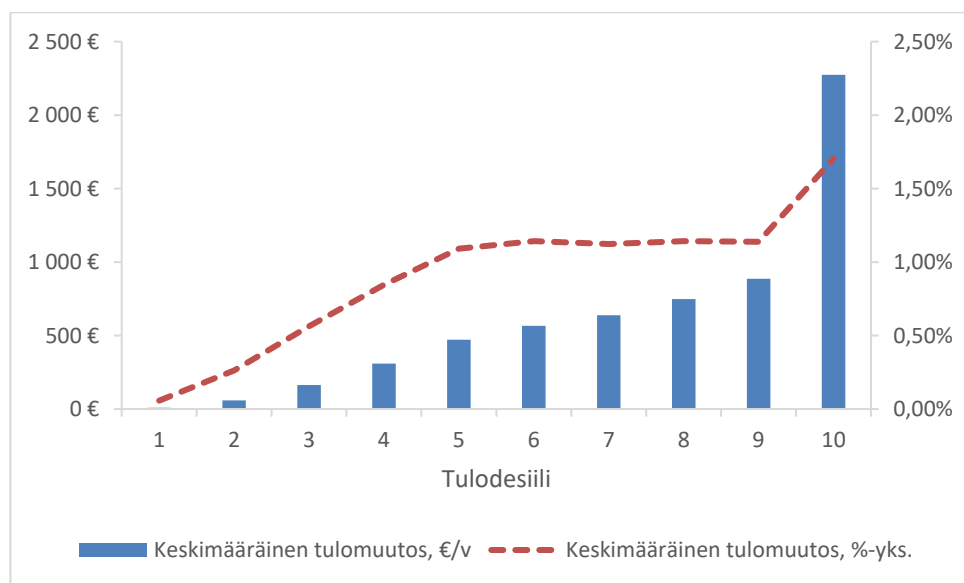
4.3.1 Tulonjakovaikutukset

Tuloverotuksen veroperusteisiin ehdotetuilla muutoksilla olisi vaikutusta henkilöiden väliseen tulonjakoon. Tuloerojen muutosta mitataan Gini-kertoimen avulla. Gini-kerroin on kotitalouksien käytettävissä olevien tulojen jakautumista kuvaava indikaattori, joka voi saada arvot 0:n ja 100:n välillä. Mitä korkeampi indikaattorin arvo on, sitä suuremmat tuloerot ovat. Suomessa tuloerot ovat esimerkiksi muihin OECD-maihin verrattuna pienet, mutta tuloerot ovat kasvaneet 1990-luvun alun tasosta merkittävästi. Tuorein tuloerojen tarkastelu, jonka tilastokeskus on tehnyt tulonjaon kokonaistilaston tiedoista, on vuodelta 2023. Tuloeroja kuvaavan Gini-kertoimen arvo oli 27,9, mikä on 0,7 prosenttiyksikköä vähemmän kuin vuotta aiemmin.

Valtiovarainministeriön vero-osasto on tehnyt staattisen laskelman tässä esityksessä ehdotettujen veroperustemuutosten vaikutuksista tuloeroihin.

Tarkasteluun sisältyivät progressiivisen tuloveroasteikon muutokset, eläketulon lisäveron lieventäminen, perusvähennyksen korottaminen, työtulovähennyksen ja työtulovähennyksen lapsikorotuksen kasvattaminen sekä työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen vähennysoikeuden poistaminen sekä työhuonevähennyksen rajaaminen. Aineistopuutteista johtuen tarkasteluun ei ole voitu sisällyttää työsuhdepyöräedun verotukseen, lisäkauppahinnan ja -vastikkeen verotukseen sekä avainhenkilölakiin ehdotettavia muutoksia.

Alla olevaan kuvioon on koottu edellä mainittujen tuloveroperusteisiin tässä esityksessä tehtyjen muutosehdotusten yhteisvaikutukset tulodesiileittäin. Kuviosta käy ilmi, että verotus kevenisi kaikissa tulodesiileissä. Vaikutus olisi euromääräisesti suurin tulodesiilissä 10 eli suurituloisilla kotitalouksilla. Vaikutus olisi suhteellisesti suurin tulodesiilissä 10. Kuviossa esitetyt muutokset on laskettu OECD:n modifioidun ekvivalenssiasteikon mukaisilla kotitalouskohtaisilla ekvivalenteilla tuloilla.

Tässä esityksessä ehdotettujen veroperustemuutosten yhteisvaikutus tulonjakoon Gini-kertoimella mitattuna on +0,25 prosenttiyksikköä eli toimenpiteet kasvattaisivat tuloeroja.

4.3.2 Työllisyysvaikutukset

Ehdotettujen muutosten vaikutusta työllisyyteen voidaan laskennallisesti arvioida estimoimalla muutosten vaikutusta niin sanottuun työllistymisveroasteeseen sekä hyödyntämällä tutkimuskirjallisuudesta saatavia työllistymisjoustoestimaatteja. Työllistymisveroasteella tarkoitetaan ansiotuloveroihin, veronluonteisiin vakuutusmaksuihin ja tulonsiirtoihin kuluva osuutta palkkatuloista työttömän henkilön työllistyessä. Koska työttömien henkilöiden palkkatuloja ei voida havaita, on näitä työllistymispalkkoja arvioitu lineaarisella regressiomallilla. Menetelmää ovat kuvanneet tarkemmin muun muassa Kärkkäinen ja Tervola (2018)⁷. Työvoiman tarjonnan joustoista, eli siitä kuinka työvoiman tarjonta reagoi työllistymisen kannusteiden muutoksiin on laajasti tutkimusta. Lundberg ja Norell (2020)⁸ päättelivät 35 tutkimuksen perusteella politiikkarelevantin koko populaatiota koskevan jouston olevan välillä 0,1–0,2. Jäntti ym. (2015)⁹ arvioivat Suomea koskien osallistumisjoustoksi 0,17, jota on sovellettu tässä ehdotettujen työllisyysvaikutusten arvioinnissa.

Tässä esityksessä ehdotettujen muutosten työllisyysvaikutusten arviointi perustuu SISU-mikrosimulointimallilla simuloituihin muutoksiin henkilöiden työllistymisveroasteissa. Ehdotettujen muutosten arvioidaan alentavan työllistymisveroastetta hieman. Työllisyyden muutos on

⁷ Kärkkäinen, O., & Tervola, J. (2018). Talouspolitiikan vaikutukset tuloeroihin ja työllisyyteen 2015–2018.

⁸ Lundberg, J., & Norell, J. (2020). Taxes, benefits and labour force participation: A survey of the quasi-experimental literature. *Journal of the Finnish Economic Association*, 1(1), s. 60–77.

⁹ Jäntti, M., Pirttilä, J., & Selin, H. (2015). Estimating labour supply elasticities based on cross-country micro data: A bridge between micro and macro estimates? *Journal of Public Economics*, 127, s. 87–99.

laskettu kertomalla työllisten määrä työllistymisveroasteen muutoksella ja sovelletulla työn tarjonnan joustolla. Tässä esityksessä ehdotettujen muutosten, pois lukien työhuonevähennyksen poistamista, ulkomailta Suomeen tulevien ja Suomeen palaavien palkansaajien lähdeverotusta sekä lisäkauppahinnan ja lisävastikkeen verotusta koskevat muutosehdotukset, yhteisvaikutuksen voidaan arvioida kasvattavan työllisten lukumäärää noin 14 000 työllisellä.

Työllisten osuus työikäisestä väestöstä	Työikäinen väestö	dPTR	Jousto	Työllisten määrän muutos
0,77	3 169 000	-0,0352	0,17	14 000

4.3.3 Sukupuolivaikutukset

Tuloverotus perustuu tulojen verottamiseen ja verotus toimitetaan samalla tavalla sukupuolesta riippumatta, joten myöskään tässä esityksessä ehdotettujen muutosten vaikutukset eivät ole riippuvaisia sukupuolesta. Tässä esityksessä ehdotettujen muutosten, pois lukien ulkomailta Suomeen tulevien ja Suomeen palaavien palkansaajien lähdeverotusta sekä lisäkauppahinnan ja lisävastikkeen verotusta koskevat muutosehdotukset, kokonaisverotuottovaikutuksesta noin xx,x prosenttia arvioidaan kohdistuvan miehiin ja xx,x prosenttia naisiin. Vaikutusten kohdentuminen on seurausta ansiotulojen jakaantumisesta sukupuolten kesken.

5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

5.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset

Ehdollinen lisäkauppahinta

Ehdollisen lisäkauppahinnan tuloverotusta koskevaa ehdotusta valmisteltaessa on arvioitu toteuttamisvaihtoehtoa, jossa luovutusvoitto laskettaisiin kaupantekovuoden jälkeen vahvistusta lisäkauppahinnasta erikseen. Luovutusvoitto lisäkauppahinnasta laskettaisiin käyttäen hankintameno-olettamaa eikä kaupantekovuoden verotuksessa verotettua luovutusvoittoa tai tappiota oikaistaisi.

Vaihtoehtoisen toteuttamistavan arvioitiin olevan hallinnollisesti ehdotettua mallia yksinkertaisempi. Tässä vaihtoehdossa kauppahinnan jakautumisella peruskauppahinnan ja lisäkauppahinnan välillä olisi kuitenkin vaikutusta luovutusvoiton kokonaismäärään tilanteessa, jossa kaupantekovuoden verotuksessa luovutusvoitto laskettaisiin todellisen hankintamenon ja myyntikulujen perusteella. Vaihtoehtoinen tapa olisi myös verovelvollisen kannalta kohtuuton tilanteessa, jossa luovutuksesta olisi kaupantekovuoden verotuksessa vahvistettu tappio ja ehdollinen lisäkauppahinta vahvistuisi vasta tappion vähentämisen määräajan päättymisen jälkeen. Tämän vuoksi ehdotettu sääntely katsottiin erityisesti verotuksen neutraalisuusvaatimuksen ja oikeudenmukaisuuden kannalta tarkoituksenmukaisemmaksi vaihtoehdoksi.

Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta

Avainhenkilölain muutosten valmistelun yhteydessä esille on noussut myös paluumuuttaville Suomen kansalaisille myönnettävä erillinen huojennus. EU-lainsäädännöstä johtuen, missään EU-valtiossa ei saa kohdella toisista jäsenvaltioista olevia työntekijöitä työsuhteen ehdoissa

kyseisen valtion omia kansalaisia huonommin. Tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että ulkomaan kansalaisten verotus ei saa muodostua ankarammaksi kuin samassa tilanteessa olevien Suomen kansalaisten. Siten yksinomaan Suomen kansalaisille suunnattua verohuojennusta ei ole mahdollista toteuttaa EU-oikeuden vastaisena.

5.2 Ulkomaiden lainsäädäntö ja muut ulkomailla käytetyt keinot

5.2.1 Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen vähentäminen verotuksessa

Ruotsissa luonnollisten henkilöiden jäsenmaksut eivät tällä hetkellä ole verovähennyskelpoisia. Luonnollisten henkilöiden osalta pääsääntönä on, että jäsenmaksuja yhdistyksille ja muille yhteisöille ei saa vähentää verotuksessa (tuloverolaki 9 luku 2 §:n 2 momentti). Vähennyskielto koskee paitsi aatteellisia yhdistyksiä myös ammattiliittoja, etujärjestöjä ja erilaisia tieteellisiä yhteisöjä. Työttömyyskassamaksuista on vähennyskelpoista 25 prosenttia (tuloverolain 67 luvun 49–52 §). Myöskään yrityksille työnantajajärjestöjen jäsenmaksut eivät ole vähennyskelpoisia menoja. Liiketoiminnan kuluina on kuitenkin voinut vähentää yhdistysten palveluyrityksille maksettuja maksuja.

Ruotsissa ammattiliittojen jäsenmaksut olivat verovähennyskelpoisia luonnollisille henkilöille vuosina 2002–2006 ja uudelleen lyhyesti vuosina 2018–2019. Vähennystä saattoi saada, jos henkilöllä oli vähintään 400 kruunua jäsenmaksuja vuodessa. Vähennyksen suuruus oli 25 prosenttia maksetuista jäsenmaksuista. Verovähennys koski sellaisia järjestöjä, jotka luokiteltiin työntekijäjärjestöiksi työelämän yhteistoimintaa koskevan lain (1976:580) perusteella.

Jäsenmaksujen vähennyskelpoisuus poistettiin vuodesta 2020 alkaen osana verojärjestelmän yksinkertaistamista ja veropohjan laajentamista.

5.2.2 Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta

5.2.2.1 Lainsäädäntö Pohjoismaissa

Tanskassa tutkijat ja korkeapalkkaiset työntekijät voivat valita 32,8 prosentin (27 prosenttia + työmarkkinamaksut) kiinteän verotuksen yleisen, progressiivisen verotuksen sijasta. Tämä koskee rahapalkkaa, autoetua, puhelinetua, internetiä sekä terveysvakuutusta ja tiettyjä työnantajan suorituksia eläkejärjestelmään. Kaikki muut tulot, mukaan lukien työnantajan tarjoamat muut edut, verotetaan normaalien verokantojen mukaisesti. Etu on mahdollista saada enintään seitsemäksi vuodeksi.¹⁰

Yleisinä edellytyksinä edellä mainitun kiinteän verotuksen piiriin pääsemiseksi on muun muassa, että työntekijää ei ole verotettu yleisesti tai rajoitetusti verovelvollisena Tanskassa tietyistä tuloista kymmenen vuoden aikana ennen työn alkamista ja muutto Tanskaan saa tapahtua aikaisintaan kuukausi ennen ensimmäistä työpäivää. Työntekijä ei myöskään saa viiden vuoden aikana ennen työsuhteen alkua tai sen aikana omistaa 25 prosenttia tai enemmän työnantajayrityksen osakepääomasta tai enemmistöä äänivallasta, tai jos yritys ei ole osakeyhtiö, hän ei saa käyttää määräysvaltaa yrityksessä. Lisäksi muiden kuin tutkijoiden osalta edellytetään, että työntekijän palkka on vähintään DKK 78 000 (noin 10 450 euroa) kuukaudessa vuonna 2025 ja

---

¹⁰ <https://skat.dk/en-us/businesses/employees-and-pay/non-danish-labour/tax-scheme-for-researchers>.

palkasta on sovittu työsopimuksessa ennen työn aloittamista. Samat edellytykset koskevat niin Tanskan kuin ulkomaan kansalaisia.¹¹

Norjassa on vuodesta 2019 alkaen on ollut voimassa yksinkertaistettu verojärjestelmä, joka on tarkoitettu kaikille ulkomaalaisille työntekijöille Norjassa. Tätä järjestelmää kutsutaan nimellä PAYE (Pay As You Earn). Työntekijä voi valita tavallisen progressiivisen verotuksen ja PAYE-järjestelmän välillä, jolloin palkasta maksetaan kiinteä 25 prosentin suuruinen vero (17,3 prosenttia, jos työntekijä ei ole velvollinen maksamaan Norjan vakuutusmaksuja).¹²

Järjestelmä on ensisijaisesti tarkoitettu ulkomaalaisille työntekijöille, jotka työskentelevät Norjassa lyhytaikaisesti eivätkä ole yleisesti verovelvollisia Norjassa. Lisäksi järjestelmään sovelletaan tulorajaa, joka on 697 150 NOK vuonna 2025 (noin 83 530 euroa). PAYE-järjestelmää sovelletaan myös useimpiin ulkomaalaisiin työntekijöihin sinä vuonna, kun heistä tulee verovelvollisia Norjassa.¹³

Ruotsissa ulkomaalaiset henkilöt, jotka tekevät erityisen vaativia tehtäviä taikka saavat kuukausipalkkaa yli tietyn rajan (88 201 SEK/kk vuonna 2025 eli noin 8 110 euroa/kk), voivat hakea huojennusta Ruotsista ansaitsemastaan tulosta. Huojennuksen määrä on 25 prosenttia bruttotulosta. Tämä tarkoittaa sitä, että 25 prosenttia palkasta ja vastaavista tuloista on verovapaata ja loput 75 prosenttia tuloista verotetaan normaalisti. Työnantaja voi lisäksi maksaa tiettyjä kuluja, kuten muuttokulut Ruotsiin, vuosittain kaksi matkaa kotivaltioon sekä lasten koulutusmaksut verovapaasti.¹⁴

Huojennus on mahdollista saada enintään seitsemäksi vuodeksi Ruotsiin saapumisesta lähtien. Huojennuksen saamisen edellytyksenä on muun muassa lisäksi, että henkilö ei saa olla Ruotsin kansalainen eikä asunut tai oleskellut Ruotsissa vakituisesti viimeisen viiden vuoden aikana ennen työn aloittamista.

Islannissa on vuoden 2017 alusta ollut voimassa huojennus, jonka mukaan ulkomailta Islantiin työskentelemään tulevat asiantuntijat voivat saada 25 prosentin verohuojennuksen. Tämä tarkoittaa sitä, että tiettyjen edellytysten täytyessä vain 75 prosenttia kokonaistuloista katsotaan veronalaiseksi tuloksi.

Henkilö on oikeutettu huojennukseen, jos hän ei ole asunut taikka ollut kirjoilla Islannissa peräkkäisten 60 kuukauden aikana ennen työn alkamista ja hänellä olevaa osaamista on Islannissa rajallisesti tai ei laisinkaan. Huojennus myönnetään enintään kolmen vuoden ajaksi kansalaisuudesta riippumatta.¹⁵

6 Lausuntopalaute

Täydennetään myöhemmin.

---

¹¹ <https://skat.dk/en-us/businesses/employees-and-pay/non-danish-labour/tax-scheme-for-researchers>.

¹² <https://www.skatteetaten.no/en/person/foreign/are-you-intending-to-work-in-norway/tax-deduction-cards/payee/>.

¹³ <https://www.skatteetaten.no/en/person/foreign/are-you-intending-to-work-in-norway/tax-deduction-cards/payee/>.

¹⁴ <https://www4.skatteverket.se/rattsligvagledning/edition/2025.2/323980.html>.

¹⁵ <https://www.skatturinn.is/english/individuals/foreign-experts/>.

7 Säännöskohtaiset perustelut

7.1 Laki vuoden 2026 tuloveroasteikosta

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki vuoden 2026 tuloveroasteikosta. Asteikkoa uudistetaisiin osana kokonaisuutta, jossa työn verotusta kevennetään ja ansiotuloverotuksen ylimmät marginaalit alennettaisiin noin 52 prosenttiin. Ehdotuksen mukaan verovuodelta 2026 toimitettavassa verotuksessa sovellettaisiin progressiivista ansiotulon tuloveroasteikkoa, jonka kolmeen alimpaa tulorajaan tehtäisiin 3,8 prosentin suuruinen indeksitarkistus. Marginaaliveroprosentit kolmessa alimmassa tuloluokassa vastaisivat vuoden 2025 tuloveroasteikkoa. Nykyisen kolmannen ja neljännen tuloluokan väliin ehdotetaan lisättäväksi uusi tuloluokka, jonka tuloraja olisi 40 200 euroa. Tämän tuloluokan marginaaliveroprosentti olisi 33,25 prosenttia. Asteikon nykyisestä neljännestä tulorajasta tulisi asteikon uusi ylin tuloraja. Rajaan ei tehtäisi indeksitarkistusta, joten se olisi nykyistä neljättä tulorajaa vastaavasti 52 100 euroa. Marginaaliveroprosentti ylimmässä tuloluokassa olisi 37,5 prosenttia.

Tuloveroasteikkoon lisättiin väliaikaisesti uusi ylin tuloluokka ensimmäisen kerran vuodelle 2013. Vuodelle 2015 tätä ylimmän tuloluokan euromääristä alarajaa alennettiin 100 000 eurosta 90 000 euroon. Tuloveroasteikkoa kiristettiin vuodelle 2016 alentamalla asteikon ylimmän tuloluokan euromääristä alarajaa 90 000 eurosta 72 300 euroon. Tämä tarkoitti kahden ylimmän tuloluokan yhdistymistä. Tämän jälkeen rajaan on tehty vuosittain vastaava indeksitarkistus kuin muihinkin tuloluokkiin. Vuoden 2024 asteikkoon lisättiin hallitusohjelman mukaisesti uusi ylin porras 150 000 euron tulorajalla, ja tämän portaan veroprosentti on kaksi prosenttiyksikköä korkeampi kuin toiseksi korkeimman portaan veroprosentti.

Pääministeri Petteri Orpon hallituksen ohjelmassa on todettu, että verotuksen ylintä progressioporasta jatketaan vaalikauden loppuun saakka määräaikaisena 150 000 euron tasolla. Koska asteikkoa uudistetaan vuodelle 2026 osana kokonaisuutta, jossa ansiotuloverotusta kevennetään ja ylimmät marginaaliveroprosentit alennetaan 52 prosenttiin, poistuu asteikosta tämä määräaikainen ylin progressioporras. Asteikossa ei siten olisi jatkossa enää määräaikaista ylintä progressioporasta ja uudistetun asteikon ylin tuloraja vuonna 2026 olisi 52 100 euroa.

7.2 Tuloverolaki

31 §. Luonnollisia vähennyksiä koskevat erityiset säännökset. Koska työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen vähennyskelpoisuus ehdotetaan poistettavaksi, ehdotetaan pykälän 1 momentin 6 kohtaa muutettavaksi siten, että siitä poistettaisiin maininta työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksuista. Työttömyyskassamaksut jäisivät lainkohdassa tarkoitetuiksi tulonhankkimiskuluiksi katsottaviksi menoiksi.

Koska työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen vähennyskelpoisuus ehdotetaan poistettavaksi, pykälän 4 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi tätä koskeva säännös, jonka mukaan työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut eivät olisi verotuksessa vähennyskelpoisia menoja. Työmarkkinajärjestöinä on vakiintuneesti pidetty järjestöjä, joiden päätehtävänä on keskinäisillä neuvotteluilla sopia molempia osapuolia sitovasti työsuhteissa tai työsuhteissa muuten noudatettavista ehdoista. Tällä hetkellä tällaisia palkansaajien työmarkkinajärjestöjä ovat Suomessa esimerkiksi Suomen ammattiliittojen keskusjärjestö SAK, Toimihenkilökeskusjärjestö STTK ja Korkeasti koulutettujen työmarkkinakeskusjärjestö Akava sekä niiden jäsenyhdistykset. Verotuskäytännössä työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksuina on pidetty työmarkkinajärjestölle maksettavaa jäsenmaksua. Myös kyseisen järjestön sääntöjen mukaisessa järjestyksessä määrätty ylimääräiset jäsenmaksut ovat olleet työmarkkinajärjestön jäsenmaksuina vähennyskelpoisia. Verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n 1 momentin mukaan työmarkkinajärjestöllä on ollut velvollisuus

toimittaa Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verotuksessa vähennyskelpoisista jäsenmaksuista. Ehdotetun muutoksen myötä nämä edellä mainitut työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut eivät olisi jatkossa verotuksessa vähennyskelpoisia menoja.

Edellä mainittujen varsinaisten työmarkkinajärjestöjen lisäksi on olemassa erilaisia ammatillisia edunvalvonta- ja muita ammattiryhmäkohtaisia järjestöjä, joilla voi olla myös työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita. Näiden järjestöjen jäsenmaksut ovat voineet nykyisen verotuskäytännön mukaan olla verotuksessa vähennyskelpoisia menoja, jos jäsenmaksu on ammatin tai liiketoiminnan harjoittamisen edellytyksenä taikka sitä voidaan muuten pitää tulon hankkimisesta johtuneena kustannuksena. Koska varsinaisten työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen verovähennysoikeudesta ehdotetaan luovuttavan, on perusteltua tarkastella myös muiden vastaavan tyyppistä toimintaa harjoittavien järjestöjen jäsenmaksujen verotuksellista kohtelua. Verotuksellisen kohtelun yhdenmukaisuuden johdosta ehdotetaan, että jäsenmaksujen vähennyskeltottomuus koskisi varsinaisten työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen lisäksi myös sellaisten järjestöjen jäsenmaksuja, joilla voi sääntöjensä mukaan olla työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita. Työmarkkinatoimintaan liittyvillä tavoitteilla tarkoitettaisiin esimerkiksi sitä, että järjestön sääntöjen mukaisena toimintana voisi olla tietyn ammattikunnan taloudellinen, ammatillinen tai muu työmarkkinatoimintaan liittyvä edunvalvonta. Jäsenmaksujen verotuksellinen kohtelu olisi siten yhdenmukaista työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita omaavien järjestöjen kohdalla eikä verotuksellinen kohtelu riippuisi esimerkiksi siitä, kuuluuko järjestö jäsenenä johonkin toiseen järjestöön vai ei. Säännös ei koskisi esimerkiksi sellaisten järjestöjen jäsenmaksuja, joiden tarkoituksena on tietyn ammattikunnan ammattitaidon ylläpitäminen ja kehittäminen tai muulla tavalla edistää jäsenten ammatillista osaamista eikä järjestöllä voisi sääntöjensä mukaan olla työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita. Säännös koskisi vain järjestöjen jäsenmaksuja. Muita järjestöille maksettavia suorituksia arvioitaisiin tulonhankkimiskulujen vähennyskelpoisuutta koskevien yleisten säännösten mukaisesti. Samoin muiden, kuin tässä säännöksessä tarkoitettujen järjestöjen jäsenmaksuja arvioitaisiin tulonhankkimiskulujen vähennyskelpoisuutta koskevien yleisten säännösten mukaisesti.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 9 momentti, jossa säädettäisiin verovelvollisen omassa tai perheen käytössä olevan asunnon tai vapaa-ajan asunnon kustannusten vähennyskelpoisuudesta verotuksessa. Ehdotetun säännöksen mukaan verovelvollisen omassa tai perheen käytössä olevan asunnon tai vapaa-ajan asunnon kustannukset eivät olisi palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuvia vähennyskelpoisia menoja. Asunnon kustannuksilla tarkoitettaisiin kaikkia asuntoon liittyviä kustannuksia mukaan lukien kalusteet. Asunnolla tarkoitettaisiin kaiken laatuista verovelvollisen tai hänen perheensä käytössä olevia asuntoja tai vapaa-ajan asuntoja. Perheellä tarkoitettaisiin puolisoa ja alaikäisiä lapsia vastaavalla tavalla kuin arvioitaessa vakituisen asunnon verovapaan myynnin edellytyksiä. Myös esimerkiksi edellä tarkoitettun asunnon pihapiirissä olevat rakennukset kuuluisivat säännöksen soveltamisalan piiriin. Säännös ei koskisi asunnon tai vapaa-ajan asunnon ulkopuolelta hankittuja vain työskentelykäyttöön soveltuvia tiloja. Näistä tiloista johtuvien menojen vähennyskelpoisuutta arvioitaisiin tulonhankkimiskulujen vähennyskelpoisuutta koskevien yleisten säännösten mukaisesti. Palkkatulolla tarkoitettaisiin ennakkoperintälain 13 §:ssä tarkoitettua palkkaa. Kyseisen lain kohdan nojalla verotuksessa palkalla tarkoitetaan:

- 1) kaikenlaatuista palkkaa, palkkiota, etuutta ja korvausta, joka saadaan työ- tai virkasuhteessa;
- 2) kokouspalkkiota, henkilökohtaista luento- ja esitelmäpalkkiota, hallintoelimen jäsenyydestä saatua palkkiota, toimitusjohtajan palkkiota, avoimen yhtiön ja kommandiittiyhtiön yhtiömiehen nostamaa palkkaa sekä luottamustoimesta saatua korvausta.

Ehdotettu muutos tarkoittaisi sitä, että työhuonevähennystä ei enää myönnettäisi palkkatulon hankkimisesta johtuvana menona säännöksessä tarkoitettussa asunnossa tai vapaa-ajan asunnossa tapahtuvan työskentelyn perusteella. Vähennystä ei saisi kaavamaisena vähennyksenä eikä todellisten kustannusten mukaan laskettuna vähennyksenä.

Verovelvollinen voi käyttää säännöksessä tarkoitettua asuntoa myös muiden tuloverolain mukaan verotettavien tulojen kuin palkkatulojen hankintaan. Esimerkiksi freelancerit ja taiteilijat voivat saada tulonsa muuna kuin palkkatulona, jolloin heillä on myös velvollisuus itse järjestää itselleen työtilat. Muiden kuin palkkatulojen hankinnan kohdalla työhuonevähennykselle on näin ollen erilaiset perusteet. Tämän johdosta ehdotetaan, että verovelvollisen käyttäessä säännöksessä tarkoitettua asuntoa muiden veronalaisen tulojen kuin palkkatulojen hankintaan, verovelvollisella olisi oikeus vähentää asunnon käytöstä tulon hankkimisesta johtuvina kustannuksina enintään Verohallinnon määräämän työhuonevähennyksen määrä. Verohallinto määräisi ehdotettavan valtuutuslainsäädännön nojalla kaavamaisen työhuonevähennyksen määrän vuosittain perustuen tulonhankkimistoiminnan määrään ja laajuuteen sekä työhuoneen kohtuullisiin keskimääräisiin kustannuksiin. Verohallinto vahvistaa jo nykyisin kaavamaisen työhuonevähennyksen määrän kolmiportaisena vähennyksenä.

Ehdotetun muutoksen myötä työhuonevähennystä ei voisi enää saada säännöksessä tarkoitettujen asuntojen kustannusten perusteella palkkatulon hankkimisesta johtuvana menona. Näin ollen esimerkiksi työsuhteessa tehtävien etätyöiden perusteella ei enää myönnettäisi työhuonevähennystä. Muiden tuloverolain mukaan verotettavien tulojen hankinnasta johtuvana menona kyseisten asuntojen kustannuksista voitaisiin myöntää Verohallinnon vahvistaman kaavamaisen työhuonevähennyksen määrä. Näin ollen esimerkiksi freelancerit ja taiteilijat voisivat saada omassa asunnossa työskentelyn perusteella Verohallinnon vahvistaman kaavamaisen työhuonevähennyksen. Myös esimerkiksi työkorvauksena pidettävää omaishoidon hoitopalkkiota saavat omaishoitajat voisivat jatkossakin saada kaavamaisen työhuonevähennyksen. Tuloverolain mukaan verotettavien tulojen osalta työhuonevähennystä ei voisi saada säännöksessä tarkoitettujen asuntojen perusteella todellisten kustannusten mukaisena.

Ehdotetulla muutoksella ei olisi vaikutusta elinkeinoverolain tai maatilatalouden tuloverolain perusteella tehtäviin vähennyksiin. Muutoksella ei siten olisi vaikutusta esimerkiksi elinkeinonharjoittajille myönnettävään työhuonevähennykseen.

64 §. Luontoisetu. Pykälän 4 momentti ehdotetaan kumottavaksi, koska työsuhdepolkupyörän verovapaa etuus ehdotetaan poistettavaksi. Työnantaja voisi edelleen tarjota työntekijälle työsuhdepolkupyörän kuten nykyisinkin. Verovapaan osuuden poistamisen myötä etu olisi jatkossa veronalainen luontoisetu ja se arvostettaisiin käypään arvoon. Polkupyöraetu arvostetaan jo nykyisin käypään arvoonsa Verohallinnon luontoisetupäätöksen 27 §:ssä määrättyllä tavalla.

Muutosta sovellettaisiin polkupyöraetuihin, joiden käyttöönottoon työnantaja ja työntekijä olisivat sitoutuneet 24.4.2025 tai sen jälkeen. Polkupyöraetu olisi edelleen verovapaata tuloa 1 200 euroon saakka vuodessa niissä tilanteissa, joissa työntekijä ja työnantaja olisivat sitoutuneet polkupyöraedun käyttöönottoon 23.4.2025 tai sitä ennen. Työntekijän ja työnantajan katsottaisiin sitoutuneen polkupyöraedun käyttöönottoon, kun pyörän hankinnasta on tehty sitova sopimus. Verovapaus koskisi vain sitä sopimuskokonaisuutta, johon työnantaja ja työntekijä olisivat sitoutuneet ennen edellä mainittua ajankohtaa tietyn työsuhdepyörän hankkimiseksi. Jos esimerkiksi työsuhdepyörä vaihtuisi tai se siirrettäisiin toiselle työntekijälle tai työnantajalle, kyse olisi uudesta edusta, joka olisi veronlainen etu koko käyvästä arvostaan. Myös sopimuksen sisältöön tehtävät muut muutokset tarkoittaisivat uuden edun muodostumista. Jos polkupyöraetu olisi toteutettu leasing sopimuksella tai muulla vastaavalla sopimusjärjestelyllä, 1 200 euron verovapautta sovellettaisiin kyseisen sopimuskauden loppuun saakka. Jos työnantaja omistaisi

polkupyöraetuna olevan polkupyörän, verovapaus soveltuisi siihen asti, kun viisi vuotta on kulunut edun käyttöönnotosta. Viiden vuoden aika vastaisi Verohallinnon luontoisetupäätöksellä määriteltä edun käyvän arvon laskennassa käytettävää hankintahinnan jaksotusta.

Työsuhdepolkupyöra olisi siten veronalainen etu koko käyvästä arvostaan vuodesta 2026 alkaen, jos työnantaja ja työntekijä olisivat sitoutuneet polkupyöraedun käyttöönottoon 24.4.2025 tai sen jälkeen. Tätä ennen sovittuihin polkupyöraetuihin sovellettaisiin edellä mainittua siirtymäaikaa. Siirtymäajan jälkeen polkupyöraetu olisi kaikissa tilanteissa veronalainen etu käyvästä arvostaan.

95 §. Tulonhankkimisvähennys. Pykälän 1 momentin 2 kohdasta ehdotetaan poistettavaksi maininta työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksuista, koska kyseisten maksujen verovähennysoikeus ehdotetaan poistettavaksi.

106 §. Perusvähennys. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että perusvähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin 4 115 eurosta 4 270 euroon. Perusvähennys tulisi täysimääräisenä myönnettäväksi päivärahatuloa saavalla 4 270 euron vuosituloilla, palkkatuloa saavalla noin xxx euron ja eläketuloa saavalla noin xxxx euron vuosituloilla. Perusvähennyksen vaikutus ulottuisi päivärahatulon saajalla noin xxxx euron vuosituloille, palkkatulon saajalla noin xxxx euron ja eläketulon saajalla noin xxxx euron vuosituloille.

110 §. Tulon jaksottamista koskeva yleissäännös. Pykälän 2 momentti ehdotetaan kumottavaksi. Luovutusvoiton jaksottamisesta säädettäisiin 110 a §:ssä.

110 a §. Luovutusvoiton jaksottaminen. Tuloverolakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 110 a §, jossa säädettäisiin luovutusvoiton jaksottamisesta.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin luovutusvoiton jaksottamisen pääsäännöistä. Luovutusvoitto katsottaisiin sen verovuoden tuloksi, jona kauppa tai vaihto on tehty tai muu luovutus on tapahtunut. Myös luovutustappio jaksotettaisiin nykyiseen tapaan sille verovuodelle, jona sitova kauppa tai muu luovutus on tapahtunut. Momentti vastaisi nykyistä 110 §:n 2 momenttia.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin ehdollista lisäkauppahintaa koskevasta poikkeuksesta luovutusvoiton jaksottamiseen. Jos luovutussopimuksessa olisi sovittu ehdollisesta lisäkauppahinnasta, joka tulee suoritettavaksi vasta luovutussopimuksessa määritellyn ehdon täytyessä ja jonka suorittamisvelvollisuus ja määrä vahvistuvat kaupantekovuoden jälkeen, luovutusvoitto verotettaisiin lisäkauppahinnan osalta sen verovuoden tulona, jona lisäkauppahinnan suorittamisvelvollisuus ja määrä ovat vahvistuneet.

Kaupantekovuoden tulona verotettaisiin se osa luovutusvoitosta, joka perustuu kaupantekovuoden aikana vahvistuneeseen luovutushintaan. Jos luovutussopimuksessa olisi sovittu ehdollisesta lisäkauppahinnasta, jonka suorittamisvelvollisuus ja määrä eivät vahvistuisi vielä kaupantekovuoden aikana, luovutusvoitto ei lisäkauppahinnan osalta verotettaisi kaupantekovuoden tulona. Luovutusvoitto verotettaisiin lisäkauppahinnan osalta sen verovuoden verotuksessa, jona lisäkauppahinnan suorittamisvelvollisuus ja määrä vahvistuvat. Toisin kuin nykyisin, luovutusvoitto verotettaisiin ehdollisen lisäkauppahinnan vahvistumisvuoden verotuksessa myös silloin, kun lisäkauppahinta vahvistuisi kaupantekovuoden jälkeen mutta ennen kaupantekovuoden verotuksen päättymistä.

Jos luovutussopimuksessa olisi sovittu lisäkauppahinnan vähimmäismäärästä, ei kyse olisi vähimmäismäärän osalta ehdollisesta lisäkauppahinnasta, vaikka lisäkauppahinnan kokonaismäärä vahvistuisi vasta kaupantekohetkeä myöhemmin. Lisäkauppahinnan vähimmäismäärän

maksuajankohdalla ei olisi merkitystä. Luovutusvoiton jaksottamista koskevan pääsäännön mukaisesti luovutussopimuksessa sovittu lisäkauppahinnan vähimmäismäärä otettaisiin luovutusvoittoa laskettaessa huomioon luovutushintana jo kaupantekovuoden verotuksessa.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin menettelystä, jolla määritettäisiin lisäkauppahintaan kohdistuvan luovutusvoiton osuus. Jos luovutuksesta tulisi suoritettavaksi kaupantekovuoden jälkeen vahvistuvaa lisäkauppahintaa, määritettäisiin lisäkauppahintaan kohdistuva osuus luovutusvoitosta laskemalla lisäkauppahinnan vahvistumisvuoden verotuksessa luovutusvoitto kokonaan uudelleen käyttämällä luovutushintana lisäkauppahinnan vahvistumisvuoteen mennessä vahvistuneen luovutushinnan osien yhteismäärää. Näin lasketusta luovutusvoitosta verotettaisiin lisäkauppahinnan vahvistumisvuoden verotuksessa luovutusvoittona määrä, joka ylittää samasta luovutuksesta aiempina vuosina luovutusvoittona verotetun määrän. Jos luovutussopimuksessa olisi sovittu useasta eri vuosina vahvistuvasta lisäkauppahinnasta, sovellettaisiin samaa menettelyä kaikkien lisäkauppahinnan vahvistumisvuosien verotuksessa.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin lisäksi luovutustappion muuttamisesta lisäkauppahinnan perusteella. Jos luovutuksesta, josta tulee suoritettavaksi kaupantekovuoden jälkeen vahvistuvaa lisäkauppahintaa, olisi aiempina verovuonna vahvistettu tappio, oikaistaisiin vahvistettu tappio määräaikaisten estämättä vastaamaan uudelleen lasketun luovutusvoiton tai luovutustappion määrää. Jos luovutuksesta, josta on kaupantekovuoden verotuksessa vahvistettu tappiota, tulisi suoritettavaksi kaupantekovuoden jälkeen vahvistuvaa lisäkauppahintaa, muodostuisi luovutustappio luovutusvoittoa uudelleen laskettaessa vahvistettua pienemmäksi tai poistuisi kokonaan. Luovutustappion muutos huomioitaisiin verotuksessa oikaisemalla luovutustappion määrää sen verovuoden verotuksessa, jona luovutustappio on vahvistettu. Jos lisäkauppahinnan vahvistumisvuoden verotuksessa luovutusvoittoa uudelleen laskettaessa luovutus olisi edelleen tappiollinen, oikaistaisiin vahvistettua luovutustappiota vastaamaan uudelleen lasketun luovutustappion määrää. Jos luovutuksesta muodostuisi uudelleen laskettaessa luovutusvoittoa, poistettaisiin vahvistettu luovutustappio kokonaan ja lisäksi lisäkauppahinnan vahvistumisvuoden verotuksessa verotettaisiin luovutusvoittona uudelleen lasketun luovutusvoiton määrä.

Tappioiden määrää voitaisiin oikaista verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 56 §:ssä verotuksen oikaisulle säädetyin määräin ja uudelleen harkinnan kiellon estämättä. Oikaisu voitaisiin tehdä myös siitä huolimatta, että luovutusvuodelta vahvistettava luovutustappio ja sen määrä olisi oikaisua tehtäessä jo ehditty ratkaista valitukseen annetulla päätöksellä muun asian kuin lisäkauppahintaan perustuvan oikaisun osalta.

Esimerkki 1: Henkilö A on 15.3.2015 ostanut Yritys Oy:n osakkeet 60 000 eurolla. Hän myy osakkeet 1.2.2026 tehtävällä kaupalla. Kauppakirjan mukaan kauppahinnasta maksetaan 100 000 euroa kaupanteon yhteydessä. Lisäkauppahintana sovitaan maksettavaksi 30 prosenttia Yritys Oy:n tilikaudien 2026 ja 2027 vahvistettujen tilinpäätösten mukaisista tilikaudien voitoista. Kauppakirjan mukaan tilikaudelta maksettava lisäkauppahinta todetaan tilikautta seuraavan huhtikuun lopussa eli 30.4.2027 ja 30.4.2028, kun tilinpäätökset vahvistetaan.

A:n vuoden 2026 verotuksessa luovutushinnaksi katsotaan kaupanteon yhteydessä maksettu 100 000 euroa. Hankintameno-olettama (40 prosenttia, 40 000 euroa) on A:lle epäedullisempi, joten voitto lasketaan A:n todellisen hankintamenon (60 000 euroa) mukaan. A:n vuoden 2026 veronalaisen luovutusvoiton määrä on siten 40 000 euroa (100 000 - 60 000).

Yritys Oy:n 30.4.2027 vahvistettu tilikauden 2026 tilinpäätös osoittaa tilikauden voitoksi 100 000 euroa. Lisäkauppahintaehdon mukaisesti A:lle suoritetaan vahvistetun tilinpäätöksen perusteella lisäkauppahintana 30 000 euroa. Lisäkauppahinnan vahvistumisen perusteella luovutusvoitto lasketaan uudelleen A:n verovuoden 2027 verotuksessa. Luovutusvoiton määrä

lasketaan siten, että luovutushinnaksi katsotaan kaikkien vahvistuneiden luovutushinnan osien yhteismäärä 130 000 euroa ($100\,000 + 30\,000$). Hankintameno-olettama (40 prosenttia, 52 000 euroa) on A:lle epäedullisempi, joten voitto lasketaan A:n todellisen hankintamenon (60 000 euroa) mukaan. Uudelleen lasketusta luovutusvoitosta (70 000 euroa) verotetaan verovuoden 2027 verotuksessa se osa, joka ylittää verovuoden 2026 verotuksessa samasta luovutuksesta verotetun luovutusvoiton (40 000 euroa) määrän. Vuonna 2027 verotettavan luovutusvoiton määrä on siten 30 000 euroa ($70\,000 - 40\,000$).

Yritys Oy:n 30.4.2028 vahvistettu tilikauden 2027 tilinpäätös osoittaa tilikauden voitoksi 150 000 euroa. Lisäkauppahintaehdon mukaisesti A:lle suoritetaan vahvistetun tilinpäätöksen perusteella lisäkauppahintaa 45 000 euroa. Lisäkauppahinnan vahvistumisen johdosta luovutusvoitto lasketaan uudelleen A:n verovuoden 2028 verotuksessa. Luovutusvoiton määrä lasketaan siten, että luovutushinnaksi katsotaan kaikkien vahvistuneiden luovutushinnan osien yhteismäärä 175 000 euroa ($100\,000 + 30\,000 + 45\,000$). Hankintameno-olettama (40 prosenttia, 70 000 euroa) on A:lle edullisempi kuin todellinen hankintameno (60 000 euroa), joten voitto lasketaan A:n hankintameno-olettaman mukaan. Uudelleen lasketusta luovutusvoitosta 105 000 euroa ($175\,000 - 70\,000$) verovuoden 2028 verotuksessa verotetaan se osa, joka ylittää verovuosien 2026 ja 2027 verotuksissa samasta luovutuksesta verotetun luovutusvoiton määrän 70 000 euroa ($40\,000 + 30\,000$) määrän. Vuonna 2028 verotettavan luovutusvoiton määrä on siten 35 000 euroa.

Esimerkki 2: Henkilö B on 1.9.2024 ostanut Firma Oy:n osakkeet 60 000 eurolla. Hän myy osakkeet 1.8.2026 tehtävällä kaupalla. Kauppakirjan mukaan kauppahinnasta maksetaan 50 000 euroa kaupanteon yhteydessä. Lisäkauppahinnan suorittamisvelvollisuus on sidottu kaupan kohteen kaupantekohetkellä arvioidun odotetun tuloskehityksen ylittämiseen (tilikausien 2027–2029 keskimääräisen liikevoiton määrä, joka ylittää 100 000 euroa). Kauppakirjan mukaan lisäkauppahinta todetaan 30.4.2030, jolloin tilikauden 2029 tilinpäätös vahvistetaan.

Vuoden 2026 verotuksessa luovutushinnaksi katsotaan kaupanteon yhteydessä maksettu 50 000 euroa. Vuoden 2026 vähennyskelpoisen luovutustappion määrä on 10 000 euroa ($50\,000 - 60\,000$).

Firma Oy:n 2027 tilinpäätös osoittaa liikevoittoa 115 000 euroa, 2028 tilinpäätös 100 000 euroa ja 2029 tilinpäätös 145 000 euroa. Vuosien 2027–2029 keskimääräinen liikevoitto on siten 120 000 euroa. B:lle suoritetaan lisäkauppahintaehdon mukaisesti vahvistetun tilinpäätöksen perusteella lisäkauppahintaa 20 000 euroa. Lisäkauppahinnan vahvistumisen seurauksena verovuoden 2030 verotuksessa luovutusvoitto lasketaan uudelleen. Luovutusvoiton määrä lasketaan siten, että kaikkien vahvistuneiden luovutushinnan osien yhteismäärästä 70 000 euroa ($50\,000 + 20\,000$) vähennetään hankintameno 60 000 euroa. Alle 10 vuoden omistajan perusteella määräytyvä 20 prosentin hankintameno-olettama 14 000 euroa on verovelvolliselle epäedullinen, joten voitto lasketaan todellisen hankintamenon mukaisesti. Uudelleen laskettu luovutusvoitto 10 000 euroa ($70\,000 - 60\,000$) verotetaan verovuoden 2030 tulona. Verovuoden 2026 verotusta oikaistaan verovelvollisen vahingoksi 31.12.2029 päättyneen verotuksen oikaisun määräajan ja muiden oikaisun edellytysten estämättä ja verotuksessa vahvistettu luovutustappio 10 000 euroa poistetaan.

Esimerkki 3: Henkilö C on 24.3.2025 ostanut Liike Oy:n osakkeet 50 000 eurolla. Hän myy osakkeet 1.4.2027 tehtävällä kaupalla. Kauppakirjan mukaan kauppahinnasta maksetaan 25 000 euroa kaupanteon yhteydessä. Lisäkauppahintaa sovitaan maksettavaksi 50 prosenttia Liike Oy:n tilikauden 2027 vahvistetun tilinpäätöksen mukaisesta tilikauden voitosta. Kauppakirjan mukaan lisäkauppahinta todetaan 30.4.2028, jolloin tilikauden 2027 tilinpäätös vahvistetaan.

Vuoden 2027 verotuksessa luovutushinnaksi katsotaan kaupanteon yhteydessä maksettu 25 000 euroa. Vuoden 2027 verotuksessa vahvistetaan luovutustappiota 25 000 euroa (25 000 - 50 000).

Liike Oy:n 30.4.2028 vahvistettu tilikauden 2027 tilinpäätös osoittaa tilikauden voitoksi 30 000 euroa. C:lle suoritetaan lisäkauppaehdon mukaisesti vahvistetun tilinpäätöksen perusteella lisäkauppahintaa 15 000 euroa. Lisäkauppahinnan vahvistumisen seurauksena verovuoden 2028 verotuksessa luovutusvoitto lasketaan uudelleen. Luovutusvoiton määrä lasketaan siten, että luovutushinnaksi katsotaan kaikkien vahvistuneiden luovutushinnan osien yhteismäärä 40 000 euroa (25 000 + 15 000), josta vähennetään hankintameno 50 000 euroa. Uudelleen laskettu luovutustappio on 10 000 euroa. Verovuoden 2027 verotusta oikaistaan verovelvollisen vahingoksi ja luovutustappio muutetaan 10 000 euroksi. Verovuodelle 2028 ei muodostu verotettavaa luovutusvoittoa eikä vahvistettavaa luovutustappiota.

124 §. Veron määräytyminen. Pykälän 4 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että lainkohdassa tarkoitetun eläketulon lisäveron veroprosenttia alennettaisiin nykyisestä 5,85 prosentista 4 prosenttiin. Lisäksi tulorajaa, jonka ylittävstä tulon osasta eläketulon lisäveroa on suoritettava, korotettaisiin nykyisestä 47 000 eurosta 57 000 euroon. Ehdotetun muutoksen myötä eläketulon lisäveroa olisi suoritettava 4 prosenttia siltä osin kuin eläketulo vähennettynä eläketulovähennyksen määrällä ylittää 57 000 euroa.

125 §. Työtulovähennys. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että työtulovähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin 3 225 eurosta 3 435 euroon. Vähennyksen ensimmäisen poistuman tulorajaa ehdotetaan korotettavaksi nykyisestä 24 250 eurosta 35 000 euroon ja ensimmäinen poistumaprosentti alennettaisiin 2,22 prosentista 2 prosenttiin. Vähennys alkaisi näin ollen poistumaan puhtaan ansiotulon ylittäessä 35 000 euroa ja poistuma olisi 2 prosenttia 35 000 euroa ylittävstä osasta. Vähennys poistuisi edellä mainitulla tavalla puhtaan ansiotulon 50 450 euroon saakka eikä vähennys enää pienenisä tämän tulorajan ylittävältä osalta. Muutoksen jälkeen työtulovähennys ei siten poistuisi kokonaan, vaan se saavuttaisi poistuman jälkeisen enimmäismäärän puhtaan ansiotulon ollessa 50 450 euroa ja myönnettäisiin samansuuruisena tätä suuremmilla tulotasolla.

Työtulovähennyksen poistuman uudistaminen on osa kokonaisuutta, jossa ansiotuloverotusta ehdotetaan kevennettäväksi ja ylimmät marginaaliveroprosentit alennettavaksi noin 52 prosenttiin. Työtulovähennyksen kautta veronkevennystä kohdennetaan työn verotukseen.

Pykälän 4 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että työtulovähennyksen lapsikorotusta kasvatettaisiin nykyisestä 50 eurosta 105 euroon. Muutoksen jälkeen työtulovähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin 105 eurolla jokaisesta alaikäisestä lapsesta, jonka huoltaja verovelvollinen on verovuoden päättyessä. Yksinhuoltajille vähennys myönnettäisiin nykyiseen tapaan kaksinkertaisena eikä vähennyksen myöntämisperusteisiin ehdoteta muutoksia.

7.3 Verotusmenettelylaki

16 §. Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi, koska työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen verovähennysoikeudesta luovutaan. Säännöksestä poistettaisiin työmarkkinajärjestöjen velvollisuus ilmoittaa tiedot jäsenmaksuista. Työttömyyskassamaksuja koskevat tiedot ilmoitettaisiin edelleen nykyiseen tapaan. Muutos koskisi vuoden 2026 verotusta varten annettavia tietoja.

7.4 Varainsiirtoverolaki

7 §. Veron suorittamisajankohta. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti, jossa säädettäisiin ehdollisesta lisävastikkeesta suoritettavan varainsiirtoveron suorittamisajankohdasta kiinteistön luovutuksessa. Jos kiinteistön luovutussopimuksessa olisi sovittu lisävastikkeesta, jonka suorittamisvelvollisuus tai määrä ovat vahvistuneet sen jälkeen, kun vero olisi 1 momentin veron suorittamisajankohtaa koskevan pääsäännön mukaan tullut suorittaa, vero olisi tältä osin suoritettava kahden kuukauden kuluessa siitä, kun lisävastikkeen määrä ja suorittamisvelvollisuus ovat vahvistuneet. Jos luovutussopimuksessa on sovittu lisävastikkeen vähimmäismäärästä, ei kyse ole vähimmäismäärän osalta ehdollisesta lisävastikkeesta, vaikka lisävastikkeen lopullinen määrä vahvistuisi vasta tätä myöhemmin. Lisävastikkeen vähimmäismäärän maksuajankohdalla ei ole merkitystä. Säännös vastaisi sisällöltään 21 §:ään ehdotettua arvopaperin luovutuksesta suoritettavan veron suorittamisajankohtaa koskevaa muutosta.

Veron suorittamisen määräaika määräytyisi ehdollisen lisävastikkeen vahvistumisajankohdan perusteella silloin, kun lisävastike vahvistuisi määräajassa haetun lainhuudon tai kirjaamisen hakemisen jälkeen. Jos lainhuutoa tai kirjaamista ei haettaisi määräajassa tai sitä ei olisi haettava, sovellettaisiin lisävastikkeen vahvistumiseen perustuvaa veron suorittamisen määräaikaa silloin, kun lisävastikkeen suoritusvelvollisuus ja määrä vahvistuisivat sen jälkeen, kun luovutussopimuksen tekemisestä on kulunut kuusi kuukautta.

Jos ehdollisen lisävastikkeen perusteella suoritettavaan varainsiirtoveroon sovellettaisiin sen vahvistumisen perusteella määräytyvää veron suorittamisen määräaikaa, olisi varainsiirtoverolain 30 §:n nojalla myös vero lisävastikkeen osalta ilmoitettava tavanomaisen luovutussopimuksen tekemisajankohdan perusteella määräytyvän määräajan sijaan kahden kuukauden kuluessa siitä, kun lisävastikkeen suorittamisvelvollisuus ja määrä ovat vahvistuneet. Ehdotetun muutoksen myötä luovutuksensaajan ei olisi suoritettava veroa arvioidun ehdollisen lisävastikkeen perusteella. Jos lisävastikkeen määrä vahvistuisi VSVL 7 §:n 1 momentin mukaiseen veron suorittamisen määräaikaan mennessä, olisi vero kuitenkin suoritettava myös lisävastikkeesta samassa pääsäännön mukaisessa määräajassa.

Esimerkki: Yhtiö D ostaa kiinteistön 30.6.2026 allekirjoitetulla luovutussopimuksella. Sopimuksen mukaan luovutuksesta suoritetaan vastiketta 2 miljoonaa euroa. Vastike on määritetty sillä oletuksella, että kiinteistölle osoitetaan laadittavassa asemakaavassa 2 500 kerrosneliömetriä rakennusoikeutta asuinrakennuksia varten. Luovutussopimuksessa on lisäksi sovittu ehdollisesta lisävastikkeesta, joka tulee suoritettavaksi, jos asemakaavassa osoitettu asuinrakennusten rakennusoikeus ylittää 2 500 kerrosneliömetriä. Lisävastikkeen määräksi on sovittu 800 euroa jokaiselta 2 500:n ylittävältä kerrosneliömetriltä.

Asemakaava, jossa yhtiö D:n ostamalle kiinteistölle osoitetaan rakennusoikeutta asuinrakennuksille 3 000 kerrosneliömetriä, tulee lainvoimaiseksi 20.11.2026. Lisävastikkeen määräksi vahvistuu siten 400 000 euroa (500 x 800 euroa). Yhtiö D ei ole hakenut kiinteistölle lainhuutoa asemakaavan vahvistumiseen mennessä. Yhtiö D:n tulee siten suorittaa varainsiirtovero myös lisävastikkeesta lainhuudon hakemiseen mennessä. Vero on suoritettava kuitenkin viimeistään kuuden kuukauden kuluessa luovutussopimuksen tekemisestä eli 30.12.2026. Jos yhtiö D olisi hakenut saannolleen lainhuutoa ennen lisävastikkeen vahvistumista 20.11.2026, olisi lisävastikkeesta tullut suorittaa varainsiirtovero 2 kuukauden kuluessa lisävastikkeen vahvistumisesta eli 20.1.2027 mennessä.

21 §. Veron suorittamisajankohta. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 5 momentti, jossa säädettäisiin arvopaperin luovutuksen johdosta suoritettavan ehdollisen lisävastikkeen varainsiirtoveron suorittamisajankohdasta. Jos luovutussopimuksessa on sovittu lisävastikkeesta,

jonka suorittamisvelvollisuus tai määrä vahvistuvat sen jälkeen, kun vero olisi tullut suorittaa, vero olisi tältä osin suoritettava kahden kuukauden kuluessa siitä, kun lisävastikkeen määrä ja suorittamisvelvollisuus ovat vahvistuneet. Jos luovutussopimuksessa on sovittu lisävastikkeen vähimmäismäärästä, ei kyse ole vähimmäismäärän osalta sellaisesta lisävastikkeesta, jonka suorittamisvelvollisuus tai määrä vahvistuvat vasta veron suorittamisen määräajan jälkeen, vaikka lisävastikkeen lopullinen määrä vahvistuisi vasta tätä myöhemmin. Lisävastikkeen vähimmäismäärän maksuajankohdalla ei ole merkitystä. Säännös vastaisi sisällöltään 7 §:ään ehdotettua kiinteistön luovutuksesta suoritettavan veron suorittamisajankohtaa koskevaa muutosta.

Veron suorittamisen määräaika määräytyisi lisävastikkeen vahvistumisajankohdan perusteella pääsääntöisesti silloin, kun lisävastikkeen määrä vahvistuisi sen jälkeen, kun luovutussopimuksen tekemisestä on kulunut kaksi kuukautta. Jos luovutuksesta olisi lain mukaan suoritettava vero luovutussopimuksen tekemisen yhteydessä, olisi luovutussopimuksen tekemisen jälkeen vahvistuvan lisävastikkeen perusteella suoritettava vero kahden kuukauden kuluessa lisävastikkeen vahvistumisesta.

Jos ehdollisen lisävastikkeen perusteella suoritettavaan varainsiirtoveroon sovellettaisiin sen vahvistumisen perusteella määräytyvää veron suorittamisen määräaikaa, olisi varainsiirtoverolain 30 §:n nojalla myös vero lisävastikkeen osalta ilmoitettava tavanomaisen kahden kuukauden kuluessa siitä, kun lisävastikkeen suorittamisvelvollisuus ja määrä ovat vahvistuneet.

Ehdotetun muutoksen myötä luovutuksensaajan ei olisi suoritettava veroa arvioidun ehdollisen lisävastikkeen perusteella. Jos lisävastike vahvistuisi ennen kuin luovutuksesta olisi veron suorittamisajankohtaa koskevan pääsäännön mukaan suoritettava veroa ja vero olisi siten suoritettava myös lisävastikkeen osalta suorittamisajankohtaa koskevan pääsäännön mukaisesti, olisi lisävastikkeen määrä myös tällaisessa tilanteessa vahvistunut veron suorittamisen määräaikaan mennessä.

Esimerkki: Henkilö E ostaa julkisesti noteeraamattoman F Oy:n osakkeita 1.2.2027 allekirjoitetulla luovutussopimuksella. Sopimuksen mukaan luovutuksesta suoritetaan vastiketta 6 miljoonaa euroa. Luovutussopimuksessa sovitaan maksettavaksi lisävastikkeena 50 prosenttia F Oy:n 31.12.2026 päättyneen tilikauden vahvistetun tilinpäätöksen mukaisesta tilikauden voitosta. Lisävastike sovitaan vahvistettavaksi 15.5.2027.

Henkilö E:n on suoritettava varainsiirtoveroa perusvastikkeen perusteella 90 000 euroa 1.4.2027 mennessä. Lisävastikkeen määräksi vahvistuu 15.5.2027 500 000 euroa. Henkilö E:n on suoritettava varainsiirtoveroa lisävastikkeesta 7 500 euroa viimeistään 15.7.2027. Jos lisävastikkeen määrä olisi vahvistunut ennen peruskauppahinnan ilmoittamisen määräaikaa 1.4.2027, olisi myös lisävastikkeen osalta tullut suorittaa varainsiirtovero 1.4.2027 mennessä.

24 §. Arvopaperin siirtoa rekisteröitäessä esitettävät tiedot ja yhteisön vastuu. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siihen lisättäisiin säännös riittävästä selvityksestä veron suorittamisesta tilanteissa, joissa luovutussopimuksessa on sovittu ehdollisesta lisävastikkeesta. Jos luovutussopimuksessa olisi sovittu 21 §:n 5 momentissa tarkoitettusta lisävastikkeesta, riittävänä selvityksenä veron suorittamisesta pidettäisiin selvitystä siitä, että muu kuin lisävastikkeesta rekisteröinnin jälkeen suoritettava vero on suoritettu tai peritty.

Ehdollisen lisävastikkeen suorittamisvelvollisuus ja määrä voivat vahvistua huomattavasti luovutussopimuksen tekemisen jälkeen. Ehdotettu sääntely olisi tarpeen, jotta osake- tai osuustodistusluetteloon merkitseminen eivät viivästyisi kohtuuttomasti luovutussopimuksessa sovitun ehdollisen lisävastikkeen vuoksi.

29 §. Kiinteistön luovutuksesta esitettävä selvitys. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös riittävästä selvityksestä veron suorittamisesta tilanteessa, jossa luovutussopimuksessa on sovittu ehdollisesta lisävastikkeesta. Jos luovutussopimuksessa olisi sovittu 7 §:n 2 momentissa tarkoitettusta lisävastikkeesta, riittävänä selvityksenä veron suorittamisesta pidettäisiin selvitystä siitä, että muu kuin lisävastikkeesta lainhuudon tai kirjaamisen hakemisen jälkeen suoritettava vero on suoritettu tai peritty.

Ehdollisen lisävastikkeen suorittamisvelvollisuus ja määrä voivat vahvistua huomattavasti luovutussopimuksen tekemisen jälkeen. Ehdotettu sääntely olisi tarpeen, jotta lainhuudon myöntäminen ja omistusoikeuden kirjaaminen eivät viivästyisi kohtuuttomasti luovutussopimuksessa sovitun ehdollisen lisävastikkeen vuoksi.

7.5 Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta

2 §. Ulkomailta tulevan palkansaajan määritelmä. Pykälän 1 momentin 4 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että ulkomailta tulevana palkansaajana voidaan pitää myös henkilöä, jolla on Suomen kansalaisuus. Henkilön, kansalaisuudesta riippumatta, tulee täyttää myös muut avainhenkilölain mukaiset edellytykset, jotta häntä voidaan pitää laissa tarkoitettuna ulkomailta tulevana palkansaajana.

Pykälän 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että momenttiin lisätään määräykset Suomen kansalaisten osalta. Suomen kansalaista voidaan pitää ulkomailta tulevana palkansaajan enintään 24 kuukauden ajan laissa tarkoitettuna työn alkamisesta. Suomen kansalaista ei tätä ennen ole voitu pitää laissa tarkoitettuna ulkomailta tulevana palkansaajana laisinkaan. Ulkomaan kansalaisten osalta edun soveltamisen kesto ei ehdoteta muutoksia.

Avainhenkilölain laajentaminen koskemaan Suomen kansalaisia ei olisi EUT-sopimuksen vastaista syrjintää, sillä muutos ei saata ulkomaan kansalaisia Suomen kansalaisia epäedullisempaan asemaan. Ulkomaan kansalaisten osalta veroetus ja sen edellytykset säilyvät ennallaan. Muutos koskee yksinomaan sitä, että ulkomaan kansalaisten kanssa samanlaisissa tilanteissa olevat Suomen kansalaiset pääsisivät jatkossa edun piiriin. Avainhenkilön lähdeveroa voitaisiin Suomen kansalaisen osalta soveltaa kuitenkin enintään 24 kuukauden ajan, kun ulkomaan kansalaisen osalta soveltamisaika säilyisi 84 kuukaudessa.

3 §. Veron peruste ja määrä. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että palkkatulon lähdevero alennettaisiin 32 prosentista 25 prosenttiin. Muutos koskisi 1.1.2026 tai sen jälkeen maksettua avainhenkilölaissa tarkoitettua työskentelystä saatua palkkaa.

7 §. Lain soveltaminen Ahvenanmaan maakunnassa. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että kunnallisveroa Ahvenanmaan maakuntaan kuuluvalla kunnalla suorittamaan velvollisen avainhenkilön palkkatulon lähdeveroa alennettaisiin 14,5 prosentista 7,3 prosenttiin. Jos pykälän soveltamisen edellytykset olisivat olemassa, asiasta olisi jatkossakin tehtävä merkintä palkansaajan verokorttiin. Muutos koskisi 1.1.2026 tai sen jälkeen maksettua avainhenkilölaissa tarkoitettua työskentelystä saatua palkkaa.

7.6 Laki elinkeinotulon verottamisesta

8 §. Pykälän 1 momentin 9 kohta kumottaisiin.

16 §. Pykälän uudeksi 12 kohdaksi lisättäisiin säännös, jonka mukaan tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneita menoja eivät olisi jäsenmaksut sellaisessa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä, jolla on tai voisi sen omien sääntöjen tai yhtiöjärjestyksen mukaan olla

työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita. Vähennyskelvottomuuden kannalta merkityksellisenä ei pidettäisi pelkästään nimenomaista mainintaa työmarkkinatoimintaan liittyvistä tavoitteista, vaan ratkaisevaa olisi, että yhdistyksen tai muun oikeushenkilön säännöt tai yhtiöjärjestys mahdollistaisi tällaisten tavoitteiden edistämisen. Esimerkiksi jos yhdistyksen sääntöjen mukaan sen tarkoituksena olisi yleisluontoisesti muotoiltu yritystoiminnan edellytysten parantaminen, pidettäisiin tällaiselle yhdistykselle suoritettuja jäsenmaksuja vähennyskelvottomina, jollei säännöissä nimenomaisesti suljettaisi pois työmarkkinatoimintaan liittyvien tavoitteiden edistämistä. Säännöstä tulkittaisiin siten laajasti, ja vähennyskelpoisia olisivat jatkossa lähinnä vain jäsenmaksut sellaisissa yritystoiminnan edistämiseen tähtäävissä yhdistyksissä ja muissa oikeushenkilöissä, joiden tarkoituksena olisi esimerkiksi tietyn teknologian käyttöönoton edistäminen ja joiden säännöt eivät mahdollistaisi niiden edistävän työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita.

Pykälän uudessa 13 kohdassa säädettäisiin, että vähennyskelpoisia eivät olisi myöskään jäsenmaksut sellaisissa yhdistyksissä tai muissa oikeushenkilöissä, jotka itse olisivat jäseninä työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita edistävässä toimijoissa. Säännös olisi tarpeen, koska usein työmarkkinatoimintaa koskeva edunvalvonta on keskitetty keskusjärjestöihin, joiden jäseninä on toimialakohtaisia järjestöjä tai paikallisjärjestöjä, joiden jäseninä varsinaiset työnantajat toimivat yritykset ovat.

Lisäksi pykälän uudessa 14 kohdassa säädettäisiin, että vähennyskelvottomia olisivat myös jäsenmaksut sellaisessa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä, joka on verotusmenettelystä annetun lain 31 §:n 4 momentissa tarkoitettua etuyhteydessä työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita edistävään toimijaan. Säännöksen tarkoituksena olisi ulottaa jäsenmaksujen vähennyskelvottomuus koskemaan myös sellaisia järjestöjä, joissa työmarkkinatoiminta on ulkoistettu esimerkiksi sisarjärjestölle tai muulla vastaavalla tavalla. Tällainen järjestö saattaisi tosin olla jo muutoinkin jäsenmaksujen vähennyskelvottomuuden piirissä sääntöjensä perusteella 12 kohdan ehdotetun sääntelyn nojalla. Säännöksen tarkoituksena olisikin lisäksi varmistaa, ettei jäsenmaksuja saataisi järjestettyä vähennyskelpoisiksi sääntömuutoksen ja työmarkkinatoiminnan ulkoistamisen yhdistelmällä.

Pykälän uudessa 15 kohdassa säädettäisiin, että lisäksi vähennyskelvottomia olisivat 12, 13 ja 14 kohdassa tarkoitettujen yhdistyksen tai oikeushenkilön jäseniltään jäsenmaksujen sijaan veloittamat yksilöimättömät palvelumaksut. Säännöksen tarkoituksena olisi estää jäsenmaksujen vähennyskelvottomuuden kiertäminen muotoilemalla ne vähennyskelpoisiksi palvelumaksuiksi. Säännös ei kuitenkaan estäisi vähentämästä esimerkiksi yksilöidyn koulutuksen järjestämisestä veloittettua osallistumismaksua tai muita jäsenille tuotetuista yksilöidyistä palveluista veloittamia maksuja.

7.7 Maatilatalouden tuloverolaki

6 §. Pykälän 1 momentin 11 kohta kumottaisiin.

7 §. Pykälän uudeksi 7 kohdaksi lisättäisiin säännös, jonka mukaan tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneita menoja eivät olisi jäsenmaksut sellaisessa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä, jolla on tai voisi sen omien sääntöjen tai yhtiöjärjestyksen mukaan olla työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita. Vähennyskelvottomuuden kannalta merkityksellisenä ei pidettäisi pelkästään nimenomaista mainintaa työmarkkinatoimintaan liittyvistä tavoitteista, vaan ratkaisevaa olisi, että yhdistyksen tai muun oikeushenkilön säännöt tai yhtiöjärjestys mahdollistaisi tällaisten tavoitteiden edistämisen. Esimerkiksi jos yhdistyksen sääntöjen mukaan sen tarkoituksena olisi yleisluontoisesti muotoiltu yritystoiminnan edellytysten parantaminen, pidettäisiin tällaiselle yhdistykselle suoritettuja jäsenmaksuja vähennyskelvottomina, jollei

säännöissä nimenomaisesti suljettaisi pois työmarkkinatoimintaan liittyvien tavoitteiden edistämistä. Säännöstä tulkittaisiin siten laajasti, ja vähennyskelpoisia olisivat jatkossa lähinnä vain jäsenmaksut sellaisissa yritystoiminnan edistämiseen tähtäävissä yhdistyksissä ja muissa oikeushenkilöissä, joiden tarkoituksena olisi esimerkiksi tietyn teknologian käyttöönoton edistäminen ja joiden säännöt eivät mahdollistaisi niiden edistävän työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita.

Pykälän uudessa 8 kohdassa säädettäisiin, että vähennyskelpoisia eivät olisi myöskään jäsenmaksut sellaisissa yhdistyksissä tai muissa oikeushenkilöissä, jotka itse olisivat jäseninä työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita edistävissä toimijoissa. Säännös olisi tarpeen, koska usein työmarkkinatoimintaa koskeva edunvalvonta on keskitetty keskusjärjestöihin, joiden jäseninä on toimialakohtaisia järjestöjä tai paikallisyjärjestöjä, joiden jäseninä varsinaiset työntekijät toimivat yritykset ovat.

Lisäksi pykälän uudessa 9 kohdassa säädettäisiin, että vähennyskeltottomia olisivat myös jäsenmaksut sellaisessa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä, joka on verotusmenettelystä annetun lain 31 §:n 4 momentissa tarkoitetussa etuyhteydessä työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita edistävään toimijaan. Säännöksen tarkoituksena olisi ulottaa jäsenmaksujen vähennyskeltottomuus koskemaan myös sellaisia järjestöjä, joissa työmarkkinatoiminta on ulkoistettu esimerkiksi sisäjärjestölle tai muulla vastaavalla tavalla. Tällainen järjestö saattaisi tosin olla jo muutoinkin jäsenmaksujen vähennyskeltottomuuden piirissä sääntöjensä perusteella 7 kohdan ehdotetun sääntelyn nojalla. Säännöksen tarkoituksena olisikin lisäksi varmistaa, ettei jäsenmaksuja saataisi järjestettyä vähennyskelpoisiksi sääntömuutoksen ja työmarkkinatoiminnan ulkoistamisen yhdistelmällä.

Pykälän uudessa 10 kohdassa säädettäisiin, että lisäksi vähennyskeltottomia olisivat 7, 8 ja 9 kohdassa tarkoitetun yhdistyksen tai oikeushenkilön jäseniltään jäsenmaksujen sijaan veloittamat yksilöimättömät palvelumaksut. Säännöksen tarkoituksena olisi estää jäsenmaksujen vähennyskeltottomuuden kiertäminen muutoilemalla ne vähennyskelpoisiksi palvelumaksuiksi. Säännös ei kuitenkaan estäisi vähentämästä esimerkiksi yksilöidyn koulutuksen järjestämisestä veloittettua osallistumismaksua tai muita jäsenille tuotetuista yksilöidyistä palveluista veloitetuista maksuista.

8 Voimaantulo

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2026 alusta. Lakeja sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2026 toimitettavassa verotuksessa.

Tuloverolain 64 §:n 4 momentin kumoamista sovellettaisiin vuodesta 2026 alkaen niihin polkupyöräetuihin, joiden käyttöönottoon työnantaja ja työntekijä ovat sitoutuneet 24.4.2025 tai sen jälkeen. Ennen tätä sovittuihin polkupyöräetuihin sovellettaisi nykyisiä säännöksiä sopimuskauden loppuun saakka.

Ehdollista lisäkauppahintaan koskevia tuloverolain säännöksiä sovellettaisiin ensimmäisen kerran lisäkauppahintoihin, joiden suorittamisvelvollisuus ja määrä vahvistuvat 1.1.2026 tai sen jälkeen. Lisäkauppahinta, jonka suorittamisvelvollisuus ja määrä vahvistuvat vuonna 2026 ennen verovuoden 2025 verotuksen päättymistä, verotetaan vuoden 2026 tulona.

Varainsiirtoverolain säännöksiä ehdotetaan sovellettavaksi luovutuksiin, joista luovutus sopimus on tehty 1.1.2026 tai sen jälkeen.

Ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 2 §:n 1 ja 4 momenttien muutokset koskisivat 1.1.2026 tai sen jälkeen alkavaa tässä laissa tarkoitettua työskentelyä. Lain 3 §:ää sovellettaisiin palkkaan, joka maksetaan 1.1.2026 tai sen jälkeen.

9 Suhde muihin esityksiin

9.1 Suhde talousarvioesitykseen

Esitys liittyy vuoden 2026 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

10 Suhde perustuslakiin ja säättämisjärjestys

10.1 Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta

10.1.1 Yleistä yhdenvertaisuudesta

Perustuslain 6 §:n 1 momentin mukaan ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä. Säännös ilmaisee paitsi vaatimuksen oikeudellisesta yhdenvertaisuudesta myös ajatuksen tosiasiallisesta tasa-arvosta. Perustuslain 6 §:n yhdenvertaisuusnäkökohdilla on merkitystä sekä myönnettäessä yksilöille lailla etuja ja oikeuksia että asetettaessa heille velvollisuuksia. Yhdenvertaisuussäännös ei kuitenkaan edellytä kaikkien samanlaista kohtelua, elleivät asiaan vaikuttavat olosuhteet ole samanlaisia (HE 309/1993 vp, s. 42–43, PeVL 31/2014 vp). Perustuslakivaliokunnan käytännössä on tähän liittyen katsottu, ettei yhdenvertaisuusperiaatteesta voi johtua tiukkoja rajoja lainsäätäjän harkinnalle pyrittäessä kulloisenkin yhteiskuntakehityksen vaatimaan sääntelyyn (esimerkiksi PeVL 53/2016 vp, PeVL 64/2010 vp sekä HE 309/1993 vp, s. 43). Perustuslakivaliokunta on eri yhteyksissä johtanut perustuslain yhdenvertaisuussäännöksistä vaatimuksen, että eivät henkilöihin kohdistuvat erottelut saa olla mielivaltaisia eivätkä erot saa muodostua kohtuuttomiksi (esimerkiksi PeVM 11/2009 vp ja PeVL 60/2002 vp).

Yleistä yhdenvertaisuutta täydentää perustuslain 6 §:n 2 momentti, joka sisältää syrjintäkiellon. Lainkohdan mukaan ketään ei saa asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella ilman hyväksyttävää perustetta. Syrjintäkieltosäännöksellä ei ole kielletty kaikenlaista erontekoa ihmisten välillä, vaikka erottelu perustuisi säännöksessä nimenomaan mainittuun syyhyn. Olennaista on, voidaanko erottelu perustella perusoikeusjärjestelmän kannalta hyväksyttävällä tavalla (HE 309/1993 vp), s. 44 ja muun muassa PeVL 1/2006 vp). Samalla perustuslakivaliokunta on korostanut, että perustelulle asetettavat vaatimukset ovat erityisesti perustuslain syrjintäkieltosäännöksessä lueteltujen kiellettyjen erotteluperusteiden kohdalla korkeat (mm. PeVL 31/2013 vp ja siinä mainitut PeVL 1/2006 vp ja PeVL 38/2006 vp). Valiokunta on myös kiinnittänyt huomiota valitun keinon oikeasuhtaisuuteen (PeVL 38/2006 vp). Kansalaisia voidaan siten asettaa perustuslain 6 §:n 2 momentissa mainittujen henkilöön liittyvien syiden nojalla eri asemaan, jos erottelulle on olemassa hyväksyttävä syy, ja jos valittua keinoa voidaan pitää myös oikeasuhtaisena sääntelyn tavoitteeseen nähden.

10.1.2 Ehdotettu muutos ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverotuksen saattamista koskemaan Suomen kansalaisia

Verovelvollisuus jakautuu tuloverolain mukaan yleiseen ja rajoitettuun verovelvollisuuteen. Yleisesti verovelvollisia ovat Suomessa asuvat henkilöt ja rajoitetusti verovelvollisia ulkomailta asuvat henkilöt, edellyttäen että he eivät oleskele Suomessa yhtäjaksoisesti yli kuutta kuukautta. Yleisesti verovelvolliset maksavat Suomeen veroa sekä Suomesta että ulkomailta saamistaan tuloista, kun taas rajoitetusti verovelvolliset maksavat Suomeen veroa vain Suomesta

saamistaan tuloista. Rajoitetusti verovelvollisten henkilöiden ansiotulon verokanta on 35 prosenttia. Avainhenkilölain soveltamisen piirissä olevat henkilöt ovat yleisesti verovelvollisia. Yleisesti verovelvollisilla verotus toimitetaan pääsääntöisesti kokonaistulojen suuruuden perusteella progressiivisesti verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) mukaan. Poikkeuksena tähän ovat tietyt erityisryhmät, joista yksi on ulkomailta tulevat avainhenkilöt.

Avainhenkilölaki on ollut voimassa vuoden 1996 alusta, alkuun määräaikaisena ja pysyvänä vuoden 2020 alusta. Lain päätarkoituksena on pyrkiä edistämään sellaisten henkilöiden Suomeen tuloa, joilla on erityisasiantuntemusta. Valtiovarainvaliokunta on alkuperäistä avainhenkilölakia koskevaan hallitukseen esitykseen (HE 76/1995 vp) antamassaan mietinnössä (VaVM 45/1995) todennut, että kevennetyllä verotuksella voidaan houkutella Suomeen sellaisia henkilöitä, joiden tietämys tai muut taidot ovat tärkeitä muun muassa maamme tuotannon, elinkeinoelämän tai tutkimuksen kehittämisessä eikä maassamme ole tällaisia erityisasiantuntemusta omaavia henkilöitä riittävästi saatavissa. Avainhenkilölain muutosta koskevaan hallituksen esitykseen (HE 103/2006 vp) antamassaan mietinnössä (VaVM 16/2006 vp) valtiovarainvaliokunta vastaavasti totesi, että lain tarkoituksena on helpottaa ulkomaisten erityisasiantuntijoiden ja -osaajien rekrytointia Suomeen täällä toimivien yritysten ja korkeakoulujen tarpeisiin. Valiokunnan mukaan kysymys on nimenomaan huippuosaajien houkuttelemisesta tänne täällä tapahtuvan tutkimus- ja tuotekehittelyn edistämiseksi. Koska osaamispääomasta käydään kovaa kansainvälistä kilpailua, on kiinteään 35 prosentin lähdeverotukseen perustuvaa erityislakia pidetty aikanaan perusteltuna. Valiokunta katsoi lähtökohtaisesti siis hyväksytyn, että osaa Suomessa verotettavista yleisesti verovelvollisista palkansaajista voidaan kohdella erityisedellytysten voimassa ollessa eri tavoin kuin muita. Lähdeveroprosentti alennettiin 32 prosenttiin vuoden 2020 alusta lukien.

Avainhenkilöiden veronhuojennus on ajallisesti rajattu. Alkuperäistä avainhenkilölakia koskevassa hallituksen esityksessä HE 76/1995 vp todetaan, että lain tavoitteiden kannalta ei ole perusteltua, että Suomeen asettuva henkilö nauttisi pysyvästi epätavallisen edullista verokohtelua. Veronhuojennukseen oikeuttanut enimmäistyöskentelyaika säädettiin alun perin 24 kuukauden pituiseksi. Enimmäistyöskentelyaikaa pidennettiin lailla 975/2006 48 kuukauteen vuoden 2007 alusta ja lailla 1195/2023 84 kuukauteen vuoden 2024 alusta. Valtiovarainvaliokunta ehdotti pidennystä kyseistä lakimuutosehdotusta koskevassa mietinnössään (VaVM 16/2006 vp), jotta lailla voidaan saavuttaa sen alkuperäinen tarkoitus myös käytännössä. Voimassa oleva laki oli mietinnön mukaan johtanut käytännössä siihen, että ulkomainen asiantuntija oli lähtenyt Suomesta, kun 24 kuukauden aikaraja oli tullut täyteen. Valtiovarainvaliokunta on niin ikään kannattanut avainhenkilölain pidennystä 84 kuukauteen mietinnössään VaVM 8/2003 vp todeten, että ulkomaisten osaajien saaminen Suomeen on tärkeää ja työskentelyajan pidentämisen voidaan katsoa edistävän tätä tavoitetta.

Lain soveltamisedellytyksiin on kuulunut koko sen voimassaoloajan se, että palkansaaja ei viitenä työskentelyn alkamista edeltävänä vuotena ole asunut Suomessa. Tämä edellytys katsottiin alkuperäisen lain esitöissä (HE 76/1995 vp) tarpeelliseksi väärinkäytösten torjumiseksi. Lisäksi lain soveltamisedellytyksiin on kuulunut koko sen voimassaolon ajan se, että palkansaaja ei ole Suomen kansalainen.

Nyt ehdotetussa, puoliväliriihen kirjauksiin perustuvassa muutoksessa on kyse avainhenkilölain soveltamisen laajentamisesta koskemaan myös paluumuuttavia Suomen kansalaisia sekä lähdeveroprosentin alentamisesta 32 prosentista 25 prosenttiin ja 14,5 prosentista 7,3 prosenttiin niiden palkansaajien osalta, joiden on suoritettava palkkatulosta kunnallisveroa Ahvenanmaan maakuntaan kuuluvalla kunnalla (keskimäärin 17,7 prosenttia vuonna 2025). Muihin edellytyksiin ei ehdoteta muutoksia. Myös Suomen kansalaisten osalta edellytyksenä on, että palkansaaja ei ole asunut Suomessa viitenä työskentelyn alkamista edeltävänä vuotena eli henkilön on tullut

olla Suomessa rajoitetusti verovelvollinen vähintään viiden kalenterivuoden ajan ennen työskentelyn alkamista.

Avainhenkilöiden veronhuojennus on määräaikainen ja määräajan jälkeen avainhenkilöiden palkkatuloa verotetaan vastaavasti kuin muiden yleisesti verovelvollisten palkkatuloa. Suomen kansalaisten osalta soveltamisaika olisi ehdotuksen mukaan kuitenkin rajatumpi. Suomen kansalaisten kohdalla avainhenkilöverotusta voitaisiin soveltaa enintään 24 kuukauden ajan, kun ulkomaan kansalaisten osalta soveltamisaika säilyisi ennallaan 84 kuukaudessa. Jos henkilö jäisi Suomeen veronhuojennukseen oikeuttavan työssäoloajan päätyttyä, hänen tulojaan verotettaisiin jatkossakin verotusmenettelystä annetun lain mukaan ja verotus olisi progressiivista.

Ehdotettujen muutosten perustuslainmukaisuutta yhdenvertaisuusnäkökulmasta arvioitaessa on syytä ottaa huomioon seuraavat seikat. Kuten esityksen jaksossa 12.1.1 todetaan, perustuslain yhdenvertaisuussäännös ei edellytä kaikkien samanlaista kohtelua, elleivät asiaan vaikuttavat olosuhteet ole samanlaisia ja perustuslakivaliokunnan käytännössä on tähän liittyen katsottu, ettei yhdenvertaisuusperiaatteesta voi johtua tiukkoja rajoja lainsäätäjän harkinnalle pyrittäessä kulloisenkin yhteiskuntakehityksen vaatimaan sääntelyyn. Samassa jaksossa todetaan niin ikään, että perustuslakivaliokunta on eri yhteyksissä johtanut perustuslain yhdenvertaisuussäännöksistä vaatimuksen, etteivät henkilöihin kohdistuvat erottelut saa olla mielivaltaisia eivätkä erot saa muodostua kohtuuttomiksi.

Ehdotettujen muutosten tavoitteena on edelleen lain alkuperäinen tarkoitus eli houkutella Suomeen erityisosaamista omaavia asiantuntijoita tuotannon, elinkeinoelämän ja tutkimuksen kehittämiseksi. Lisäksi tarkoituksena on ollut saada Suomeen osaamista, jota Suomessa ei ennestään ole ollut. Tällöin ulkomailta tullut asiantuntija ei kilpailisi Suomessa jo asuvan asiantuntijan kanssa samoista työpaikoista, jolloin eriarvoista kohtelua Suomen kansalaisten kesken ei tosiasiallisesti syntyisi.

Lisäksi on hyvä huomata, että ulkomailla vuosia tai vuosikymmeniä pysyvästi asuneiden, joisakin tilanteissa jopa koko elämänsä asuneiden Suomen kansalaisten verokohtelun tulisi Suomeen erityisosaamista vaativiin tehtäviin tullessa olla sama kuin sellaisten ulkomaisten asiantuntijoiden, jotka eivät ole Suomen kansalaisia.

Suomen kansalaisuutta voidaan kuitenkin jo itsessään pitää kytköksenä Suomeen. Lisäksi tavallisesti Suomen kansalaisilla säilyy niin sosiaalisia kuin taloudellisia siteitä Suomeen ulkomaille muutosta huolimatta. Suomen kansalaisia koskevaa edun lyhyempää soveltamisaikaa voidaankin pitää perusteltuna, jotta ulkomailla asuneet Suomen kansalaiset eivät pääsisi Suomeen pysyvästi asuneita olennaisesti edullisempaan asemaan. Samalla kuitenkin kannustetaan ulkomailla asuvia erityisasiantuntijoita muuttamaan takaisin Suomeen tarjoamalla erityisasiantuntijoille suunnattu etu kestoaltaan rajatumpana. Suomen kansalaisia koskeva edun lyhyempi soveltamisaika on perustelua myös siitä syystä, että välttyttäisiin tilanteilta, joissa veroedun saamiseksi ryhdyttäisiin keinotekoisin muutto- ja asumisjärjestelyihin.

Kuten edellä on kerrottu, valtiovarainkunta on mietinnössään (VaVM 16/2006 vp) todennut, että avainhenkilöille myönnettyä määräaikaista etua on pidetty perusteltuna, jotta Suomi pysyy houkuttelevana vaihtoehtona kansainvälisessä kilpailussa erityisasiantuntijoista. Lähtökohtaisesti voidaan siis katsoa hyväksytyn, että osaa Suomessa verotettavista yleisesti verovelvollisista palkansaajista on mahdollista kohdella erityisedellytysten voimassa ollessa eri tavoin kuin muita. Avainhenkilön yleisen lähdeveronprosentin alentaminen 32 prosentista 25 prosenttiin sekä 7,3 prosenttiin niiden palkansaajien osalta, joiden on suoritettava palkkatulosta kunnallisveroa Ahvenanmaan maakuntaan kuuluvalla kunnalla, tekee avainhenkilöverotuksesta houkuttelevan kaikilla lain edellytykset täyttävillä tulotasoilla. Lisäksi lähdeveronprosentin alentaminen

tekee Suomesta myös kansainvälisesti kilpailukykyisen ja siten edesauttaa lain alkuperäisen tavoitteen toteutumista eli erityisosaamisen saamista Suomeen.

Avainhenkilölain mukaisten edellytysten puuttuminen johtaisi siihen, että verotus toimitetaan koko työskentelyn ajalta tuloverotusta koskevien yleisten säännösten mukaan. Kun otetaan huomioon avainhenkilölain tarkoitus ja veronhuojennuksen määräaikainen luonne sekä muut edellä mainitut seikat, voidaan katsoa, ettei ehdotettu laajennus avainhenkilölain soveltamisesta paluumuuttaviin Suomen kansalaisiin sekä avainhenkilön lähdeveroprosentin alentaminen 32 prosentista 25 prosenttiin ja 7,3 prosenttiin niiden palkansaajien osalta, joiden on suoritettava palkkatulosta kunnallisveroa Ahvenanmaan maakuntaan kuuluvalla kunnalla, aseta joitakin ihmisiä tai kansalaisia mielivaltaisesti toisia edullisempaan tai epäedullisempaan asemaan eikä ehdotettujen muutosten myöskään voida arvioida muodostavan kohtuutonta eroa henkilöiden välille. Edellä mainituilla perusteilla lakiehdotukset voidaan hallituksen näkemyksen mukaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

Ponsi

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

vuoden 2026 tuloveroasteikosta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Vuodelta 2026 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, %
0	0	12,64
22 000	2 780,8	19
32 700	4 813,8	30,25
40 200	7 082,55	33,25
52 100	11 039,3	37,5

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2026.

2.

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan tuloverolain (1535/1992) 64 §:n 4 momentti ja 110 §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä on 64 §:n 4 momentti laissa 1205/2020,
muutetaan 31 §:n 1 momentin 6 kohta ja 4 momentti, 95 §:n 1 momentin 2 kohta, 106 §, 124 §:n 4 momentti sekä 125 §:n 2 ja 4 momentti,
sellaisena kuin niistä ovat 31 §:n 4 momentti laissa 716/2004, 106 § ja 125 §:n 2 ja 4 momentti laissa 702/2024 sekä 124 §:n 4 momentti laissa 1510/2016, sekä
lisätään 31 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1170/1998, 716/2004, 876/2017, 1077/2020 ja 619/2021, uusi 9 momentti ja lakiin uusi 110 a § seuraavasti:

31 §

Luonnollisia vähennyksiä koskevat erityiset säännökset

Tulon hankkimisesta johtuneita menoja ovat muun ohessa:

6) työttömyyskassamaksut;

Puhdasta tuloa laskettaessa vähennyskelpoisia menoja eivät ole verovapaan tulon hankkimisesta johtuneet menot eivätkä verovelvollisen elantomenot, joihin pidetään muun muassa asunnon vuokraa sekä lasten ja kodin hoidosta aiheutuneita menoja. Osinkotulon hankkimisesta johtuneet menot ovat kuitenkin vähennyskelpoisia sen estämättä, että osinkotulo on 33 a–33 d §:n nojalla verovapaata tuloa. Vähennyskelpoisia menoja eivät ole työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut eivätkä sellaisten muiden järjestöjen jäsenmaksut, joilla sääntöjensä mukaan voi olla työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita.

Verovelvollisen omassa tai perheen käytössä olevan asunnon tai vapaa-ajan asunnon kustannukset eivät ole palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuvia vähennyskelpoisia menoja. Jos verovelvollinen käyttää edellä tarkoitettua asuntoa muiden veronalaisten tulojen kuin palkkatulojen hankintaan, verovelvollisella on oikeus vähentää asunnon käytöstä johtuvina kustannuksina enintään Verohallinnon määräämän työhuonevähennyksen määrää. Verohallinto määrää vuosittain työhuonevähennyksen määrät perustuen tulonhankkimistoiminnan määrään ja laajuuteen sekä työhuoneen kohtuullisiin keskimääräisiin kustannuksiin.

95 §

Tulonhankkimisvähennys

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

2) työttömyyskassamaksut;

106 §

Perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 4 270 euron määrää suurempi, siitä on vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 18 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

110 a §

Luovutusvoiton jaksottaminen

Luovutusvoitto katsotaan sen verovuoden tuloksi, jona kauppa tai vaihto on tehty tai muu luovutus on tapahtunut.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, jos luovutussopimuksessa on sovittu ehdollisesta luovutushinnasta, joka tulee suoritettavaksi vasta luovutussopimuksessa määritellyn ehdon täytyessä ja sen suorittamisvelvollisuus ja määrä vahvistuvat 1 momentissa tarkoitetun verovuoden jälkeen, luovutusvoitto verotetaan tältä osin sen verovuoden tulona, jona ehdollisen luovutushinnan suorittamisvelvollisuus ja määrä ovat vahvistuneet.

Edellä 2 momentissa tarkoitetun luovutusvoiton osaa laskettaessa koko luovutusvoitto lasketaan uudelleen käyttämällä luovutushintana vahvistuneiden luovutushinnan osien yhteismäärää. Verovuodelle kohdistetaan se osa uudelleen lasketusta luovutusvoitosta, joka ylittää aiempina verovuosina samasta luovutuksesta verotetun luovutusvoiton määrän. Jos luovutuksesta on aiempina verovuonna vahvistettu tappio, Verohallinto oikaisee vahvistetun tappion vastaamaan uudelleen lasketun luovutusvoiton tai luovutustappion määrää. Oikaisu tehdään noudattaen, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään verotuksen oikaisusta. Oikaisu tehdään, vaikka verotuksen oikaisun edellytykset puuttuvat.

124 §

Veron määräytyminen

Luonnollisen henkilön on suoritettava eläketulon lisäveroa 4 prosenttia siltä osin kuin eläketulo vähennettynä eläketulovähennyksen määrällä ylittää 57 000 euroa. Eläketulon lisäveroon sovelletaan, mitä ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta tässä tai muussa laissa säädetään.

---

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 18 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen määrästä. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 3 435 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 35 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 2 prosentilla puhtaan ansiotulon 35 000 euroa ylittävältä osalta puhtaan ansiotulon 50 450 euroon saakka. Vähennyksen määrä ei pienene puhtaan ansiotulon 50 450 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua enimmäismäärää korotetaan 105 eurolla jokaisesta alaikäisestä lapsesta, jonka huoltaja verovelvollinen on verovuoden päättyessä. Jos verovelvolliseen ei

sovelleta tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä eikä hänellä ole puolisoa ulkomailla, korotus myönnetään kaksinkertaisena niiden lasten osalta, joiden ainoa huoltaja hän on.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lain 110 a §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran lisäkauppahintaan, jonka suorittamisvelvollisuus ja määrä vahvistuvat 1.1.2026 tai sen jälkeen. Tätä aiemmin vahvistuviin lisäkauppahintoihin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Polkupyöräetuihin, joihin työnantaja ja työntekijä ovat sitoutuneet 23.4.2025 tai ennen tätä, sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta 64 §:n 4 momenttia. Jos polkupyöräetu, johon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 64 §:n 4 momenttia, on toteutettu leasingsopimuksella tai muulla vastaavalla sopimusjärjestelyllä, säännöksiä sovelletaan kyseisen sopimuskauden loppuun saakka. Jos työnantaja omistaa polkupyöräetuna olevan polkupyörän ja etuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 64 §:n 4 momenttia, säännöksiä sovelletaan siihen asti, kun viisi vuotta on kulunut edun käyttöönotosta.

3.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 16 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on laissa (520/2010) seuraavasti:

16 §

Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Työmarkkinajärjestön ja työttömyyskassan on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verotuksessa vähennyskelpoisista työttömyyskassamaksuista.

_____

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran toimittaessa tietoja vuoden 2026 verotusta varten.

_____

4.

Laki

ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 2 ja 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain (1551/1995) 2 §:n 1 momentin 4 kohta ja 3 momentti, 3 § ja 7 §, sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 3 momentti laissa 1195/2023, 3 § laissa 1558/2019 sekä 7 § laissa 1133/2021 seuraavasti:

2 §

Ulkomailta tulevan palkansaajan määritelmä

Ulkomailta tulevana palkansaajana pidetään tätä lakia sovellettaessa luonnollista henkilöä, jos

4) hän ei ole ollut Suomessa yleisesti verovelvollinen tässä laissa tarkoitetun työskentelyn alkamisvuotta edeltäneiden viiden kalenterivuoden aikana.

Verovelvollista pidetään ulkomailta tulevana palkansaajana enintään 84 kuukauden ajan tässä laissa tarkoitetun työskentelyn alkamisesta ja niin kauan kuin tämä työskentely on yhtäjaksoista. Mikäli verovelvollinen on Suomen kansalainen, verovelvollista pidetään ulkomailta tulevana palkansaajana kuitenkin enintään 24 kuukauden ajan.

3 §

Veron peruste ja määrä

Palkkatulon lähdevero on 25 prosenttia 2 §:ssä tarkoitettusta työskentelystä saadun, ennakkoperintälain (1118/1996) mukaan lasketun ennakonpidätyksen alaisen palkan kokonaismäärästä. Verovelvollinen on tulon saaja. Vero peritään lopullisena verona siten, että työnantaja vähentää sen maksettavasta palkasta.

7 §

Lain soveltaminen Ahvenanmaan maakunnassa

Jos ulkomailta tulevan palkansaajan palkkatulosta on suoritettava kunnallisveroa Ahvenanmaan maakuntaan kuuluvalla kunnalla, palkkatulon lähdeveron suuruus on 7,3 prosenttia. Jos tämän pykälän soveltamisen edellytykset ovat olemassa, on tästä tehtävä merkintä palkansaajan verokorttiin.

Tämä laki tulee voimaan 1. päivänä tammikuuta 2026. Lain 2 §:n 1 ja 3 momentteja sovelletaan 1.1.2026 tai sen jälkeen alkavaan tässä laissa tarkoitettuun työskentelyyn. Lain 3 ja 7 §:iä sovelletaan palkkaan, joka maksetaan 1.1.2026 tai sen jälkeen.

5.

Laki

varainsiirtoverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan varainsiirtoverolain (931/1996) 24 §:n 1 momentti ja 29 §:n 1 momentti, sellaisena
kuin niistä on 29 §:n 1 momentti laissa 1026/2019, sekä
lisätään 7 §:ään uusi 2 momentti ja 21 §:ään sellaisena kuin se on osaksi laeissa 991/2012 ja
1191/2023, uusi 5 momentti seuraavasti:

7 §

Veron suorittamisajankohta

Jos luovutussopimuksessa on sovittu ehdollisesta lisävastikkeesta, jonka suorittamisvelvollisuus ja määrä vahvistuvat sen jälkeen, kun vero olisi 1 momentin mukaan tullut suorittaa, vero on tältä osin suoritettava kahden kuukauden kuluessa siitä, kun lisävastikkeen suorittamisvelvollisuus ja määrä ovat vahvistuneet.

21 §

Veron suorittamisajankohta

Jos luovutussopimuksessa on sovittu ehdollisesta lisävastikkeesta, jonka suorittamisvelvollisuus ja määrä vahvistuvat sen jälkeen, kun vero olisi 1–4 momentin mukaan tullut suorittaa, vero on tältä osin suoritettava kahden kuukauden kuluessa siitä, kun lisävastikkeen suorittamisvelvollisuus ja määrä ovat vahvistuneet.

24 §

Arvopaperin siirtoa rekisteröitäessä esitettävät tiedot ja yhteisön vastuu

Kun muun kuin arvo-osuusjärjestelmään liitetyn osakkeen tai osuustodistuksen siirtyminen ilmoitetaan merkittäväksi yhteisön osake- tai osuustodistusluetteloon, on ilmoittajan samalla esitettävä selvitys siitä, että luovutuksesta on suoritettu tai peritty säädetty vero. Jos luovutussopimuksessa on sovittu 21 §:n 5 momentissa tarkoitetusta lisävastikkeesta, riittävänä selvityksenä pidetään selvitystä siitä, että muu kuin lisävastikkeesta osake- tai osuustodistusluetteloon merkitsemisen jälkeen suoritettava vero on suoritettu tai peritty.

29 §

Kiinteistön luovutuksesta esitettävä selvitys

Lainhuutoa ja kirjaamista haettaessa hakijan on esitettävä selvitys veron suorittamisesta ja muu tarpeellinen selvitys veron määrään vaikuttavista seikoista. Veron suorittamisesta ei tarvitse esittää selvitystä, jos kirjaamisviranomaisen on saanut sitä koskevan tiedon Verohallinnolta. Edellä 7 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa riittävänä selvityksenä veron suorittamisesta pidetään selvitystä siitä, että muu kuin lisävastikkeesta lainhuudon tai kirjaamisen hakemisen jälkeen suoritettava vero on suoritettu.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen tehdyn luovutussopimuksen perusteella tapahtuvaan luovutukseen. Ennen lain voimaantulopäivää tehdyn luovutussopimuksen perusteella tapahtuvaan luovutukseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

6.

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 8 ja 16 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 8 §:n 1 momentin 9 kohta sellaisena kuin se on laissa 1160/2002 sekä

lisätään 16 §:ään sellaisena kuin se on laeissa 859/1981, 1164/1990, 717/2004, 1134/2005, 1077/2008, 987/2012 ja 364/2023, uusi 12–15 kohta, seuraavasti:

16 §

Tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneita menoja eivät ole:

12) jäsenmaksut sellaisessa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä, jolla on sen omien sääntöjen tai yhtiöjärjestyksen mukaan työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita tai jonka säännöt tai yhtiöjärjestys ovat niin yleisluonteisia, että ne kattavat myös työmarkkinatoimintaan liittyvien tavoitteiden edistämisen;

13) jäsenmaksut sellaisessa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä, joka on jäsenenä 12 kohdassa tarkoitetussa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä;

14) jäsenmaksut sellaisessa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä, joka on verotusmenettelystä annetun lain 31 §:n 4 momentissa tarkoitetussa etuyhteydessä 12 kohdassa tarkoitettuun yhdistykseen tai muuhun oikeushenkilöön;

15) 12, 13 tai 14 kohdassa tarkoitetun yhdistyksen tai oikeushenkilön jäseniltään jäsenmaksujen sijaan veloittamat yksilöimättömät palvelumaksut.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2026 toimitettavassa verotuksessa.

7.

Laki

maatilatalouden tuloverolain 6 ja 7 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 6 §:n 1 momentin 11 kohta sellaisena kuin se on laissa 718/1990 sekä
lisätään 7 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 847/1979, 509/1973, 1541/1992, 1135/2005 ja 1156/2005, uusi 7–10 kohta, seuraavasti:

7 §

Vähennyskelpoisia menoja eivät ole:

7) jäsenmaksut sellaisessa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä, jolla on sen omien sääntöjen tai yhtiöjärjestyksen mukaan työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita, tai jonka säännöt tai yhtiöjärjestys ovat niin yleisluonteisia, että ne kattavat myös työmarkkinatoimintaan liittyvien tavoitteiden edistämisen;

8) jäsenmaksut sellaisessa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä, joka on jäsenenä 7 kohdassa tarkoitettussa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä;

9) jäsenmaksut sellaisessa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä, joka on verotusmenetelystä annetun lain 31 §:n 4 momentissa tarkoitettussa etuyhteydessä 7 kohdassa tarkoitettuun yhdistykseen tai muuhun oikeushenkilöön;

10) 7, 8 tai 9 kohdassa tarkoitettun yhdistyksen tai oikeushenkilön jäseniltään jäsenmaksujen sijaan veloittamat yksilöimättömät palvelumaksut.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2026 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä x.x.20xx

Pääministeri

Etunimi Sukunimi

..ministeri Etunimi Sukunimi

2.

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan tuloverolain (1535/1992) 64 §:n 4 momentti ja 110 §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä on 64 §:n 4 momentti laissa 1205/2020,
muutetaan 31 §:n 1 momentin 6 kohta ja 4 momentti, 95 §:n 1 momentin 2 kohta, 106 §, 124 §:n 4 momentti sekä 125 §:n 2 ja 4 momentti,
sellaisena kuin niistä ovat 31 §:n 4 momentti laissa 716/2004, 106 § ja 125 §:n 2 ja 4 momentti laissa 702/2024 sekä 124 §:n 4 momentti laissa 1510/2016, sekä
lisätään 31 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1170/1998, 716/2004, 876/2017, 1077/2020 ja 619/2021, uusi 9 momentti ja lakiin uusi 110 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

31 §

31 §

Luonnollisia vähennyksiä koskevat erityiset säännökset

Luonnollisia vähennyksiä koskevat erityiset säännökset

Tulon hankkimisesta johtuneita menoja ovat muun ohessa:

Tulon hankkimisesta johtuneita menoja ovat muun ohessa:

6) työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut ja työttömyyskassamaksut;

6) työttömyyskassamaksut;

Puhdasta tuloa laskettaessa vähennyskelpoisia menoja eivät ole verovapaan tulon hankkimisesta johtuneet menot eivätkä verovelvollisen elantomenot, joina pidetään muun muassa asunnon vuokraa sekä lasten ja kodin hoidosta aiheutuneita menoja. Osinkotulon hankkimisesta johtuneet menot ovat kuitenkin vähennyskelpoisia sen estämättä, että osinkotulo on 33 a–33 d §:n nojalla verovapaata tuloa.

Puhdasta tuloa laskettaessa vähennyskelpoisia menoja eivät ole verovapaan tulon hankkimisesta johtuneet menot eivätkä verovelvollisen elantomenot, joina pidetään muun muassa asunnon vuokraa sekä lasten ja kodin hoidosta aiheutuneita menoja. Osinkotulon hankkimisesta johtuneet menot ovat kuitenkin vähennyskelpoisia sen estämättä, että osinkotulo on 33 a–33 d §:n nojalla verovapaata tuloa. *Vähennyskelpoisia menoja eivät ole työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut eivätkä sellaisten muiden järjestöjen jäsenmaksut, joilla sääntöjensä mukaan voi olla työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita.*

Verovelvollisen omassa tai perheen käytössä olevan asunnon tai vapaa-ajan asunnon kustannukset eivät ole palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuvia vähennyskelpoisia menoja. Jos verovelvollinen käyttää edellä tarkoitettua asuntoa muiden veronalaisten tulojen kuin palkkatulojen hankintaan, verovelvollisella on oikeus vähentää asunnon käytöstä johtuvina kustannuksina enintään Verohallinnon määräämän työhuonevähennyksen määrä. Verohallinto määrää vuosittain työhuonevähennyksen määrät perustuen tulonhankkimistoiminnan määrään ja laajuuteen sekä työhuoneen kohtuullisiin keskimääräisiin kustannuksiin.

64 §

Luontoisetu

Työnantajan työntekijälleen antama polkupyöräetu on verovapaata tuloa 1 200 euroon asti. Polkupyöräedun ja 3 momentissa tarkoitettun joukkoliikenteen matkalipun verovapaa enimmäismäärä on kuitenkin yhteensä 3 400 euroa.

(kumotaan)

95 §

Tulonhankkimisvähennys

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

2) työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut ja työttömyyskassamaksut;

95 §

Tulonhankkimisvähennys

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

2) työttömyyskassamaksut;

106 §

Perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 4 115 euron määrää suurempi, siitä on vähennettävä tämän tulon

106 §

Perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 4 270 euron määrää suurempi, siitä on vähennettävä tämän tulon

määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 18 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 18 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

110 §

Tulon jaksottamista koskeva yleissäännös

—————
Luovutusvoitto katsotaan sen verovuoden tuloksi, jona kauppa tai vaihto on tehty tai muu luovutus on tapahtunut.

(kumotaan)

110 a §

Luovutusvoiton jaksottaminen

Luovutusvoitto katsotaan sen verovuoden tuloksi, jona kauppa tai vaihto on tehty tai muu luovutus on tapahtunut.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, jos luovutussopimuksessa on sovittu ehdollisesta luovutushinnasta, joka tulee suoritettavaksi vasta luovutussopimuksessa määritellyn ehdon täytyessä ja sen suorittamisvelvollisuus ja määrä vahvistuvat 1 momentissa tarkoitetun verovuoden jälkeen, luovutusvoitto verotetaan tältä osin sen verovuoden tulona, jona ehdollisen luovutushinnan suorittamisvelvollisuus ja määrä ovat vahvistuneet.

Edellä 2 momentissa tarkoitetun luovutusvoiton osaa laskettaessa koko luovutusvoitto lasketaan uudelleen käyttämällä luovutushintana vahvistuneiden luovutushinnan osien yhteismäärää. Verovuodelle kohdistetaan se osa uudelleen lasketusta luovutusvoitosta, joka ylittää aiempina verovuosina samasta luovutuksesta verotetun luovutusvoiton määrän. Jos luovutuksesta on aiempina verovuonna vahvistettu tappio, Verohallinto oikaisee vahvistetun tappion vastaamaan uudelleen lasketun luovutusvoiton tai luovutustappion määrää. Oikaisu tehdään noudattaen, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään verotuksen oikaisusta. Oikaisu tehdään, vaikka verotuksen oikaisun edellytykset puuttuvat.

124 §

Veron määräytyminen

Luonnollisen henkilön on suoritettava eläketulon lisäveroa 5,85 prosenttia siltä osin kuin eläketulo vähennettynä eläketulovähennyksen määrällä ylittää 47 000 euroa. Eläketulon lisäveroon sovelletaan, mitä ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta tässä tai muussa laissa säädetään.

124 §

Veron määräytyminen

Luonnollisen henkilön on suoritettava eläketulon lisäveroa 4 prosenttia siltä osin kuin eläketulo vähennettynä eläketulovähennyksen määrällä ylittää 57 000 euroa. Eläketulon lisäveroon sovelletaan, mitä ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta tässä tai muussa laissa säädetään.

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 18 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen määrästä. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 3 225 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 24 250 euroa vähennyksen määrä pienenee 2,22 prosentilla puhtaan ansiotulon 24 250 euroa ylittävältä osalta. Siltä osin kuin verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää 42 550 euroa, vähennyksen määrä kuitenkin pienenee 3,44 prosentilla ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua enimmäismäärää korotetaan 50 eurolla jokaisesta alaikäisestä lapsesta, jonka huoltaja verovelvollinen on verovuoden päättyessä. Jos verovelvolliseen ei sovelleta tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä eikä hänellä ole puolisoa ulkomailla, korotus myönnetään kaksinkertaisena niiden lasten osalta, joiden ainoa huoltaja hän on.

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 18 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen määrästä. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 3 435 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 35 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 2 prosentilla puhtaan ansiotulon 35 000 euroa ylittävältä osalta *puhtaan ansiotulon 50 450 euroon saakka. Vähennyksen määrä ei pienene puhtaan ansiotulon 50 450 euroa ylittävältä osalta.* Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua enimmäismäärää korotetaan 105 eurolla jokaisesta alaikäisestä lapsesta, jonka huoltaja verovelvollinen on verovuoden päättyessä. Jos verovelvolliseen ei sovelleta tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä eikä hänellä ole puolisoa ulkomailla, korotus myönnetään kaksinkertaisena niiden lasten osalta, joiden ainoa huoltaja hän on.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .
Lain 110 a §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran lisäkauppahintaan, jonka suorittamiselvelvollisuus ja määrä vahvistuvat 1.1.2026 tai sen jälkeen. Tätä aiemmin vahvistuviin*

lisäkauppahintoihin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Polkupyöräetuihin, joihin työnantaja ja työntekijä ovat sitoutuneet 23.4.2025 tai ennen tätä, sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta 64 §:n 4 momenttia. Jos polkupyöräetu, johon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 64 §:n 4 momenttia, on toteutettu leasingsopimuksella tai muulla vastaavalla sopimusjärjestelyllä, säännöksiä sovelletaan kyseisen sopimuskauden loppuun saakka. Jos työnantaja omistaa polkupyöräetuna olevan polkupyörän ja etuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 64 §:n 4 momenttia, säännöksiä sovelletaan siihen asti, kun viisi vuotta on kulunut edun käyttöönnotosta.

3.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 16 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on laissa (520/2010) seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

16 §

16 §

*Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen
yleinen tiedonantovelvollisuus*

*Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen
yleinen tiedonantovelvollisuus*

Työmarkkinajärjestön ja työttömyyskassan on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verotuksessa vähennyskelpoisista jäsenmaksuista ja työttömyyskassamaksuista.

Työmarkkinajärjestön ja työttömyyskassan on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verotuksessa vähennyskelpoisista työttömyyskassamaksuista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .
Lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran toimitettaessa tietoja vuoden 2026 verotusta varten.

4.

Laki

ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 2 ja 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain (1551/1995) 2 §:n 1 momentin 4 kohta ja 3 momentti, 3 § ja 7 §, sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 3 momentti laissa 1195/2023, 3 § laissa 1558/2019 sekä 7 § laissa 1133/2021 seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

Ulkomailta tulevan palkansaajan määritelmä

Ulkomailta tulevana palkansaajana pidetään tätä lakia sovellettaessa luonnollista henkilöä, jos

4) hän ei ole *Suomen kansalainen eikä hän ole ollut Suomessa yleisesti verovelvollinen* tässä laissa tarkoitetun työskentelyn alkamisvuotta edeltäneiden viiden kalenterivuoden aikana.

Verovelvollista pidetään ulkomailta tulevana palkansaajana enintään 84 kuukauden ajan tässä laissa tarkoitetun työskentelyn alkamisesta ja niin kauan kuin tämä työskentely on yhtäjaksoista.

3 §

Veron peruste ja määrä

Palkkatulon lähdevero on 32 prosenttia 2 §:ssä tarkoitetusta työskentelystä saadun, ennakoperintälain (1118/1996) mukaan lasketun ennakonpidätyksen alaisen palkan kokonaismäärästä. Verovelvollinen on tulon saaja. Vero peritään lopullisena verona siten, että työnantaja vähentää sen maksettavasta palkasta.

2 §

Ulkomailta tulevan palkansaajan määritelmä

Ulkomailta tulevana palkansaajana pidetään tätä lakia sovellettaessa luonnollista henkilöä, jos

4) hän ei ole ollut Suomessa yleisesti verovelvollinen tässä laissa tarkoitetun työskentelyn alkamisvuotta edeltäneiden viiden kalenterivuoden aikana.

Verovelvollista pidetään ulkomailta tulevana palkansaajana enintään 84 kuukauden ajan tässä laissa tarkoitetun työskentelyn alkamisesta ja niin kauan kuin tämä työskentely on yhtäjaksoista. *Mikäli verovelvollinen on Suomen kansalainen, verovelvollista pidetään ulkomailta tulevana palkansaajana kuitenkin enintään 24 kuukauden ajan.*

3 §

Veron peruste ja määrä

Palkkatulon lähdevero on 25 prosenttia 2 §:ssä tarkoitetusta työskentelystä saadun, ennakoperintälain (1118/1996) mukaan lasketun ennakonpidätyksen alaisen palkan kokonaismäärästä. Verovelvollinen on tulon saaja. Vero peritään lopullisena verona siten, että työnantaja vähentää sen maksettavasta palkasta.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

7 §

Lain soveltaminen Ahvenanmaan maakunnassa

Jos ulkomailta tulevan palkansaajan palkkatulosta on suoritettava kunnallisveroa Ahvenanmaan maakuntaan kuuluvalla kunnalla, palkkatulon lähdeveron suuruus on 14,5 prosenttia. Jos tämän pykälän soveltamisen edellytykset ovat olemassa, on tästä tehtävä merkintä palkansaajan verokorttiin.

7 §

Lain soveltaminen Ahvenanmaan maakunnassa

Jos ulkomailta tulevan palkansaajan palkkatulosta on suoritettava kunnallisveroa Ahvenanmaan maakuntaan kuuluvalla kunnalla, palkkatulon lähdeveron suuruus on 7,3 prosenttia. Jos tämän pykälän soveltamisen edellytykset ovat olemassa, on tästä tehtävä merkintä palkansaajan verokorttiin.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . . . Lain 2 §:n 1 ja 3 momentteja sovelletaan 1.1.2026 tai sen jälkeen alkavaan tässä laissa tarkoitettuun työskentelyyn. Lain 3 ja 7 §:iä sovelletaan palkkaan, joka maksetaan 1.1.2026 tai sen jälkeen.

5.

Laki

varainsiirtoverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan varainsiirtoverolain (931/1996) 24 §:n 1 momentti ja 29 §:n 1 momentti, sellaisena
kuin niistä on 29 §:n 1 momentti laissa 1026/2019, sekä
lisätään 7 §:ään uusi 2 momentti ja 21 §:ään sellaisena kuin se on osaksi laeissa 991/2012 ja
1191/2023, uusi 5 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

7 §

7 §

Veron suorittamisajankohta

Veron suorittamisajankohta

Jos luovutussopimuksessa on sovittu ehdollisesta lisävastikkeesta, jonka suorittamisvelvollisuus ja määrä vahvistuvat sen jälkeen, kun vero olisi 1 momentin mukaan tullut suorittaa, vero on tältä osin suoritettava kahden kuukauden kuluessa siitä, kun lisävastikkeen suorittamisvelvollisuus ja määrä ovat vahvistuneet.

21 §

21 §

Veron suorittamisajankohta

Veron suorittamisajankohta

Jos luovutussopimuksessa on sovittu ehdollisesta lisävastikkeesta, jonka suorittamisvelvollisuus ja määrä vahvistuvat sen jälkeen, kun vero olisi 1–4 momentin mukaan tullut suorittaa, vero on tältä osin suoritettava kahden kuukauden kuluessa siitä, kun lisävastikkeen suorittamisvelvollisuus ja määrä ovat vahvistuneet.

24 §

24 §

Arvopaperin siirtoa rekisteröitäessä esitettävät tiedot ja yhteisön vastuu

Arvopaperin siirtoa rekisteröitäessä esitettävät tiedot ja yhteisön vastuu

Voimassa oleva laki

Kun muun kuin arvo-osuusjärjestelmään liitetyn osakkeen tai osuustodistuksen siirtymisen ilmoitetaan merkittäväksi yhteisön osake- tai osuustodistusluetteloon, on ilmoittajan samalla esitettävä selvitys siitä, että luovutuksesta on suoritettu tai peritty säädetty vero.

29 §

Kiinteistön luovutuksesta esitettävä selvitys

Lainhuutoa ja kirjaamista haettaessa hakijan on esitettävä selvitys veron suorittamisesta ja muu tarpeellinen selvitys veron määrään vaikuttavista seikoista. Veron suorittamisesta ei tarvitse esittää selvitystä, jos kirjaamisviranomaisella on saanut sitä koskevan tiedon Verohallinnolta.

Ehdotus

Kun muun kuin arvo-osuusjärjestelmään liitetyn osakkeen tai osuustodistuksen siirtymisen ilmoitetaan merkittäväksi yhteisön osake- tai osuustodistusluetteloon, on ilmoittajan samalla esitettävä selvitys siitä, että luovutuksesta on suoritettu tai peritty säädetty vero. *Jos luovutussopimuksessa on sovittu 21 §:n 5 momentissa tarkoitetusta lisävastikkeesta, riittävänä selvityksenä pidetään selvitystä siitä, että muu kuin lisävastikkeesta osake- tai osuustodistusluetteloon merkitsemisen jälkeen suoritettava vero on suoritettu tai peritty.*

29 §

Kiinteistön luovutuksesta esitettävä selvitys

Lainhuutoa ja kirjaamista haettaessa hakijan on esitettävä selvitys veron suorittamisesta ja muu tarpeellinen selvitys veron määrään vaikuttavista seikoista. Veron suorittamisesta ei tarvitse esittää selvitystä, jos kirjaamisviranomaisella on saanut sitä koskevan tiedon Verohallinnolta. *Edellä 7 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa riittävänä selvityksenä veron suorittamisesta pidetään selvitystä siitä, että muu kuin lisävastikkeesta lainhuudon tai kirjaamisen hakemisen jälkeen suoritettava vero on suoritettu.*

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen tehdyn luovutussopimuksen perusteella tapahtuvaan luovutukseen. Ennen lain voimaantulopäivää tehdyn luovutussopimuksen perusteella tapahtuvaan luovutukseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

6.

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 8 ja 16 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 8 §:n 1 momentin 9 kohta
sellaisena kuin se on laissa 1160/2002 sekä
lisätään 16 §:ään sellaisena kuin se on laeissa 859/1981, 1164/1990, 717/2004,
1134/2005, 1077/2008, 987/2012 ja 364/2023, uusi 12–15 kohta, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

8 §

Edellä 7 §:ssä tarkoitettuja vähennyskelpoisia menoja ovat muun ohessa:

9) työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut,

(kumotaan)

16 §

Tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johdettuja menoja eivät ole:

16 §

Tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johdettuja menoja eivät ole:

12) jäsenmaksut sellaisessa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä, jolla on sen omien sääntöjen tai yhtiöjärjestyksen mukaan työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita tai jonka säännöt tai yhtiöjärjestys ovat niin yleisluonteisia, että ne kattavat myös työmarkkinatoimintaan liittyvien tavoitteiden edistämisen;

13) jäsenmaksut sellaisessa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä, joka on jäsenenä 12 kohdassa tarkoitetussa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä;

14) jäsenmaksut sellaisessa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä, joka on verotusmenettelystä annetun lain 31 §:n 4 momentissa tarkoitetussa etuyhteydessä 12 kohdassa tarkoitettuun yhdistykseen tai muuhun oikeushenkilöön;

15) 12, 13 tai 14 kohdassa tarkoitetun yhdistyksen tai oikeushenkilön jäseniltään

Voimassa oleva laki

Ehdotus

jäsenmaksujen sijaan veloittamat yksilöimättömät palvelumaksut.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2026 toimitettavassa verotuksessa.

7.

Laki

maatilatalouden tuloverolain 6 ja 7 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 6 §:n 1 momentin 11 kohta sellaisena kuin se on laissa 718/1990 sekä
lisätään 7 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 847/1979, 509/1973, 1541/1992, 1135/2005 ja 1156/2005, uusi 7–10 kohta, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

6 §

Edellä 4 §:ssä tarkoitettuja tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneita vähennyskelpoisia menoja ovat muun ohessa:

11) työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut; (kumotaan)
sekä

7 §

Vähennyskelpoisia menoja eivät ole:

7 §

Vähennyskelpoisia menoja eivät ole:

7) jäsenmaksut sellaisessa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä, jolla on sen omien sääntöjen tai yhtiöjärjestyksen mukaan työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita, tai jonka säännöt tai yhtiöjärjestys ovat niin yleisluonteisia, että ne kattavat myös työmarkkinatoimintaan liittyvien tavoitteiden edistämisen;

8) jäsenmaksut sellaisessa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä, joka on jäsenenä 7 kohdassa tarkoitettussa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä;

9) jäsenmaksut sellaisessa yhdistyksessä tai muussa oikeushenkilössä, joka on verotusmenettelystä annetun lain 31 §:n 4 momentissa tarkoitettussa etuyhteydessä 7 kohdassa tarkoitettuun yhdistykseen tai muuhun oikeushenkilöön;

10) 7, 8 tai 9 kohdassa tarkoitetun yhdistyksen tai oikeushenkilön jäseniltään jäsenmaksujen sijaan veloittamat yksilöimättömät palvelumaksut.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

_____

Tämä laki tulee voimaan päivänä   kuuta 20

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2026 toimitettavassa verotuksessa.

_____